

Kızıl Bayrak

**Emperyalist haydutlar
Libya'yı işgal hazırlığında!**

**Emperyalizme ve
işbirlikçilerine karşı
isyanı büyütelim!**

İÇİNDEKİLER

Bahar dönemi, olanaklar, tehlikeler ve görevler.....	3
Erbakan: ABD'nin "Yeşil Kuşak Projesi"nin "mücadehisi"!	4
Diktatörlüğe karşı ayaklananlar emperyalist işgale de direnecektir!	5
Aleviliği devletleştirme saldırısına karşı mücadeleye!	6
Aleviler İzmir mitinginde buluşuyor....	7
Emekçi kadınlar	
8 Mart'a yürüyor...	8-9
Deride toplu sözleşme süreci başladı...	10
Kapitalistler servetlerini katlıyor..	11
Metal İşçileri Birliği Merkezi Yürütme Kurulu Mart Ayı Toplantısı Sonuçları	12-13
Mehmet Beşeli: 30 yıllık bir düzen ç atırdamaya başladı...	14
D.S.C işçilerine polis terörü	15
"Metal işçisi kazanır"	
hepimiz kazanır"	16-17
Yaşasın Ontex / Canbebe direnişimiz! .	18
Ontex işçileri boykota çağırıyor.	19
Eğitim Sen şubelerinde genel kurullar	20-21
Tuzla'da yaygın faaliyet...	22
Tunus ve Mısır'da emekçilerin mücadelesi devam ediyor.....	23
"Ankara elini yakamızdan çek!"	24
Ortadoğu'da emekçiler ayakta!	25
Gazi direnişi 16. yılında...	26
Uluslararası yağma kurultayı.	27
AÜ'de eylemler...	28
Üniversitelerde soruşturma ve ceza terörü	29
İsyan ruhu fabrikalara, havzalara taşınıyor	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm Yolunda

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2011/09 * 04 Mart 2011

Fiyatı: 1 YTL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: http://www.kizilbayrak.org
http://www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık

Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Altay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'ne sayılı günler kala, devrimci bir 8 Mart için hazırlıklar da yoğunlaşmış bulunuyor. Hazırlıklar kapsamında 8 Mart'ın tarihsel anlamı ve güncel çağrısını işçi sınıfı ve emekçilere taşımak için yoğun bir faaliyet örgütleniyor. Emekçi kadınları örgütlü mücadeleye katmak ise bu yoğun faaliyetin özel bir boyutunu oluşturuyor. Böylelikle 8 Mart baskı ve kölelik zincirleri içerisinde bulunan işçi ve emekçi kadınlar için bir mücadele parolası haline geliyor.

Son yıllarda olduğu gibi, bu yılın 8 Mart'ında da iki ayrı eksen ve iki ayrı miting programı ortaya çıktı. Bir kez daha bir yanda kadın sorununu sınıfsal ve devrimci özünden soyutlayarak erkek-kadın arasındaki cinsiyetler arasındaki mücadeleye indirgeyen, eylemlerinin içeriğini ve biçimini bu burjuva eksende kuran feminist-liberal kadın platformu bulunmaktadır. Diğer tarafta ise, 8 Mart'ın sınıfsal özüne ve tarihsel geleneğine sahip çıkan, kadın sorununun çözümünü de temelde kapitalist kölelik düzenine karşı mücadelede gören devrimci 8 Mart platformu yer almaktadır.

Yani yaşanan ayrışma ve saflaşma tablosu, net ideolojik-politik ve sınıfsal ilkelere dayalı bir mevzilenmeden ibarettir. Bir tarafta emekçi kadının özgürleşme mücadelesini zayıflatan, bunu özellikle de 8 Mart gibi tarihsel-devrimci bir mevziyi yozlaştırmak yoluyla yapmaya çalışanlar vardır. Diğer tarafta ise emekçi kadının özgürleşmesi için düzene karşı örgütlü mücadele bayrağını yükselten ve 8 Mart'ın devrimci mirasına ve geleneğine sahip çıkan, onu yozlaştırmaya çalışan her türden burjuva saldırıya karşı savunanlar...

İşte ayrışma ve saflaşma tablosu bu kadar nettir. Ayrıca yıllar içerisinde iyiden iyiye taşlar yerli yerine oturmuştur. Her iki platform da kendi yolundan yürümektedir. Ancak mücadele bitmiş değildir. Çünkü sözkonusu olan, işçi sınıfı ve emekçilerin hangi ideolojik-politik platforma kazanılacağı sorunudur. Sınıf devrimcileri açısından bu, işçi sınıfı ve emekçilerin liberal-burjuva politikalarla yozlaştırılması ve tarihsel devrimci değerlerin içinin

boşaltılmasına karşı bir mücadele demektir. Bu nedenle sınıf devrimcileri işçi sınıfı ve emekçiler içerisinde bu kaygıyla çalışmalarını yoğunlaştırmakta, kadınıyla erkeğiyle işçi ve emekçileri 8 Mart'ın devrimci ruhuyla eğiterek alanlara taşımaya çalışmaktadır.

Ancak diğer taraftan, büyük ölçüde sendika ve meslek örgütlerinin üst yönetimlerini tutan liberal-reformistler, bürokratik bir tarzda üstten kararlar alarak bu örgütlerin tabanına dayatmaktadır. Bu sendika ve meslek örgütlerinin tabanında devrimciler önemli bir güç oluşturmalarına rağmen, onların iradesine de ipotek koymaya çalışmaktadırlar.

Kuşkusuz pek demokratik olmak iddiasında olan liberal-reformist koalisyonun bu gerici-dayatmacı tutumu şaşırtıcı değildir. Çünkü burjuva ideolojik-politik konum, pratikte, örgütsel demokraside ve ahlaki değerlerde de kendisine uygun sonuçlar yaratmaktadır. Bunun için devrimci 8 Mart şiarı, aynı zamanda işçi ve emekçi kadınların burjuvazinin her türden ideolojik-politik-kültürel ve örgütsel tahakkümünü ortadan kaldırma çağrısı olarak okunmalı ve gereği yapılmalıdır.

Elbette bunun ilk adımı kitlesel ve devrimci bir 8 Mart için alanları doldurmak olacaktır.

Yaşasın 8 Mart Emekçi Kadınlar Günü!

EKSEN YAYINCILIK

"Bu çalışma çeşitli tarihlerde, sınıf mücadelesi, sınıf teorisi ve sınıfsal antagonizma üzerine yazılmış makalelerin derlemesinden oluştu.

Marx'ın "İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacak" ilkesi çalışmanın eksenini belirledi. Bu perspektifle sınıf hareketinin dinamikleri ve gelişimi incelendi.

İşçi sınıfının tarihin öznesi olduğunun altı çizildi. Sınıfın yıkıcı gücünün beslendiği kaynaklar ortaya koyuldu.

Devrimci öznenin insanlardan değil, insanların oluşturduğu bir kolektif olduğu vurgulandı. İşçi sınıfının kolektif ve evrensel bir sınıf olduğu anlatıldı.

Kitap, incelenen konular itibarıyla beş bölüme ayrıldı. Bu ayrıştırma biraz da format gereği oldu ve teknik düzenlemeden başka bir anlamı yok. Okuyucu kitaba dilediği bölümden başlayabilir ya da her makaleyi birbirinden bağımsız okuyabilir.

Çalışma, anti-kapitalist bilincin ve anti-kapitalist mücadelenin gelişmesine, küçük de olsa bir katkıda bulunduğu işlevini yerine getirmiş olacaktır."

Volkan Yaraşır

YIKICI GÜÇ, KOLEKTİF ÖZNE

SINIF SAVAŞLARI, KAPİTALİST KRİZ, TABAN ÖRGÜTLENMELERİ

Kitapçılarda...

EKSEN YAYINCILIK

Bahar dönemi, olanaklar, tehlikeler ve görevler

Bahar dönemine emekçi halk isyanlarının estirdiği rüzgarla giriyoruz. Hava mücadeleden yana esiyor. İşçiler, emekçiler ve ezilenler cephesinde umutlar canlanırken, emperyalistler ve işbirlikçileri cephesinde ise büyük bir korku ile birlikte kara bulutlar dolaşiyor. Çünkü yıllar boyunca devasa polis ve asker ordularıyla tahkim ettikleri rejimlerin başına diktikleri tiranlarla sömürdükleri ülke emekçilerinin öfkesi karşısında ne yapacaklarını bilemez haldeler. Bugün için tek güvenceleri, ayağa kalkanların devrimci bir siyasal bilinçten ve önderlikten yoksun olmalarıdır. Ancak bir kez güçlerinin farkına vardıklarında, işçi ve emekçileri durdurmak o kadar kolay değildir.

Bugün yaygınlaşan kitlesel mücadeleler içerisinde hızla örgütlenenler, yarın düzeni tümenden değiştirebilecek siyasal sınıf örgütlerini de yaratacaklardır. Elbette bu zorlu bir tarihsel süreç olarak yaşanacaktır. Bir dizi yenilgiden dersler çıkarılacak, varılan noktadan daha ileri gitmek yolunda arayışlar hep sürecektir. Bu arayışlar içerisinde işçi sınıfının merkezinde olduğu hareketler ve siyasal önderliklerin öne çıkması kaçınılmazdır.

Siyasal bakımdan tüm yetersizliğine ve örgütsüzlüğüne rağmen işçi sınıfının özellikle Mısır ve Tunus'ta oynadığı rol belirgindir. İşçi sınıfı bu haliyle dahi ayaklanmada önemli bir yer tutabilmektedir.

Bu koşullarda girdiğimiz bahar döneminde, siyasal sınıf çalışması bakımından çıkarılması gereken en dolaysız sonuç, emekçi halkların isyan dalgasından aldığımız güçle

bulduğumuz alanlarda sınıf mücadelesinin görevlerine yüklenmektir. Bunun sınıf devrimcileri payına somut anlamı, sınıfı örgütleme seferberliğini yoğunlaştırmaktır. Çünkü işçi sınıfını kazanmadan, ona bağımsız siyasal bir kimlik kazandırmadan ve düzeni sarsacak düzeyde bir militan mücadeleyi omuzlayabilecek örgütsel donanıma kavuşturmadan, bu yolda kalıcı başarılar elde etmek mümkün değildir. Sınıf devrimcileri bu bilinçle sınıfı örgütleme seferberliği içindedirler. Görev bu seferberliği daha da büyütmektir.

İşçi sınıfını örgütleme seferberliği, sermayenin dizginsiz saldırıları karşısında birikmiş öfkeyi açığa çıkarmak ve örgütlemek demektir. Sınıfın örgütsel mevzilerini büyütmek, grev ve direniş çadırlarını çoğaltmak demektir. Bu yolda mücadele ve örgütlenmenin önündeki engellerle hesaplaşmak ve bu engelleri aşabilmek üzere militan bir inisiyatif gösterebilmek demektir. Aynı zamanda işçi sınıfı ile diğer ezilen kesimler arasında bağlar kurmak, toplumsal mücadeledeki çeşitli kesimleri sınıfsal bir eksende bir araya getirmek ve düzene karşı devrimci bir eksende mücadeleye sokabilmek demektir.

Bahar döneminin devrimci mücadele günleri bu yönde önemli olanaklar sunmaktadır. Çünkü bu günlerin taşıdığı devrimci siyasal öz ve tarihsel mücadele geleneği, işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin mücadele sahnesine daha büyük bir güven ve istekle çıkmalarını sağlamaktadır. 8 Mart'ta emekçi kadınlar, 21 Mart'ta Kürt emekçi halkı, 1 Mayıs'ta işçi sınıfı ve emekçiler alanlarda olacaklardır. Önemli olan, bu mücadele günlerinde kitlesel bir biçimde ve düzeni hedef alan devrimci bir ruhla, sınıfsal öfke ve taleplerle alanlara çıkabilmektir.

Bu her bir tarihsel günde sınıf ve kitle mücadelesine itilim sağlayacak ve onu ileriye taşıyabilecek sonuçlar elde edebilmektir.

Bu bakımdan önümüzde önemli olanaklar ile birlikte bazı önemli tehlikeler de vardır.

İşçi sınıfı cephesinde

en büyük olanak metal işçilerinin yaktıkları grev ateşidir. MESS'e karşı verilen mücadele sınıf mücadelesinde dengeleri değiştirebilecek dinamikler barındırmaktadır. Çünkü bu çapta bir grevin gerçekleştirilmesinin yaratacağı etki bir yana, grevin gerçekleşeceği sektör kapitalist ekonominin can damarıdır. Böyle bir grev sınıf mücadelesinde yol açıcı bir rol oynayabilecek, TEKEL direnişinden sonra işçi sınıfının bir kez daha siyasal gündemi belirleyebilecek bir konum elde etmesini sağlayabilecektir. Bugünden bu yönde bir dizi işaret bulunmaktadır. MESS'in grevi kırmak için başlattığı seferberlik, grevlerin yasaklanması yolunda hükümet nezdinde yaptığı girişimler, tüm bunları yaparken açık bir siyasal sınıf bilinciyle hareket etmesi, metal işçisine verilecek sosyal-ekonomik hakların değil, böylece atılacak geri adımın sınıflar mücadelesinde baskı ve zorla yaratılmış dengeleri bozabilme ihtimaline dikkat çekmesi son derece anlamlıdır. Dolayısıyla metal işçilerinin grevi bahar dönemini kazanmak açısından önemli bir olanaktır.

Diğer bir olanak ise, değişik toplumsal kesimlerin mücadele sahnesine çıkıyor olmasıdır. Mart ayı içerisinde Alevi emekçiler ile sağlık emekçileri de alanlara çıkacaklar. En önemlisi ise Kürt emekçi hareketidir. Devletin ulusal hak taleplerini karşılamaktan kaçındığı Kürt emekçileri aynı zamanda yoğun bir sosyal hoşnutsuzluk içerisinde. Bu ikisi bir arada, özellikle manevra yapmak amacıyla PKK'nin "ateşkes" kararını bozması bu hareketliliği arttıracaktır. Ancak, Kürt hareketi cephesinden atılacak bu adımların, düzen tarafından şovenizme başvurulmasıyla sınıf mücadelesinin gelişimi üzerinde tersten etkiler yaratması da muhtemeldir. En azından bu yönde ciddi tehlikeler bulunmaktadır.

Ama tehlikenin büyüğü seçim sürecinin başlamış olmasıdır. Düzen güçleri arasındaki iktidar mücadelesinin sahnesi olacak olan seçim süreci, yüksek bir gerilim altında geçecektir. Çünkü bu seçim süreci, referandumdan sonra ipleri iyice eline alan AKP ile rakip siyasal güçler arasındaki mücadelenin geleceği bakımından belirleyici bir önem taşımaktadır. Bu da burjuva güçlerin ana aktörleri oluşturduğu seçim oyununun gücünü arttıracaktır. Düzene karşı sosyal ve siyasal hoşnutsuzluğun seçim sandığında boğulması sonucunu yaratabilecek bu süreç, önemli gelişme dinamiklerine sahip olan sınıf ve kitle hareketinin önündeki en büyük tehlikedir. Seçimler ve parlamenter hayallerle işçi ve emekçilerin sersemletilerek düzen partilerine ve seçim sandığına bağlamak sonucunu verecek olan bu süreci boşa çıkarabilmenin yolu, sınıf mücadelesini yükseltmekten, kitleleri mücadele alanlarına çıkarmaktan geçmektedir.

İşçi ve emekçilerin hak talepleri doğrultusundaki mücadelesinin örgütlenmesi kendi başına yeterli değildir. Yanısıra, düzenin seçim oyununa ve parlamenter hayallerine karşı etkili bir ideolojik-politik mücadele ile birlikte işçi sınıfının bağımsız-siyasal programının ve duruşunun güçlü biçimde örgütlenmesi gerekmektedir. Bahar döneminin devrimci günleriyle sınıf ve kitle hareketinin mücadele süreçleri bu perspektif ışığında ele alınmalı ve bu perspektife uygun bir politik-pratik müdahale düzeyi ortaya konulabilmelidir.

Erbakan: ABD'nin "Yeşil Kuşak Projesi"nin "mücahidi"!

Burjuva siyaset arenasının kendine açılmış kulvarında politika yapan, Ecevit ve Demirel gibi sömürü düzeninin eski simalarından olan Erbakan hayatını kaybetti. Erbakan da tıpkı Ecevit gibi hizmette kusur etmediği sömürü düzeni için yaptıklarının hesabını veremeden öldü. Ama bu ölümün arkasından düzenin tüm kurumları saf tutarak sevgi dolu sözcüklerle "hocaları"na borçlarını ödediler. Düzen partilerinin tüm sözcü ve önde gelenlerinin methiyeler dizerek uğurladığı Erbakan'ın cenazesine ordu temsilcilerinin de katılması, TÜSİAD'ından MÜSİAD'ına tüm sermaye çevrelerinin bu koroya eşlik etmesi, Erbakan'ın bu düzen için nasıl önemli bir şahsiyet olduğunu da göstermiş oldu.

Kendisini başbakanlıktan eden 28 Şubat "post-modern darbesi"ne imza atan ordunun bile "bilim ve siyaset adamı olarak hizmetleri daima hatırlanacak" demesi, düzen içi iktidar çatışmasına rağmen düzene hizmet üzerinden yaşanan gerici ortaklığı gözler önüne sermiştir.

Sömürü düzenine hizmetle geçen bir ömür

Erbakan'ın burjuva siyaset sahnesine çıkışı Milli Nizam Partisi (MNP) ile olurken, bu parti 12 Mart darbesinin ardından kapatıldı. Erbakan İsviçre'ye, kendi deyimiyle tatile gitti. 1972 yılında Erbakan'ı yeniden Türkiye'ye, göreve davet eden ise yine generaller oldu. Zaten zamanın Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreteri Refet Ülgentalp'a göre MNP'nin kapatılması yanlıştı. Çünkü komünizmle mücadele etmek için dindarlar önemliydi. Erbakan yeni partisi olan Milli Selamet Partisi'ni (MSP) 1972 yılında kurdu.

'70'li yıllar MSP ve CHP arasında kurulan koalisyona tanıklık etti. Bu koalisyonun yıkılmasının ardından Erbakan ve partisi MSP yoluna Milliyetçi Cephe'nin bir bileşeni olarak devam etti. Anti-komünist olmakla övünen MSP, bu yılların sonuna

doğru, devrimci kitle hareketine karşı yanıtlar üretememesi nedeniyle vitrinden çekilmek durumunda kaldı. Yerini kontra güçler doldurdular.

12 Eylül askeri faşist darbesi ile Erbakan'a siyaset yasağı konulup MSP kapatılırken, MSP'nin politik platformu, tıpkı MHP gibi iktidara siyasal rengini verecekti. İçeride ağırladıklarının fikirlerini iktidara taşıyan ABD patentli bir faşist darbe yürürlükteydi.

Erbakan'ın sonrasında Refah Partisi ile süren kapitalist sisteme hizmet yürüyüşü devam etti. Çiller'in DYP'si ve Mesut Yılmaz'ın ANAP'ıyla kurulan hükümette başbakanlık yapan Erbakan döneminde işçi ve emekçilere yönelik yıkım saldırıları sürerken, emperyalizm ve siyonizmle işbirlikte sınır tanınmadı.

Düzenin efendileri dinci gericiyi emekçilere karşı kullanmakta hiçbir sınır tanımazken, dinci gericiliğin devlete rengini verme ihtimali karşısında ise "post-modern darbe"ye başvurdular. Yaptıkları balans ayarıyla Erbakan'ı koltuğundan edip, partisini de terbiye operasyonuna tabi tuttular. Kendisine yapılanları sineye çeken Erbakan geriye çekildi. Terbiye operasyonunun sonucunda RP içerisinde "ılımlı" bir kanat olarak Tayyip Erdoğan ve ekibi ayrılıp AKP'yi kurarken, RP de önce Fazilet sonra da Saadet Partisi adıyla varlığını sürdürdü.

Erbakan'a borçlarını ödediler

Başbakan Tayyip Erdoğan'dan Süleyman Demirel'e, CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu'ndan Genelkurmay Başkanı Işık Koşaner'e, MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli'den Halkın Sesi Partisi Genel Başkanı Numan Kurtulmuş'a, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'e kadar herkesin saygı ve sevgiyle andığı bu zat-ı muhteremin, ezen ve ezilen, sömüren ve sömürülen, zengin ile yoksul arasındaki sınıf mücadelesinde nerede durduğu açıktır. Erbakan da tıpkı kendisi için methiyeler düzen diğerleri gibi bu sömürü düzenine

hizmet etmek için ömrü boyunca çabalamıştır.

Bilinmelidir ki '70'li yılların tüm kanlı kıyımların fikir babaları arasındadır bu büyük "bilim ve siyaset insanı". Onunla birlikte başlamasa da temsilcisi olduğu fikirlerin, işçi ve emekçileri bağnazlaştırmasında büyük katkıları vardır. Sermaye sınıfı onunla ne kadar böbürlense azdır. Fikirleri, Maraş'ta Alevi emekçilerinin evlerine atılan çarpı işaretleridir. Madımak'ı tutuşturan kibrittir. Erbakan düzenin hükümet koltuğunda uzun süre oturamasa da sermaye sınıfına beklenenden fazla hizmette bulunmuştur. Hükümette yer aldığı zamanlarda ise IMF'nin ve Dünya Bankası'nın ekonomik yıkım politikalarını diğer düzen partileri gibi hayata geçirme noktasında tereddüt etmemiştir. Adına "adil düzen" dediği sahte bir alternatifle oyalamayı başardığı emekçileri, kapitalist sistemin tüm yıkıcı sonuçlarıyla yaşamaya mahkum etmiştir.

Susurluk kazasıyla açığa çıkan devlet-mafya ilişkilerini protesto etmek için sokaklara çıkanlara, ışık söndürme eylemleriyle meydanları dolduranlara "gulu gulu dansı yapıyorlar" diyen zihniyet onsuz da iktidardır elbette. İşçi ve emekçilerin duyarlılıklarını istismar temelinde politika üretenler, kasalarında "kayıp trilyonlar" biriktirmeye devam ediyorlar hala. Biat kültürü yaratarak emekçileri dilencileştiren bir anlayışın simgesidir o.

Bedeninin üzerine övgü dolu sözcüklerle örtülen toprak, Erbakan'ın 85 yıllık ömrüne sığdırdığı karanlık ve kirli gerçekleri kapatamayacaktır. Şimdi onun sözde düşmanları, talebeleri, kadim dostları bu toprağın üzerinde "gulu gulu dansı" yapıyorlar. Hocalarının vefatının ardından doğan siyasal ranttan nemalanmaya çalışıyorlar.

Ancak ABD emperyalizminin "Yeşil Kuşak Projesi"nde "Milli Görüşçü", "mücahid" olanlar, talebeleri ve müritleri ile birlikte bir gün elbette hak ettikleri gibi anılacaklardır. Sınıflar mücadelesi kendi gerçek adil düzenini, yani sömürünün olmadığı sosyalist bir düzeni mutlaka yaratacaktır.

Libya'ya saldırı planları hazırlanıyor...

Diktatörlüğe karşı ayaklananlar emperyalist işgale de direnecektir!

İkinci haftasını geride bırakan Libya'daki halk ayaklanması, Kaddafi diktatörlüğünü dönüşü olmayan bir noktaya sürüklemiş bulunuyor. Ayaklanan halk, ülkenin doğusu ve batısındaki kentlerde denetimi sağlarken, başkent Trablus ve çevresindeki kentleri de kuşattı. Bazı kentleri geri almaya çalışan rejime bağlı güçlerin saldırıları ise, kendilerine “gerilla” diyen halk ve bazı ordu güçlerinin desteğindeki gençler tarafından püskürtülmektedir.

Yapılan son açıklamaya göre, Libya kentlerinin üçte ikisi “gerilla” güçleri tarafından denetlenmektedir. Ayaklanmaya katılan ordu birlikleri ve gençlerden oluşan “askeri komiteler” kuran halk, olası hava saldırılarına karşı da önlem almaya çalışıyor. Silahlı çatışmaların yayılmasına elverişli olan Libya'daki durum, emperyalist güçlere, askeri saldırı planları üzerinde çalışma zemini hazırlamış görünüyor.

Rejimin saldırganlığı emperyalistlere davetiye çıkartıyor

Kaddafi, Tunus ve Mısır'daki devrik diktatörleri savunan tek Arap lideri olmuştu. Sıra kendisine geldiğinde ise, “Libya Tunus veya Mısır değildir. Sonuna kadar savaşacağız, gerekirse ülkeyi yakıp yıkacağız...” türünden bir açıklama yapan Kaddafi, Afrika'dan devşirilen kiralık katilleri, dahası hava kuvvetlerini halka karşı kullanabilecek derecede pervasız bir diktatör olduğunu gösterdi.

İlk günden itibaren çeşitli nedenlerle rejimin baskı aygıtlarını harekete geçirme imkanını büyük ölçüde kaybeden Bin Ali ve Mübarek, saldırılarını belli bir sınırdan tutmak zorunda kalmışlardı. Çalkantılı bir sürecin ardından, son on yılda emperyalistlere aktif hizmetlerde bulunmaya başlayan Kaddafi ise, saldırganlıkta sınır tanımadı. Bu durum, ayaklanmalara doğrudan müdahale edemeyen emperyalist devletlerin şeflerine, “Libya'da sivil halkı korumak için tüm seçenekler masada” türünden açıklamalar yapma küstahlığını bahşetti.

Günlerce katliamları izleyen emperyalistler, ancak on gün sonra Kaddafi'ye karşı ağırdan bir tutum alabildiler. Zira öncelikle “eski düşman yeni uşak” olan Kaddafi'yi gözden çıkarmayı düşünmüyorlardı. Ancak ayaklanmanın aldığı boyut, Kaddafi atına oynama döneminin kapandığını gözler önüne serdi. Bu aşamadan sonra “sivil halkın” hamiliğine soyunan emperyalistler, petrol ve doğalgaz zengini Libya'yı işgal etme hevesine kapıldılar.

ABD-İngiltere ikilisi savaş aygıtlarını hızla Akdeniz'e doğru harekete geçirirken, Fransa doğrudan saldırı için BM Güvenlik Konseyi kararının şart olduğunu ilan etti.

Emperyalistlerin “sivil halkı koruma” adına sergilemeye başladıkları pervasızlık, son günlerini yaşayan Kaddafi rejiminin vahşi saldırganlığı ile gerekçelendiriliyor. Oysa emperyalistlerin güdümündeki eski Kaddafi muhalifleri bile askeri bir müdahaleyi savunmaktan özenle kaçınıyorlar. Söylenen, Kaddafi'nin denetimindeki bölgelerin “uçuşa yasak bölge” ilan edilmesi, böylece hava kuvvetlerini

halka karşı kullanmasının engellenmesidir.

Pentagon'daki savaş baronları epeyce iştahlanmış durumda. Hem enerji zengini ülkeyi işgal etmek, hem de yeni bir çatışma alanı yaratarak silah tekellerinin pazarını genişletmek, ancak askeri saldırı ile mümkün olabilir. Eğer Washington'daki savaş kundakçıları böyle bir saldırının altından kalkabileceklerine kanaat getirirlerse, savaş aygıtını Libya halkının üzerine salmaktan geri durmayacaklardır. Bu durumda diğer emperyalist güç odaklarının itirazları pek bir işe yaramayacaktır.

Libya halkı emperyalist orduların müdahalesini reddediyor

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin Kaddafi rejimine yönelik yaptırımlar getiren karar tasarısının “oybirliğiyle” kabul edilmesi Libya'da memnuniyetle karşılandı. Rejimin olası bir hava saldırısına karşı, Kaddafi'ye bağlı güçlerin denetimindeki bölgelerin “uçuşa yasak bölge” ilan edilmesini talep edenler de var. Ancak dış askeri müdahale söz konusu olduğunda, hemen tüm taraflar bunu kesin bir dille reddediyorlar. Faşist İtalyan işgaline karşı Ömer Muhtar önderliğindeki kurtuluş savaşına atıfta bulunan Libyalılar, olası bir işgale karşı aynı kararlılıkla direneceklerini ilan ediyorlar.

Zorba bir rejime karşı ayaklanan bir halkın zorba emperyalistlere karşı da militan bir direniş sergilemesi şaşırtıcı olmayacaktır. Her ne kadar Kaddafi'ye bağlı güçlerin saldırganlığı Libya halkını emperyalist ordulara muhtaç duruma düşürmüş gibi yansıtılsa da, bu halk emperyalist işgale sessiz kalmayacaktır.

Halklar ancak emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı mücadeleyle özgürleşebilir

Emperyalist güçlerin Libya halkına yardım edeceği iddiası, çirkin bir uydurmada başka bir şey değildir. Afganistan ve Irak'ı işgal ederek milyonlarca insanı katledenler, Ruanda'da soykırıma seyirci kalanlar, İsrail'in Lübnan ve Gazze'ye dönük vahşi saldırılarını destekleyenler, Sri Lanka rejiminin Tamil halkına karşı imha savaşı yürütmesine yeşil ışık yakanlar, ezilen halkların katledilmesinin sorumlularıdır.

Dünya kadar Kaddafi rejiminin arkasında duran emperyalistlerin, Libya halkını bu diktatörden kurtarmaları söz konusu bile olamaz. Planladıkları “kurtarma operasyonu” hakkında fikir edinmek için, Saddam Hüseyin'den “kurtarılan” Irak'a bakmak yeterlidir.

Diktatörlüğe karşı ayaklanan Libya halkı, bu diktatörlüğü destekleyen emperyalist güçlere karşı da direnerek özgürlüğüne kavuşabilir ancak.

Diktatörlüğe karşı ayaklanan emekçiler ile genç kuşaklar ile enternasyonal dayanışma yükseltmeli, emperyalist müdahaleyi meşru gösterenler teşhir edilmeli, olası bir emperyalist saldırı durumunda Libya halkıyla dayanışma içinde olunmalıdır.

Kılıçdaroğlu'dan NATO'ya yeşil ışık

Libya'daki halk ayaklanmasını ülkeye yönelik askeri bir işgalin bahanesi yapmak isteyen emperyalistlerin çabası sürerken, ülke içerisinde burjuva siyaset cephesinde de konu tartışılıyor. Emperyalistlerin Ortadoğu'ya yönelik egemenlik projelerinde başroller alan, aynı zamanda ise Afganistan örneğinde olduğu gibi NATO işgallerine ortak olan AKP hükümeti bu tartışmalarda bir kez daha ikiyüzlü bir tutum sergiliyor. Erdoğan'ın “NATO'nun Libya'da ne işi var” diyerek verdiği tipik ikiyüzlülük örneği karşısında, “anamuhalefet partisi” CHP'nin başkanı Kılıçdaroğlu ise tutarlılık(!) örneği gösterdi.

Öyle ki Londra'dan konuyla ilgili konuşan Kılıçdaroğlu, “NATO'nun ne işi var demem” diyerek ilke olarak emperyalist müdahaleye karşı olmadığını ortaya koydu ve emperyalist merkezlere de mesaj gönderdi. Kılıçdaroğlu şöyle konuştu: “(NATO'nun Libya'da ne işi var) diye bir cümleyi ben kurmam. Hiçbir ülkeye dışarıdan bir müdahaleyi ilke olarak doğru bulmayız. Ama uluslararası camianın duyarlılıklarıyla, olayların çıktığı ülkedeki halkın talepleri örtüşürse yeni gelişmeleri beklemek doğaldır.”

Hükümete giden yolun emperyalistlerle iyi ilişkiler kurmaktan ve onların beklentilerine yanıt üretmekten geçtiğini bilen Kılıçdaroğlu ve CHP yönetimi böylelikle, emperyalistler için en uygun seçeneğin kendileri olduğunu ifade etme olanağı buldular.

Aleviliği devletleştirme saldırısına karşı mücadeleye!

Devlet Bakanı Faruk Çelik başkanlığında Ankara'da yapılan "Alevi çalıştay"nın ilk "prensipler kararları" belli oldu. Bu kararlara göre, cemevleri 'İnanç ve Erkan Merkezi' olarak Başbakanlık'a veya Diyanet'e bağlanırken, dedelerin ismi ise "İnanç Önderi" olacak. Alınan kararlar arasında, Diyanet Vakfı gibi kapsamlı bir Alevi Vakfı'nın kurulması da bulunuyor.

"İnanç ve Erkan Merkezi" adını alacak olan cemevleri, yasal düzenlemeyle Başbakanlık'a bağlı bir genel müdürlük veya Diyanet İşleri Başkanlığı'na bağlı yeni bir daire statüsüne alınacak. "İnanç ve Erkan Merkezleri"nin, idari ve personel yapısına ilişkin düzenlemeler de kuruluş kanununda yer alacak. Ülke genelindeki cemevlerinin yakıt, kira, elektrik ve su gibi giderleri, genel müdürlük veya daire başkanlığı olarak görev yapacak "İnanç ve Erkan Merkezi" tarafından karşılanacak.

Kurulacak Alevi Vakfı, merkez ve şubelerden oluşacak. Vakıf, Çorum Hitit Üniversitesi ve Hacı Bektaş Veli Araştırma Merkezi'nin desteği ile altı aylık seminerler düzenleyecek ve bu seminerlere katılacak Alevi dedelerine 'İnanç Önderi' sertifikası verilecek. Alevi dergahlarının temsilcilerinin de eğitmen olarak görev yapacağı seminerlere katılıp sertifika alan dedeler, 'İnanç Önderi' olarak cemevlerine atanıp, kamudan maaş alacaklar. Bu seminerlere katılmayı reddeden dedeler ise yok sayılacaklar.

İlerici Alevi örgütleri ise gelişmelere dönük tepkilerini ortaya koymaya başladılar. Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Genel Başkanı Fevzi Gümüş, 'Bunlar Aleviliğin devletleştirilmesi politikası. İbadethane olan cemevleri 'inanç ve erkan merkezi' adıyla yapısından uzaklaştırılmak isteniyor' dedi. Hacı Bektaş Veli Anadolu Kültür Vakfı Genel Başkanı Ercan Geçmez ise 'Cemevleri inanç merkezi değil ibadethanedir. Alevilik vakıfla verilecek sertifikayla öğrenilmez. Ocak ve dergahlarımızı bize geri versinler' dedi.

Alevileri denetim altına alma projesi...

Türk devleti Osmanlı'dan miras kalan Alevilere

karşı sistematik baskı ve asimilasyon politikasını onyıllar boyunca sistematik biçimde uygulamıştır. Ancak bunca baskı ve zora rağmen Aleviler düzene karşı önemli bir mücadele dinamiği olageldi. Bu nedenle de AKP hükümeti eliyle Alevilere yönelik havuç-sopa politikası uygulanmaya başlandı.

AKP hükümeti Ankara toplantısıyla Alevilerin ve özellikle de Alevi dedelerinin ağzına bir parmak bal sürerek süreci ilerletmek istiyor. Devlet katında makam-mevki dağıtarak devlet Aleviliğinin toplumsal zeminini oluşturmak istiyor.

Böylelikle sorunun temelini dokunmaksızın göz boyamaya yönelik projeler peşinde koşuyor. Son Ankara toplantısının tablosu AKP hükümetinin "Alevi açılımı" konusundaki gerçek niyetlerini tüm açıklığı ile gözler önüne sermiştir. Sermaye düzeni, Sünni inancına mensup işçi ve emekçileri baskı ve denetim altında tutmak için dinsel gericiilikten nasıl yararlanıyorsa, Aleviliği de dinsel gericiiliğin kıskacına alarak Alevi emekçilerini kontrol etmek istiyor.

Aleviliğin Diyanet İşleri Başkanlığı bünyesine alınması bu hesabın en dolaysız ifadesidir.

Aleviler ne istiyor?

Aleviler, ibadethaneleri olan cemevlerinin yasal statüye kavuşturulmasını istiyorlar. Zorunlu din dersi işkencesinin sona ermesini talep ediyorlar. Alevi köylerine cami yapılmasını istemiyorlar. Tekke ve Zaviyeler Kanunu'yla Aleviler'in elinden alınan Hacı Bektaş Dergahı'nın ve diğer Alevi mekanlarının sahiplerine iade edilmesini, Madımak Oteli'nin müze olmasını istiyorlar.

Aleviler AKP ve sermaye devletinin Alevi inancını tanımlama konusunda fikir yürütmekten vazgeçmesini ve Aleviliğin ne olduğunu o inancı yaşayanlara bırakmasını istiyorlar. Aleviler devletin tek kimlikli (Türk-Sünni) politikalarından vazgeçmesini talep ediyorlar. Devletin Alevi kimliğini kabul ederek hukuksal güvenceye kavuşturması talebini yükseltiyorlar. Aleviler Diyanet İşleri Teşkilatı'nın lağvedilmesini, inanç ve ibadet hizmetlerinin inanç mensuplarına bırakılmasını istiyorlar.

Aleviler özgürlük ve gerçek laiklik istiyorlar. Aleviler, kimliklerinin kabul edilmesini, bunun gereği ve doğal sonucu olan haklarının teslim edilmesini talep ediyorlar. Aleviler, kendi inanç ya da öğretilerinin gereği olan etkinlikleri özgürce yerine getirmeyi ve buna saygı duyulmasını istiyorlar.

Hızır Paşalar'ın oyununa gelinmemeli!

"Makul Alevi" veya aynı anlama gelmek üzere "devlet Alevisi" yaratma politikaları sermayenin egemenliği devam ettiği sürece bitmeyecektir. Alevi emekçileri sermaye düzeninin politikalarını meşrulaştırıp pazarlayan Hızır Paşalar'ın oyunlarına gelmemelidir. Tutulacak yol, adı mücadele ve direnişle özdeşleşmiş Pir Sultanlar'ın isyan yoludur. Tüm ezilenlerin olduğu gibi Alevi emekçilerinin talepleri de ancak sosyalist bir toplumsal düzende karşılanabilir. Alevi emekçiler sorunun gerçek ve kalıcı çözümü için devrimci mücadele yolunu tutmalıdırlar.

Aleviler mücadele etmeden burjuvaziden demokratik haklar konusunda adım atmasını beklememelidir. Zira onların amacı hak ve özgürlükleri genişletmek değil sömürü düzenlerinin devamını sağlamaktır. Alevi emekçiler, sahte demokratların ve laiklik tüccarlarının yarattığı yanılsamaları bir kenara iterek devrimci işçi sınıfının saflarında mücadeleye katılmalıdır. Gerçek anlamda özgürleşmenin başka yolu yoktur.

Alevi emekçiler yanıtı 6 Mart mitingiyle verecek!

Burjuvazi kitlelere yanlış hedefler göstermekten asla vazgeçmez. Son Ankara toplantısından çıkan kararlar bu durumun açık kanıtıdır. Bu nedenle 6 Mart eylemi büyük önem taşıyor. Alevi emekçileri 6 Mart eyleminde düzenin kendilerine kurdukları bu tuzaklara tok ve kitlesel bir yanıt vermelidirler.

Komünistler, din ve devlet işlerinin tam olarak birbirinden ayrılması, Diyanet İşleri Başkanlığı'nın dağıtılması, devletin dinsel kurumlara yönelik her türlü yardımına son verilmesi, gericiilik yuvası tarikat ve cemaatlerin dağıtılması, mezhepsel ayrıcalıklara son verilmesi için, tüm bu yaşanan haksızlıkların kaynağı olan burjuva sınıf iktidarını yıkmak için savaşıyorlar. Bu nedenle de 6 Mart'ta yapılacak mitingde devrim ve sosyalizmin bayrağını taşımak üzere yerlerini alacaklardır.

Katil Ağar'a yargı koruması

Devletin en azılı kirli savaş görevlilerinden olan, eski polis şefi, aynı zamanda eski bakan Mehmet Ağar'ın yargılamasına devam edildi. "Cürüm işlemek için silahlı teşekkül oluşturmak" suçlamasıyla yargılanan Ağar hakkında 6 aydan 1 yıla kadar hapis cezası isteniyor.

Zamanında "devlet için 1000 operasyon yaptım" diyerek böbürlenen Ağar hakkında istenen bu ceza davanın göstermelik olduğunun kanıtıdır. Ama bu göstermelik dava dahi sürüncemede bırakılıyor. Öyle ki 24 Şubat günü gerçekleştirilen duruşma da mahkeme heyetinin değişmesi gerekçesiyle ertelendi. Kayıp yakınlarının avukatlarının dosyanın genişletilmesi talebi ise mahkeme heyeti tarafından reddedildi.

Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen duruşmaya, Ağar'ın avukatları ile Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) üyesi bir grup avukat katıldı. Ağar'ın içerisinde bulunduğu devletin katliam taburları tarafından kaçırılıp kaybedilen Erdoğan Şakar'ın eşi Hanım Şakar adına davaya müdahil olmak isteyen ÇHD'li avukatların bu talebi reddedildi.

Soruşturmanın genişletilmesini isteyen ÇHD'liler, "Ağar'ın yalnızca birkaç sahte evrak nedeniyle 6 aydan 1 yıla kadar hapsi isteniyor. Bu ciddiye alınamaz" dediler.

Talebi reddeden mahkeme heyeti dosyayı incelemek gerekçesiyle davayı 26 Mayıs 2011 tarihine erteledi.

Aleviler İzmir mitinginde buluşuyor...

Alevi örgütlerinin 6 Mart günü İzmir'de gerçekleştirilecekleri miting üzerine Alevi Bektaşî Federasyonu (ABF) Genel Başkan Yardımcısı **Mustafa Can**'ın görüşlerini aldık.

"Alevilerin talepleri çok nettir. 2008 ve 2009'da söylediklerimizi tekrar ediyoruz. 'Zorunlu din dersleri kaldırılın', 'Hacı Bektaş sahipleri inanç merkezine verilsin ve orası müze olmaktan çıkartılsın', 'Cemlevlerine yasal statü kazandırılın', 'Eşit yurttaşlık hakkı', 'Madımak müze olsun' taleplerini dile getiriyoruz" sözleriyle mitingin taleplerini aktaran Can, İzmir mitinginin önemini ve geçmiş yıllarda gerçekleştirilen Alevi mitinglerinden farkını şöyle açıklıyor:

"Bugün biraz daha farklı bir şey yapıyoruz. 2008 ve 2009'da yapılan mitingler Alevi. Alevilerin başını çektiği ve baştan sona kadar 'Alevi kokan' mitinglerdi. Bu miting ise, bu taleplerin (özellikle önümüzdeki genel seçimlerin ana gündeminin anayasa olacağını biliyoruz) bu ülkenin diğer ezilenlerinin, mağdurlarının taleplerinden farklı olmadığı tespitini yaparak toplumsal muhalefetle beraber yapmak için yola çıktık. Bu mitingin kurgusu da budur. Biz de çalışmalarımızı ve hazırlıklarımızı Türkiye'nin dört bir yanında bu şekilde yürütüyoruz."

"Talebi karşılamakta zorlanıyoruz"

Can, mitinge yönelik hazırlıklara ilişkin bilgilendirme yaparak konuşmasını şöyle sürdürdü: "Özellikle İstanbul'da inanılmaz bir talep var. Örgütlü-örgütsüz bir sürü insan telefonuma ulaşarak başvuruda bulunuyor. Sadece benim değil, Pir Sultan Abdal Kültür Dernekleri, Alevi Kültür Dernekleri ve diğer örgütlerimize de yoğun bir talep var. İzmir mitingine gitmek isteyenlerin taleplerine yanıt vermekte zorlanıyoruz. Araba tutmakta zorlanıyoruz. Çeşitli kurumlardan, demokratik kitle örgütlerinden ve belediyelerden araçlar talep ediyoruz. Bu yoğun ilgiyi karşılamaya çalışıyoruz"

"Toplumsal muhalefetle buluşmalı"

Mitingin anlamına ve hedeflerine ilişkin vurgular da yapan Mustafa Can, Alevilerin taleplerinin Türkiye'deki toplumsal muhalefetin talepleriyle örtüşmesi gerektiğinin altını şöyle çiziyor:

"İyi bir şey yaptığımızın farkındayız çünkü Alevilerin talepleri tek başına Alevilere ait değildir. Alevilerin talepleri Türkiye'deki toplumsal muhalefetin talepleriyle örtüşen taleplerdir. Dolayısıyla biz

taleplerimizi toplumsal muhalefetle örtüştüremezsek, buluşturamazsak, ortak bir mücadele hattı öremezsek yalnız kaldığımızda yenileceğiz. O yüzden bu miting, Türkiye'deki toplumsal muhalefetle Alevilerin taleplerinin buluştuğu, hedeflerinin çakıştığı bir miting olarak algılıyoruz"

"İzmir mitingini Ortadoğu halklarına selam çakacak"

ABF Genel Başkan Yardımcısı Mustafa Can, mitinge yönelik yoğun ilginin nedenini ise Ortadoğu halklarının yaktığı isyan ateşiyle bağlantısını kurarak şöyle açıklıyor:

"ABD Ortadoğu'yu yeniden dizayn ediyor. Halkları küçük gören, halkları yok sayan anlayışlara Ortadoğu halkları yanıt veriyor. Bu halkların çok ciddi olarak bir siyasal önderliğe ihtiyaçları var. Eğer önlerine ekol koyamazsak emperyalizm bu halkları teslim alacak. Aslında Ortadoğu bize bir mesaj veriyor. 'Bu halkları koyun gibi görmeyin, göbeğini kaşıyan adam gibi bakmayın' diyor. Bu halklar bıçak kemiğe dayandığı gün sokağa çıkmasını da bilir, ırkçı faşist yapıları derdest etmesini de bilir. Önemli olan bunlara önderlik etmek, önüne hedef koymaktır. Bugün için, Alevi Bektaşî Federasyonu'nun hedefi kesinlikle AKP değildir, olmamalıdır. AKP gitse yerine MHP veya başka bir parti gelir. ABF'nin karşıtlığının, sistemin kendisine yönelmesi gerekir. Böyle bütünlüklü bakmalıyız ve toplumsal muhalefetle bütünleşmeliyiz. Bizim şubelerimize, derneklerimize ve bize bağlı kuruluşlara her türden insan geliyor ve İzmir'e gitmek istediklerini söylüyorlar. Örgütlü-örgütsüz her kesimden gelen İzmir'e gitme talebinin bu kadar yoğun olmasının ana nedeninin, Ortadoğu halklarıyla ilintisi var. Bizim halklarımız Ortadoğu'ya bakarak etkilendiler. İzmir mitingini Ortadoğu halklarına selam çakacak bir miting olacaktır."

"Herkesi mitinge davet ediyorum"

ABF Genel Başkan Yardımcısı, 6 Mart mitingini öncesinde tüm işçi ve emekçilere şu çağrıda bulunuyor:

"6 Mart İzmir mitingiyi ilgili halkımızdan şunu talep ediyorum. 6 Mart mitingini sadece Alevilerin mitingini değildir. Bu miting, aynı zamanda bir demokrasi mitingidir. İrkçı, faşist, gerici AKP ve bu düzeni böyle devam ettirmeye çalışanlara yanıt verme mitingidir. Kendisini nasıl adlandırırsa adlandırсын 'ben insanım' diyen herkesi bu mitinge davet

ediyorum. Tüm insanları İzmir'de meşale yakmaya davet ediyorum. Herkes kibritini çaksın gelsin"

Kızıl Bayrak / İstanbul

DEMOKRATİK ANAYASA ve EŞİT YURTTAŞLIK HAKKI İÇİN

ALEVİLERİN İZMİR BULUŞMASI 6 MART 2011 PAZAR MİTING

Tanrınam Veli - Ceviz 11-007'de Cumhuriyet Meydanı

KCK: Eylemsizlik süreci sona erdi

KCK Yürütme Konseyi Başkanlığı 28 Şubat günü kamuoyuna bir açıklama yaparak 13 Ağustos 2010 tarihinden bugüne devam eden eylemsizlik sürecinin sona erdiğini duyurdu. Eylemsizlik sürecinin AKP hükümetinin izlediği inkar ve imha politikaları nedeniyle geçerliliğini yitirdiğine vurgu yapılan açıklamada, saldırılar karşısında gerilla güçlerinin kendisini daha etkili savunacağı ancak saldırmayacağı ifade edildi.

Ortaya konan çabaların AKP hükümeti tarafından boşa düşürüldüğüne değinilen açıklamada, "AKP geliştirdiği sistem içi ittifak ve oluşturduğu yeni gladyosuna dayalı siyasetiyle özgür Kürt iradesini marjinalleştirme ve tasfiye konseptindeki ısrarı neticesinde ateşkes süreci heba edilmiştir" denildi.

İnkâr ve imhada ısrarlılar

Eylemsizlik sürecinin sona erdiğinin duyurulmasının ardından düzen cephesinden ilk açıklama Başbakan Yardımcısı **Cemil Çiçek**'ten geldi. Kürt halkının haklı ve meşru istemleri karşısında inkar ve imha siyasetinden taviz vermeyen sermaye devletinin sözcülerinden Çiçek, "Kimseyle pazarlık yapacak halimiz yok" dedi.

BDP'den açıklama

BDP Eşbaşkanı Selahattin Demirtaş, süreci belirleyecek olanın hükümet olduğunu söyledi. Demirtaş şöyle konuştu: "Sadece kendi oyunu arttırabilecek, kendi egemenliğini güçlendirebilecek bir zemin yaratmak için kullanmıştır. Kürt halkı artık kendi çözümünü kendi elleriyle yaratacaktır. 20 yıldır meydanlarda sokaklarda her türlü baskıya, şiddete katliamlara rağmen mücadelesinden vazgeçmeyen halk, artık inisiyatifini tekrar ele alacaktır."

"Barış Anneleri" AKP binalarını işgal etti

Barış Anneleri İnisiyatifi 2 Mart günü İstanbul ve İzmir'de birçok AKP il ve ilçe binasını işgal etti. KCK'nın 13 Ağustos 2010 tarihinden bu yana süren eylemsizlik kararını sona erdirmesinin ardından gerçekleştirilen eylemlerde, AKP hükümetinin izlediği inkar-imha politikalarına ve Kürt sorunundaki çözümsüzlüğe dikkat çekildi.

"Kürt sorununun demokratik ve barışçıl yollardan çözülmesi" için adım atılması çağrısında bulunan Barış Anneleri İnisiyatifi üyeleri ve kayıp yakınları, İstanbul'un Esenler, Bağcılar, Gaziosmanpaşa, Avcılar, Zeytinburnu, Küçükçekmece, Kartal ve Sultanbeyli ilçelerindeki AKP binalarını işgal

ederek oturma eylemi başlattılar.

AKP hükümetinin Kürt hareketinin adımlarını görmezden gelerek çözüm için ısrarla adım atmamasına tepki duyan Barış Anneleri İnisiyatifi üyesi Kürt emekçi kadınları işgal eylemlerini eş zamanlı olarak İzmir'de de gerçekleştirdiler. Anneler aynı taleplerle AKP İzmir İl binası ile Bornova, Karabağlar ve Buca ilçe binalarını işgal ettiler.

İşgal eylemleriyle birlikte AKP il ve ilçe binaları önleri yoğun polis ablukasına alındı. Yine bina önlerine gelen BDP'li üye ve yöneticiler de eylemlere destek verdi.

Emekçi kadınlar 8 Mart'a yürüyor...

27 Subat 2011 | İzmir

İzmir'de emekçi kadın buluşması

İzmir İşçi Kurultayı hazırlıkları kapsamında Kurultay Hazırlık Komiteleri tarafından "Yaşamın yarısından kavganın yarısına!" şiarıyla gerçekleştirilen etkinlik Tepekule Kongre ve Sergi Merkezi'nde yapıldı.

Salona New York'lu Tekstil İşçilerinin Yolundayız! / Tekstil İşçileri Bülteni", "Kurultaya yürüyoruz! 3 Nisan'da İzmir İşçi Kurultayı'nda buluşalım!" ve 8 Mart eyleminin yer ve saatinin yer aldığı "Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye karşı 8 Mart'ta alanlara / BDSP" pankart ve ozalitleri asıldı. Ayrıca emekçi kadınların mücadele tarihinden kesitlerin yer aldığı bir de resim sergisi kullanıldı.

Salonun dışına ise yerel ve sektörel bültenler, Kızıl Bayrak gazetesi ve Volkan Yaraşır'ın yeni kitabının satışının yapıldığı Eksen Yayıncılık standı açıldı. Ayrıca kurultay çalışmaları kapsamında yürütülen imza

Ankara'da coşkulu 8 Mart etkinliği

Ankara BDSP "Emekçi kadınlar, geleceğimiz ve özgürlüğümüz için buluşuyoruz!" şiarıyla bir etkinlik gerçekleştirdi.

Etkinlik kürsüsüne "Geleceğimiz ve özgürlüğümüz için kadın erkek elele, örgütlü mücadeleye" şiarının yer aldığı pankartın yanı sıra, BDSP imzalı "Kapitalizm; kriz açlık, çifte sömürü, eşitsizlik demektir. Kadının kuruluşu sosyalizmde" şiarlı bir pankart da asıldı.

Enternasyonal Marşı eşliğinde gerçekleşen saygı duruşunun ardından **BDSP** adına yapılan konuşmada, emekçi kadınlara yönelik saldırılar özetlendi. 8 Mart'ın işçi sınıfına ve emekçi kadınlara ait olduğu vurgulandı. Konuşmanın ardından sinevizyon gösterimi yapıldı ve gösterimi **Yavuz Canpolat**'ın ezgileri izledi. Türkçe ve Zazaca söylenen türküler beğeni topladı.

Etkinliğin ikinci bölümünde ise Sincan Organize Sanayi Bölgesi'nden **bir kadın işçi** söz aldı. Yapılan konuşmada, kadınların çalışma yaşamında karşılaştığı zorluklar, yaşadığı sorunlar örnekleriyle anlatıldı.

Kurultay Hazırlık Komitesi sözcüsü tarafından yapılan konuşmada, Nisan ayı ortasında gerçekleştirilmesi planlanan kurultayın hedef ve amaçları anlatıldı.

kampanyası için de imza toplandı.

Etkinlikte "Yaşamın yarısından kavganın yarısına!" isimli sinevizyon gösteriminin ardından Kurultay Hazırlık Komiteleri adına bir konuşma yapıldı.

Açılış konuşmasında bu yıl 8 Mart'ın kadına yönelik şiddetin, sömürünün baskının giderek ağırlaştığı koşullarda karşılandığı ifade edildi ve 101 yıl önce hakları için mücadele eden emekçi kadınların bugün de hakları ve geleceği için mücadele etmeye devam ettiği söylendi. Konuşmada Tunus ve Mısır'da direnen kadınların özgürlük mücadelesine değinilerek Türkiye'de de yeni yasalarla örneğin Torba Yasa ile emekçilerin haklarının alınmaya çalışıldığı vurgulandı.

Konuşmanın ardından Çiğli İşçi Kültür Sanat Evi Derneği'nin hazırladığı şiir dinletisine geçildi. İki emekçi kadının sunduğu şiir dinletisini Duvara Karşı Tiyatro Topluluğu'nun (DKTT) "Ya kızımız olursa" başlıklı oyunu izledi. DKTT'nin oyununun ardından ilk bölüm sona erdi.

İkinci bölüm tekstil işçilerinin hazırladığı bir oyun ile başladı. Bir tekstil işçisi kadının evde koca ve baba dayacağı yemesi, işyerinde ustanın tacizlerine uğramasının anlatıldığı oyun işçilerin hep birlikte Ekmek ve Gül şiirini okuması ile son buldu.

İşçi Kürsüsü bölümünde ise ilk olarak ev temizliğinde çalışan bir kadın emekçi söz aldı ve kadının çifte sömürsünü yaşamından örneklerle anlattı.

Bir tekstil işçisi ise konuşmasında tekstil patronları zenginleşirken işçilerin daha fazla sefaletle sürüklendiğini, buna karşı örgütlenmek dışında bir çare olmadığını belirtti. Sendikal mücadele çağrısı yaptı.

Söz alan bir demir-çelik işçisi sektöründe yaşadığı sorunları ve mücadele deneyimlerini aktardı. Bir kadın öğrenci ise emekçi kadınların yaşadığı zorlukların benzerlerini öğrencilerin de yaşadığına dair bir konuşma yaptı.

Konuşmaların ardından etkinlik Aliyar'ın söylediği türkü ve marşlarla son buldu. Baştan sona coşkulu bir atmosferde geçen etkinliğe ağırlığını tekstil işçisi kadınların oluşturduğu 120 kişi katıldı.

27 Subat 2011 | Ankara

Etkinlikte son olarak **Mamak İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu** sahne alarak türkü ve marşlarını seslendirdi. Dinleti hep birlikte çekilen halaylarla son buldu.

Ekim Gençliği ve DLB'nin mesaj gönderdiği etkinliğe DHF de destek verdi. Yeni Demokrat Kadın adına yapılan konuşmayla etkinlik selamlandı. Etkinliğe 90 kişi katıldı.

Adana

Sanayi İşçileri Derneği'nde gerçekleştirilen etkinlik, 8 Mart'ın tarihçesi ve emekçi kadınların güncel mücadele talepleri üzerine bir konuşma ile başladı. Daha sonra "Kadınların yüzleri" adlı sinevizyon izlendi.

Etkinliğe katılan Numune Hastanesi direnişçisi bir kadın işçi direniş sürecini ve bu sürecin bir kadın olarak kendisi üzerindeki etkisini anlatan bir konuşma gerçekleştirdi.

Ardından plastik sektöründe çalışan bir kadın işçi kendi işkolunda yaşadıkları sorunları ve kadın emekçilerin mücadele taleplerini ele aldı. Yakında düzenlenecek işçi kurultayı hakkında bilgilendirmede bulundu.

Etkinlik şiir ve müzik dinletisinin ardından 8 Mart'ta alanlarda olma çağrısıyla son buldu.

Gebze'

Gebze Emekçi Kadın Komisyonu tarafından "Haklarımız ve özgürlüğümüz için... Emekçi kadınlar mücadeleyi yükseltiyor!" şiarı ile ön hazırlığı sürdürülen 8 Mart etkinliği, Sivas İmranlılar Eskikeşlik Köyü Derneği'nde gerçekleşti. Kötü hava koşullarının yanı sıra elektrik kesintisi olmasına rağmen etkinliğe 40 kişi katıldı. Ayrıca kolluk güçleri etkinliği provoke etmeye çalıştı.

Açılış konuşması ile başlayan etkinlik, Emekçi Kadın Komisyonları adına yapılan sunumla devam etti. Ardından kürsüde yer alan bir kadın eğitim emekçisi tarafından dünyada ve Türkiye'de kadına yönelik gerçekleşen şiddet, baskı, gerici uygulamalar, namus cinayetleri, ayrımcılık vb. veriler aktarıldı.

İlköğretimde okuyan bir kız öğrencinin coşkuyla okuduğu 'Ekmek ve Gül' ve 'Gündelikçi Kadın' adlı şiirlerle sürdürülen 8 Mart etkinliği, verilen aranın ardından serbest kürsüyle devam etti. Bu bölümde metal işçisi, gündelikçi, ev işlerinde, evde çocuk bakımı vb. işlerle uğraşan kadınlar, üniversite öğrencisi bir kadın ile yaşlı bir kadın buldukları alanlarda karşı karşıya kaldıkları sorun ve deneyimlerini aktararak, yaşanan sorunların ancak ve ancak verilecek mücadele ile çözüleceğini vurguladılar.

Etkinlikte söz alan erkek işçiler ise çalıştıkları fabrikalarda kadın işçilerin karşı karşıya kaldığı zorluk ve sorunları aktararak, kapitalist sistemde kadın-erkek tüm işçi ve emekçilerin birlikte vereceği mücadelenin gerekliliğine vurgu yaptılar.

İstanbul'de coşkulu 8 Mart etkinlikleri...

Ümraniye

3. Ümraniye İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi Emekçi Kadın Komisyonu, OSİM-DER'de 8 Mart etkinliği düzenledi. Farklı fabrikalardan ve mahallelerden 40 emekçinin katılımıyla gerçekleşen etkinlik, baştan sona coşkulu ve sıcak bir atmosferde geçti. "Ekmek ve Gül" şiirinin okunmasının ardından, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün tarihçesini ve işçi sınıfı için anlamını ifade eden açılış konuşmasıyla etkinlik programı başladı.

Dünya Emekçi Kadınlar Günü etkinlik programı; Penta işçilerinin hazırlamış olduğu sinevizyon gösterimi ile devam etti. Kurultay Hazırlık Komitesi Emekçi Kadın Komisyonu adına yapılan konuşmada; kapitalizmin, emekçi kadınları çifte sömürüye, baskı ve şiddete, geleceksizliğe mahkûm ettiği ifade edildi. Ümraniye İşçi Kurultayı ile birlikte, bölgede örgütlülüğü güçlendirme çağrısı yapıldı.

Kurultay Hazırlık Komitesinden bir metal işçisinin okuduğu şiirin ardından, Birleşik Metal-İş üyesi Penta işçileri de bir şiir dinletisi sundu. Sovyet emekçilerinin, Nazi orduları karşısında sergiledikleri destansı direnişin anlatılmasının ardından okunan Nazım Hikmet'in Tanya şiiri ise, etkinliğe katılanların coşkulu alkışlarıyla dinlendi. Etkinliğe katılan ev emekçisi bir kadının, işçi ve emekçileri 8 Mart'ta mücadele alanlarına çağırarak kaleme aldığı yazıyı okuması da aynı coşkulu alkışlarla karşılandı.

Programın sonunda, Dudullu'dan bir işçi bağlaması ile bir müzik dinletisi sundu. Türküler ve marşlar hep birlikte söylendi. Coşkulu bir atmosferde geçen etkinliğin kapanış konuşmasında ise; kurultay hazırlık komitesi adına, etkinliğe katılan herkese teşekkür edildi.

8 Mart etkinliğinin ardından KHK, Dudullu'da bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Sloganlar eşliğinde gerçekleşen yürüyüşün ardından yapılan konuşmada, işçi ve emekçiler örgütlü sınıf mücadelesine çağrıldı.

Sefaköy

Küçükçekmece İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi'nin kurultay hazırlıkları çerçevesinde düzenlediği "Haklarımız ve geleceğimiz için eşitsizliğe ve baskıya karşı 8 Mart'ta alanlara!" başlıklı etkinlik Sefaköy İşçi Kültür Evi'nde gerçekleştirildi.

Etkinlik tekstil işçisi emekçi bir kadının yapmış olduğu açış konuşması ile başladı. Konuşmanın ardından Küçükçekmece KHK sözcüsü 8 Mart'ın tarihsel anlamı ve önemi üzerine bir konuşma gerçekleştirdi.

Konuşmanın ardından Şair Rahime Henden bir şiir dinletisi sundu. Şiirlerinde Ortadoğu halklarını selamlayan Henden emekçi kadınları mücadeleye çağırdı.

Etkinliğin serbest kürsü bölümünde ise açılış KHK sözcüsü bir nakliyat işçisi yaptı. Ontex direnişçisi Gamze Kayhan'ın ve Desa direnişçisi Emine Arslan'ın konuşmalarında ise mücadelenin kadının özgürleşmesi sürecindeki önemine değinildi.

Etkinliğin devamında ise, Ontex sürecinin dersleri ve ihtiyaçları üzerine direnişçi işçilerin de aktif katılım sağladığı canlı tartışmalar yürütüldü.

Etkinlik Grup İsyan Ateşi'nin söylediği ezgiler eşliğinde hep birlikte söylenen türkü ve marşlarla, ardından ise çekilen halaylarla sonlandırıldı.

Esenyurt

Esenyurt'taki etkinlik saygı duruşuyla başladı. 8 Mart'ın tarihçesi anlatılarak "Yaşamın yarısından kavganın yarısına" adlı sinevizyonun gösterimi izlendi. Daha sonra Esenyurt İşçi Kültür Evi Şiir Topluluğu Tanyeri'nin hazırlamış olduğu şiir dinletisi sunuldu. İlgi ve alkışlarla karşılanan şiir dinletisinin ardından Esenyurt İşçi Kültür Evi'nin kavgada ölümsüzleşen devrimcilerin annelerini anlatan tiyatro gösterimi izlendi.

Etkinlik, müzik grubunun hazırladığı türkü ve halaylarla devam etti. Halayların sonrasında hep beraber Avusturya İşçi Marşı söylendi.

Kartal

Kartal'da sınıf devrimcileri Kartal İşçi Kültür Evi'nde 8 Mart etkinliği gerçekleştirdi.

Etkinlikte ilk önce 8 Mart'ın tarihsel önemini ve kadınların çifte sömürsünü anlatan sinevizyon gösterimi yapıldı. Ardından BDSP adına yapılan konuşmada, kadına yönelik sömürü ve eşitsizliğin sınıflı toplumlarla başladığı, kapitalizmle daha da katmerleştiğinden bahsedildi. Sosyal yıkım saldırıları anlatıldı ve bu saldırıların en çok kadın işçileri vuracağı vurgulandı.

Konuşmanın ardından tek kişilik tiyatro oyunu sergilendi. İlgiyle izlenen tiyatrodan bir kadın işçinin günlük yaşamı anlatıldı. Ardından Kartal İşçi Kültür Evi Şiir Grubu sahneye çıkarak bir dinleti sundu.

İşçiler 8 Mart'a çağrıldı

Kartal'da Bankalar Caddesi'nde toplanan **Kartal Kurultay Hazırlık Komitesi** (KHK) ve **Tuzla OSB KHK** 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü öncesi Kartallı işçi ve emekçileri mücadeleye çağırıldı.

Bankalar Caddesi'nden "Eşitsizliğe ve sömürüye karşı 8 Mart'ta alanlara" şiarlı "Kartal İşçi Kurultayı Kartal KHK - Tuzla OSB KHK" ozalitiyle yürüyüş geçiren KHK bileşenleri Kartal Meydanı'nda basın açıklaması gerçekleştirdi.

8 Mart çalışmalarından...

Adana

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü hazırlıklarını sürdüren Adana Emekçi Kadın Komisyonu, Numune Hastanesi'nde direnişlerini sürdüren işçileri, direnişin 56. gününde ziyaret etti. BDSP'nin 8 Mart hazırlık çalışmaları çerçevesinde gerçekleştirilen destek ziyareti **25 Şubat günü** yapıldı. Direnişçi kadınlarla direniş süreci üzerine sohbetler edildi. Ziyaret sırasında Numune işçilerinin yaşadıkları hak gaspları ve özellikle kadınların anne olmaktan gelen yaşadıkları çifte sömürü üzerine konuşuldu. Sohbetlerin ardından, emekçi kadınların getirmiş olduğu yiyecekler paylaşıldı.

28 Şubat Pazartesi günü sabah saatlerinde Saydam Caddesi'nde, İşçi Bülteni'nin ve 8 Mart gündemli bildirilerin dağıtımı gerçekleştirildi. Ayrıca aynı gün içinde Şakirpaşa ve Denizli semtlerinde toplu bildiri dağıtımları ile işçi ve emekçilere seslenildi. Pek çok kadına 8 Mart'ta alanlarda olma çağrısı yapıldı. Şakirpaşa'da da 8 Mart çağrı afişleri kullanıldı.

Tuzla

24 Şubat günü sabah işe gidiş saatlerinde 8 Mart bildirilerinin dağıtımı gerçekleştirildi. Akşam'da Emin Teknik fabrikasında bildiri kullanıldı.

25 Şubat sabahı da Tepe Durağı'nda bildiri dağıtımı gerçekleştirildi. **Emin Teknik, Konveyör, Sega, Kubatoğlu** fabrikalarının servislerinin içine girilerek işçilere bildiri ulaştırıldı.

Ayrıca, Esenyalı ve Ahmet Yesevi mahalleleri ile Aydıntepe İstasyonu'na "Haklarımız ve geleceğimiz için! 8 Mart'ta alanlara!" afişler yapıldı. Sabahın erken saatlerinde yapılan afiş çalışması servis bekleyen işçiler tarafından ilgiyle karşılandı.

Ümraniye

Ev toplantıları ile çalışmalar devam ederken "Ekmek ve Gül" şiirinin yazılı olduğu 3. Ümraniye KHK EKK imzalı ozalitiler yapıldı.

Ankara

Mamak'ta otobüs duraklarına BDSP'nin "Haklarımız ve geleceğimiz için, eşitsizliğe ve sömürüye karşı 8 Mart'ta alanlara" şiarlı afişleri yapıldı. Balgat'ta ise 2 Mart günü, çalışan tekstil işçilerine BDSP'nin 8 Mart bildirileri ulaştırıldı.

Adana'da 8 Mart çağrısı

Devrimci 8 Mart Platformu, 1 Mart günü gerçekleştirdiği basın açıklamasıyla 8 Mart gündemli çalışmalarını duyurdu. Kültür Sokak önünde bir araya gelen Devrimci 8 Mart Platformu bileşenleri (Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Devrimci Proletarya, Demokratik Kadın Hareketi, Emek ve Özgürlük Cephesi, Emekçi Kadınlar, Halk Cephesi Kadınlar) gerçekleştirdikleri basın açıklamasıyla 8 Mart'ta alanlarda olma çağrısı yaptılar.

"Her gün 8 Mart, her gün mücadele" denilerek, emperyalist saldırganlığa, eşitsizliğe, ezilmişliğe, sömürüye ve şovenizme karşı mücadelenin yükseltilmesi gerektiğine değinildi. Eylem sonrası ortak bildiri dağıtımı gerçekleştirildi. Ajitasyon konuşmaları eşliğinde dağıtılan bildirilerle, işçi ve emekçiler 8 Mart'a çağrıldı.

Deride toplu sözleşme süreci başladı

Metal işçilerinin uyuşmazlık aşamasında olan 2010-2012 metal Grup TİS sürecine paralel olarak deri işkolunda da grup sözleşme süreci başladı.

DESA Deri, Grup Suni Deri ve Yeşil Kundura fabrikalarında sendikal örgütlenme mücadelesini sürdüren Türk-İş'e bağlı Deri-İş Sendikası, Türkiye Deri İşverenleri Sendikası ile yeni dönem TİS görüşmelerini başlattı. Sendika, TİS taslağını 1 Mart günü deri patronlarının örgütü Türkiye Deri İşverenleri Sendikası'na sundu. Deri-İş, önümüzdeki günlerde deri patronlarıyla görüşmelere başlayacak.

Sözleşme 900 işçiyi kapsıyor

Tuzla Deri Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu toplam 21 işletmeyi kapsayan TİS görüşmelerine hazırlanan Deri-İş, 900 işçiyi kapsayan sözleşme sürecine yaklaşık 2 ay sürdüğü toplantılarla hazırlandı. Bu süreçte sendika uzmanlarının verdiği eğitimlerle, deri işçilerini bilgilendiren Deri-İş Tuzla Şubesi, işyerlerinde anket çalışması yürüterek üyelerinin genel eğilim ve taleplerini TİS taslağına koymaya çalıştı.

Derideki toplu sözleşme süreci hazırlıklarını ve sendikanın önümüzdeki süreçte izleyeceği mücadele hattını **T. Deri-İş Tuzla Şube Başkanı Binali Tay**'a sorduk.

-T. Deri-İş olarak grup sözleşmesi dönemindesiniz. Bu sürece nasıl hazırlandınız? Talepleriniz neler?

Binali Tay: 1 Mart'ta sözleşme taslağını Türkiye Deri İşverenleri Sendikası'na vermiş bulunuyoruz. Toplam 21 fabrika adına yürütülecek grup TİS görüşmeleri 900 işçiyi kapsıyor.

Toplu sözleşme için hazırlıklara 2 ay önce başladık. Deri işçisi arkadaşlarımız ve sendikamızın uzmanlarının katılımıyla 10 günlük bir eğitim çalışması yürüttük. Bu

süreç zarfında işyerlerindeki üyelerimizin "nasıl bir sözleşme olması gerektiği" konusundaki görüşlerini yaptığımız anket çalışması üzerinden aldık. İşyerlerimizde yapılan anketler sonucu bir taslak oluşturuldu. Şube temsilcileri ve fabrika temsilcileri ile bir eğitim çalışmamız oldu. Grup sözleşme sürecinde üst komisyon olan 10 kişilik TİS komitesinin yanı sıra işyerlerinde işyeri komiteleri kurduk. İşverenlerle ilk görüşmenin kısa bir zaman dilimi içerisinde olacağını tahmin ediyoruz. Ancak ilk görüşmede herhangi bir sonuç beklemiyoruz. Geçen dönemlerde sunduğumuz teklif aynen geçerlidir. Bu dönemki TİS taslağımızda iki farklı talebimiz var. Yarım günlük 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü tatilinin tam güne çıkarılması var taslağımızda. Ayrıca Alevi emekçilerin aşure son gününde tam gün izin talep ettik. İşverenlerin, ücret meselesi ve sosyal yardımlar konusunda krizi bahane edeceklerini, diğer işyerlerini örnek göstererek taleplerimizi turpanlama girişimleri olacağını tahmin ediyoruz. Bizler şunu açıkça dile getiriyoruz. Bir kalıp sabunumuz geri alınmaya çalışılırsa bizler bunu grev nedeni sayarız diyoruz.

Deri işverenleri ise bizlere, MESS'in Türk Metal'le imzaladığı 5,35'lik sözleşmeyi gösteriyorlar. Bizlere, nasıl bir taslakla gelmeyi düşünüyorsunuz diyerek sömürü, esnek çalışma ve beleş işçi uygulaması olan Türk Metal sözleşmesini örnek gösteriyorlar. Sözleşmeyi bu şekilde bitirmek istediklerini söylüyorlar. Yani metal işkolunda yaşanan her şey herkesi etkilemektedir. Taslağımızı işverenlere sunduk ve nasıl bir taslakla geleceklerini tahmin edebiliyoruz. Ancak süreç netleştikçe bizler Deri-İş Sendikası olarak bu süreci eylemlerle ve basın açıklamalarıyla kamuoyuyla paylaşacağız. Temel taleplerimiz, işyeri toplantılarımızı rahatça işyerlerinde yapabilmek, ücretlerin yükseltilmesi, sosyal haklarının artırılmasıdır.

Kızıl Bayrak / Tuzla

Sağlıkta piyasalaşma simsarlığı yarattı

Sermayenin ihtiyaçları ve talepleri doğrultusunda sağlık alanında yapılan yeni düzenlemelerle sağlık hizmetinden yararlanan hastalar müşteri, doktorlar da tüccar haline getiriliyor. Piyasanın tam denetimine giren sağlık alanında farklı "meslekler" ve "rant kapıları" da ortaya çıkıyor.

Sağlık alanındaki bu dönüşümle beraber, özel hastanelerin hasta (müşteri) kapma yarışı, hasta simsarlarının ortaya çıkmasına neden oldu. Sağlık alanındaki yıkım politikalarının nasıl bir çürüme yarattığı ise daha net açığa çıkıyor. Simsarlardan, tümüyle kayıtdışı olan aylık kazançlarıysa 10 bin ile 35 bin TL arasında değişiyor.

Herhangi bir sağlık sorunu yaşayan hasta; simsar, doktor ve özel hastane üçgenine yönlendiriliyor. Simsar ne kadar çok doktor tanıyıp anlaşarak portföyünü zenginleştirirse o kadar çok para kazanıyor.

Doktor muayeneye gelen hastasına, kapsamlı bir tetkik gerektiğini söyleyerek simsarin bağlantılı olduğu özel hastaneye gitmesini öneriyor. Hasta kendisine söylenen sağlık kurumuna gittiğinde simsar tıpkı bir hastane elemanıymış gibi hastayı karşılayarak yönlendiriyor. Simsar ve ortağı olan doktor, gönderdikleri hasta başına, hastaneden komisyon olarak para kazanıyor. Hastaya ekstra yapılan anjio, stent, baypas gibi müdahalelerse simsara ödenecek paranın kat ve kat artmasını sağlıyor.

Özellikle onkoloji, organ nakli ve kardiyoloji gibi "fazla paraların döndüğü" üst uzmanlık alanları hasta simsarlara için ideal çalışma alanlarını oluşturuyor.

Kamu TİS'leri başlıyor

Kamu işyerlerinde çalışan yaklaşık 250 bin işçiyi kapsayan toplu iş sözleşme süreci başladı. Süreçle ilgili olarak Türk-İş bünyesinde ilgili işyerlerinde örgütlü olan 24 sendikanın katılımıyla "Kamu Kesimi Toplu İş Sözleşmeleri Koordinasyon Kurulu" oluşturuldu.

Kurulda Petrol-İş, Harb-İş, Tekgıda-İş, Tes-İş, Türk Metal, Demiryol-İş, Şeker-İş, Toleyis, Yol-İş, Tarım-İş, Maden-İş, Genel Maden-İş, Haber-İş ve Tez-Koop-İş sendikalarına yer verildi.

Kurulun Türk-İş Genel Merkezi'nde yapılan ilk toplantısında, süreç boyunca uygulanacak ortak ilkeler görüşüldü. Toplantının sonucunda sendikaların

işçi sayılarını belirlemesi, toplu görüşmelere başlama prosedürünün hızlandırılması, ücret grupları konusunda bir çalışma yapılarak tüm bu çalışmaların sonuçlarının konfederasyon merkezine iletilmesi kararlaştırıldı.

Gelen bilgilere göre Türk-İş'in 12 Haziran'daki genel seçimler öncesinde TİS'i sonuçlandırmak istediği belirtiliyor. Böylelikle de hükümetin TİS baskısından kurtulması hedefleniyor. Fakat çalışma koşullarının kötüleştiği, krizin ardından ücretlerin eridiği bir durumda, işçilerin tabandan beklentileri de büyük. Bundan dolayı sürecin seyrini tabandan yapılacak hazırlıklar belirleyecek.

Kapitalistler servetlerini katlıyor

Forbes Türkiye, “En Zengin 100 Türk” listesini açıkladı. Buna göre emekçilerin kanını emerek servetlerini katlayan bu yüz kapitalistin toplam serveti 104 milyar dolara yükseldi. Aynı rakam geçen yıl 87 milyar dolardı. Bu asalakların ortalama serveti 1 milyar dolar olarak duyurulurken, geçen yıl aynı rakam 801 milyon dolardı.

Çukurova Holding’in sahibi Mehmet Emin Karamehmet, 4 milyar dolarlık servetiyle “en zengin Türk” oldu. Karamehmet’in 2010 serveti 2,9 milyar dolar seviyesindeydi. İkinci sırayı 1,7 milyar dolarlık serveti 3 milyar dolara çıkan Koç Holding Yönetim Kurulu Üyesi Vehbi Koç Vakfı Yönetim Kurulu Başkanı Semahat Arsel ve geçen senenin birincisi Hüsnü Özyeğin paylaştı. Onları 1,6 milyar dolarlık serveti 2,9 milyar dolara yükselen Rahmi Koç izledi. Koç ailesi, geçen yıl 7.1 milyar dolar olan servetlerini 12.3 milyar dolara çıkararak, birinciliği Sabancı ailesinden aldı.

Peşkeş çekilen zenginliklerle büyüdüler

Bu yıl listenin yaklaşık üçte birinde dolar milyarderleri yer aldı. 11 yeni ismin eklenmesiyle dolar milyarderlerinin sayısı 39’a yükseldi.

Listenin ilk sırasında yer alan Mehmet Emin Karamehmet’in servetindeki artışta ve Genel Enerji’nin Üst Yöneticisi (CEO) ve kurucusu Mehmet Sepil’in listeye doğrudan milyarder olarak girmesinde Irak’ta altı petrol sahasına sahip olan şirketleri Genel Enerji’nin, petrol ihracatına başlamasının etkili olduğu bildirildi.

Özelleştirmelerle kâr getiren sektörlerin kapitalistlere peşkeş çekilmesi sonucu bu asalakların servetlerini nasıl katladığı ise Ali Metin Kazancı örneğiyle görüldü. Kazancı’nın, 1,4 milyar dolarlık servetinin en büyük kaynağının Aksa Enerji Üretim şirketi olduğu söyleniyor.

Burjuvazi büyürken yoksulluk da büyüyor

‘En zengin 100 Türk’ün duyurulmasına paralel olarak Türkiye İstatistik Kurumu’nun (TÜİK), 2009 Gelir ve Yaşam Koşulları Araştırması sonuçları da açıkladı. Bu ikisi ise Türkiye’deki servet-sefalet kutuplaşmasına ışık tuttu. Kapitalistlerin, sefaletin büyümesi ile semirdiğini bir kez daha gözler önüne serdi.

2009 yılında Türkiye’de gelir dağılımındaki eşitsizlik 0,01 puan artış gösterdi. En yoksul yüzde 20 ile en zengin yüzde 20 arasındaki gelir farkı 8,5 kata çıktı. Çeşitli görel veriler baz alınarak yapılan hesaplamalar sonucu nüfusun yüzde 17,1’inin yoksulluk sınırının altında yaşadığı ortaya çıkıyor. Bu oran, bir önceki yıl, yüzde 16,7 düzeyindeydi. Özellikle kriz döneminde ücretleri düşürerek, toplu işçi kıyımına başvurarak ve esnek çalışmayı yaygınlaştırarak servetlerini büyüten kapitalistler, bununla da yetinmiyor. Torba yasa ve Ulusal İstihdam Stratejisi vb. ile emekçilerin kazanılmış haklarına göz diken bu asalaklar servetlerini katlamaya devam edecek.

İşsizlik geriliyor mu?

2010 yılı için başta umutsuzluk olmak üzere çeşitli nedenlerle son 3 aydır iş arama kanallarını kullanmayan ve işe başlamaya hazır olan umudu kesik işsizlerin de hesaba katıldığı, geniş tanımlı işsizlik oranı yüzde 18.29 oldu. 1 saat bile çalışsa işsiz sayılmayan, yetersiz ve eksik zamanlı istihdam edilen gizli işsizler ilave edildiğinde bu oran yüzde 22.51 düzeylerine ulaşıyor. İşsiz sayısı ise resmi 3 milyon 46 bin rakamına karşın, umutsuz işsizlerle 5 milyon 59 bin, gizli işsizlerle 6 milyon 225 bin düzeyinde.

Türkiye’de kriz dönemi ile birlikte tarım sektöründe istihdam edilenlerin sayısında bir patlama yaşandı. 2007 yılı ile karşılaştırıldığında yaratılan istihdamın yaklaşık yarısı tarım kesiminde gerçekleşti. Türkiye’de yoksulluğun en yoğun olarak yaşandığı tarım kesiminde yaşanan bu artış, krizde halkın çaresizliğinin bir göstergesi oldu. Krizin yıkıcı etkisi nedeni ile çaresizliğine sığınan yüzbinlerce kişi, işsizlik girdabına kapılmamak için tarımsal alana yöneldi.

Son 3 yıllık dönemde yaratılan 1 milyon 856 bin kişilik istihdamın, 816 bini tarım kesiminde gerçekleşti. Tarımın istihdam içindeki payı yüzde 23’ten yüzde 25’e fırladı. Tarımda istihdam edilenlerin yarısından çoğunu kadınlar oluştururken, bunların yüzde 85’i ücretsiz aile işçisi olarak istihdama katılmış sayıldı. Az gelişmişlik göstergesi olarak kabul edilen tarımsal istihdamda bu artış yaşanmasa idi, işsizlik oranları için olumsuz tablo iyice kendini gösterecekti.

Toplamda ise yeni istihdama dâhil olanların yaklaşık dörtte biri ücretsiz aile işçisi olarak en kötü koşullarda çalışma yaşamına dâhil oldu.

Yine son 3 yıllık dönemde umudu olmayan işsizlerin sayısı diğer nedenlerle birlikte işsiz sayılmayanlarla birlikte 271 bin kişi arttı. Bu kişiler işsiz sayılmadıkları için işsizlik verilerine dâhil olmadılar. Kayıtdışı çalışanların sayısı 349 bin kişilik artış gösterdi. Eksik ve yetersiz istihdam edilenlerin sayısı ise kriz öncesinin 477 bin üzerinde.

Bu sonuçlara göre işsizlik oranları korkutucu düzeylerde seyretmeye devam ediyor, iş bulanların ise güvencesiz, esnek ve kurlsız kötü çalışma koşullarına razı hale geliyor. Hükümetin olumlu bulduğu tablo bu.

DİSK Araştırma Dairesi Müdürü
Serkan Öngel

Meclis önünde iş cinayeti protestosu

25 Şubat Cuma günü Ankara’da iş cinayetlerini protesto etmek için devrimci ve ilerici kurumlar meclis önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. BDP Milletvekili **Hasip Kaplan**’ın da katıldığı eylemde, taleplerini meclise iletmek isteyen heyet içeri alınmadı.

Basın açıklamasında Tuzla, madenler ve Davutpaşa’dan sonra işçileri kayıt dışı, işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemleri alınmadan çalıştırmanın en kanlı bedellerinden birinin de OSTİM ve İvedik’te yaşandığı söylendi.

Katliamların sorumlusunun madenlerde, fabrikalarda işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemleri alınmadan, merdiven altı işletmelerde işçileri gece gündüz sefalet ücretine çalıştıran sömürü sistemi olduğu belirtildi. “İş cinayetlerinin sorumlusu işçi sağlığı ve iş güvenliğine yönelik hiçbir önlem almayan patronlardır, gerekli denetimleri yapmayan devletin kendisidir” denildi.

Açıklamanın ardından **BDP Milletvekili Hasip Kaplan** bir konuşma gerçekleştirerek iş cinayetlerinin durması için mücadele çağrısı yaptı.

Basın açıklamasının ardından eylemi örgütleyen kurumlar taleplerini meclise götürmek için bir heyet oluşturdu. İçerisinde Hasip Kaplan’ın da yer aldığı heyet “yapılan eylem yasa dışıdır” denilerek içeri alınmadı. Heyetin içeriye alınmaması ıslık, alkış ve sloganlarla protesto edildi.

Bekleyiş sürerken OSTİM’de çalışan bir işçi konuşma yaptı. Hasip Kaplan ve Meclis Başkanı’nın görüşmeleri sonucunda heyet içeri girdi ve talepler meclise verildi. Heyetin tekrar kitlenin olduğu yere gelmesiyle mücadelenin sürdürüleceği ifade edildi.

Eylemi BDSP, BDP, DHF, DDSB, Devrimci Proletarya, EHP, ESP, Kaldıraç, SDP, Sosyalist Gelecek Parti Hareketi, Sosyalist Parti, TÖP, 78’liler Girişimi örgütledi.

Kızıl Bayrak / Ankara

Silikoze 49. kurban

İşçilerin etiyle, kanıyla çarklarını döndüren kapitalizmin kurbanlarından olan kot kumlama işçilerinden biri daha hayatını kaybetti. 25 Şubat günü aramızdan ayrılan **Mehmet Şah Yalçın** ile birlikte silikozisten ölenlerin sayısı 49’a yükseldi.

Mehmet Şah 31 yaşındaydı. Silikoze Güngören’de 3 yıl boyunca çalıştığı kot kumlama atölyesinde yakalandı. Sigortasız çalıştırılan Mehmet Şah, hastalığı yakalandığında tüberküloz tanısı

konularak tedavi edilmeye çalışılmış. Silikoze yakalandığı anlaşıldığında ise artık hastalık ilerlemiş bulunuyordu. 2008 yılından bu yana oksijen tüpüne bağlı olarak yaşamını sürdürürken Yedikule Göğüs Hastalıkları Hastanesi yoğun bakım ünitesinde hayatını kaybetti.

Hala silikozis hastalığıyla pençelesen yüzlerce işçi bulunuyor ve hastalığın tedavi imkanı olmadığı için ölümü bekliyorlar.

Metal İşçileri Birliği Merkezi Yürütme Kurulu Mart Ayı Toplantısı Sonuçları

MİB MYK Mart ayı toplantısı gerçekleştirildi. Toplantının gündemi şu ana konu başlıklarından oluşturuldu:

- MESS Grup TİS sürecinde grev aşaması üzerine değerlendirme ve planlama
- İşkolundaki diğer gündemler üzerine değerlendirme
- Sınıfın diğer gündemleri üzerine değerlendirme
- Bülten üzerine değerlendirme ve planlama

- MESS Grup TİS sürecinde grev aşamasına ilişkin değerlendirme:

MESS grup TİS sürecinde geline grev aşaması toplantının ana gündem konusu oldu. Sürecin bu yeni evresine ilişkin değerlendirmelerde bulunan MYK, aynı zamanda sürece ilişkin pratik müdahalenin politik içeriği, araçları ve hattı konusunda da bir dizi sonuç çıkardı. Süreçli ilgili yapılan değerlendirmelerden çıkarılan sonuçları başlıklar halinde özetlersek:

1. MESS grup TİS sürecinde grev kararlarının alınmasının ardından metal işçileri tarihinde çok önemli bir adım atılmıştır. Böylelikle sınıf mücadelesinin dengelerini değiştirebilecek nitelikte çok kritik bir eşiğe dayanılmıştır. Öyle ki eğer grev kararı uygulamaya sokulursa, bu, on yıllar boyunca, özeld de 12 Eylül darbesiyle işçi sınıfının ayaklarına takılmış prangalara çok önemli bir darbe olacaktır. Bunun için MESS ve ortakları grev kararlılığını ezmek ve metal işçilerinin saflarını dağıtmak için varını yoğunu kullanıyor. Çünkü sözkonusu olan metal işçilerine verilecek ekonomik ve sosyal haklar değil, bir bütün olarak işçi sınıfı üzerindeki tahakkümün, yani bir başka ifadeyle Türk Metal çetesi aracılığıyla kurulmuş egemenliğin aşılmasıdır. Korkunun kaynağında da bu vardır. İşte bundan dolayı MESS, grev kapsamında bulunup da, bu sınıf davası yerine kendi kısmi çıkarları uğruna anlaşmaya meyilli olan üyelerini uyarmakta ve olası çatlakların önüne geçmek için elinden geleni yapmaktadır. Mevcut durumda mücadele her bakımdan sertleşmekte ve saflar da netleşmektedir. Metal işçilerinin greve çıkmasının yaratabileceği sarsıntıların bilincinde olan MESS, bu nedenle ne pahasına olursa olsun Türk Metal çetesiyle imzaladığı satış sözleşmesinin milim dışına çıkmamaya çalışmaktadır.

2. MESS'in yaptığı ilk hamle grev yoluna çıkan metal işçilerini bölmek, parçalamak, zayıf ve kararsız olanları kopararak saflarda moral bir yıkıma ve dağılmaya yol açabilmektir. Grev oylamaları bu amaçla gündeme getirildi. Ancak bu taktik büyük ölçüde boşa çıktı. Elbette kararsız birkaç fabrikada (ki bunlar grev iradesi en zayıf olan fabrikalardır) amaçlarına ulaşılar da, metal işçilerinin ana gövdesi "greve evet" diyerek grev kararlılığını bir kez daha ilan etti. Kaldı ki bu sonuç birçok fabrikada MESS'in ve fabrika yöneticilerinin baskı ve terörüne karşı konularak elde edildi. Bu hamlesi ters tepince MESS bu kez cephaneliğinden lokavt silahını çıkardı. MESS'in diğer bir hamlesi ise hükümetten grevleri yasaklamasını istemek oldu. Tüm bunlar hem MESS'in korkularıyla birlikte çıplak sınıf kimliğini net biçimde ortaya koyarken, metal işçilerinin de doğru yolda olduklarının açık bir kanıtıdır.

3. Zorbalıkla grev kararlılığını yenmek isteyen MESS'in, böylelikle sonuç alamayacağı ölçüde bazı

yeni manevraları gündeme getirmesi olasıdır. Bunların başında ise satış sözleşmesinin fotokopisinin yanında "ek protokoller"i masaya sürmek olacaktır. Bu durumda Türk Metal ile imzalanan satış sözleşmesinin bir çıta olarak korunması hedeflenmektedir. Yani grev yoluna çıkmış olan metal işçilerine ileri bazı ekonomik ve sosyal haklar verilmesi karşılığında, satış sözleşmesinin çöpe atılmasının önüne geçilmesi sağlanacaktır. Bu grevin sınıf mücadelesinin dengelerinde yaratacağı sonuçları bertaraf etmek sonucunu verecektir, hesap budur. İşte bu nedenle MYK her ne kadar kazanım gibi görünse de, bu türden sözde ara çözümlerin reddedilmesi gerektiği düşüncesindedir. Esas olan satış sözleşmesini yırtıp atmak, MESS ile metal işçilerinin hak ve talepleri doğrultusunda bir yeni sözleşme imzalamaktır. Bu yapılabildiği ölçüde Türk Metal'in "büyüklük" iddiasıyla birlikte, metal işçilerinin önüne koyduğu sınırlar da aşılabilecektir.

4. Bu aşamada MESS'in saldırılarını göğüslemek ve grevi başarıyla örgütlemek için gerekli olan en öncelikli şartlardan birisi saflarda sınıfa karşı sınıf bilincini yaygınlaştırmaktır. Bu, mücadelenin kısmi haklar boyutundan sınıf olarak sermayenin tahakkümünü aşacak bir ileri çıkışı gerçekleştirme iddiasının ve sorumluluğunun grev yoluna girmiş bulunan metal işçilerinin geniş gövdesine kavratılması demektir. Mücadelenin sertleşmesine bağlı olarak yaşanacak yalpalamaların önüne de ancak böylelikle geçilebilir.

5. İkinci olarak örgütlenme planında atılacak adımlardır. Bu temelde grev komitelerinin başarılı bir grev için olmazsa olmaz önemi ortadadır. Halihazırda grev kapsamındaki işyerlerinde oluşturulmuş bulunan grev komitelerinin güçlendirilmesi ve mücadelenin yükünü taşıyan bir inisiyatifle harekete geçmelerinin sağlanması temel bir sorumluluktur.

6. Sertleşen mücadelenin diğer bir temel ihtiyacı ise mücadeleyi hem fabrikaların içerisine, hem de toplumsal mücadele alanlarına taşıyabilmektir. Mücadelenin fabrika içerisine taşınması mücadelenin sınıfsal mevzilenmesinin netleşmesi ve aynı zamanda MESS'in içeriden çökertilmesi için olmazsa olmazdır. Mücadelenin toplumsal alana taşınması ise, metal işçilerinin davasının emeğin davası haline getirebilmek bakımından olmazsa olmazdır. Bu yapılabildiği ölçüde greve karşı sermaye ve uşakları MESS'in arkasında

birleşirken toplumsal-siyasal güçler de metal işçisinin arkasında birleştirilecektir.

7. Metal işçisinin davasını emeğin davası haline getirmek iddiasını gerçeğe çevirebilmenin yolu, grevle dayanışma komiteleri ve platformlarını örgütlemekten geçer. Bu greve yönelik yapılacak hazırlıkların çok temel bir boyutudur. Bundan dolayı gerek işkolunda, gerek bir bütün olarak işçi sınıfı ve emekçiler içerisinde ve gerekse toplumsal-siyasal yaşamın bütün alanlarında grevle dayanışma komite ve platformlarının kurulması için bugünden seferber olunmalıdır. Kuşkusuz bu görev Birleşik Metal'in yönetici ve üyeleri başta olmak üzere, ileri-öncü ve devrimci sınıf güçleriyle siyasal güçlerin omuzlarındadır.

8. MYK buraya kadar belirtilen bakış ve sorumluluklar çerçevesinde, Birlik'in sürece müdahalesine ilişkin şu temel çerçeveyi oluşturmuştur:

Birlik grevle bağlantılı çalışmalarını, temelde grevci işçilerin saflarını güçlendirmek, mevzilerini tahkim etmek ile grev davasını emeğin davası haline getirebilmek hedeflerine bağlı olarak ele alacaktır.

Bu hedeflere bağlı olarak hem grevcilerin saflarında, hem de daha fazlasıyla bu davanın geniş işçi ve emekçi yığınları içerisinde anlatılması için bilinçlendirme, aydınlatma ve dayanışmaya çağrı amaçlı yoğun bir çalışma örgütlenecektir. Bu amaçla başlatılan imza kampanyası hızla sonuçlandırılırken, hazırlanmış bildiri ve ozalitler kullanılacak, diğer taraftan ise grevi farklı sınıf kesimlerine anlatabilmek amacıyla toplantılar örgütlenecektir. Tüm bu çalışmalar örgütsel planda dayanışma platformlarının oluşturulması yönünde değerlendirilirken, mücadelenin sokaklara taşınması yolunda da adımlar atılacaktır. Bu amaçla tüm yerelerde belirlenen takvime uygun olarak basın açıklaması ve yürüyüşler vb. gibi eylemlilikler organize edilecektir. Bu eylemlerin örgütlenme süreci aynı zamanda, grevle dayanışma platformlarının örgütlenmesinin de bir dayanağı olarak değerlendirilecektir.

- İşkolundaki diğer gündemler üzerine değerlendirme:

MYK bu gündem başlığı altında ağırlıklı işkolunda yaşanmakta olan mevzi direnişleri değerlendirdi. Halihazırda İstanbul'da Casper, Kocaeli'de D.S.Cve

KDS direnişleri, Bursa'da Tecasa direnişi ele alınarak bu direnişlerle dayanışma görevlerine vurgu yapıldı. Bu direnişler içerisinde özellikle polis saldırısıyla gündeme gelen D.S.C direnişçilerine yönelik polis terörünü kınayan MYK, direnişlerle dayanışmayı yükseltmenin, özellikle grev süreciyle taşıdığı önemin daha da arttığı sonucuna vardı.

- Sınıfın diğer gündemleri üzerine değerlendirme:

- Sınıfın diğer bölükleri cephesinden de sermayenin saldırılarına karşı örgütlenme ve mücadele eğilimi güçlü biçimde sürerken, bu süreç kesintisiz biçimde yeni mevzi direnişleri doğuruyor. Bunlar içerisinde son dönemde yaşanan Ontex direnişi ayrı bir yerde duruyor. Ontex direnişinin özgünlüğü, mücadelenin sermaye ve sendika bürokratlarına, yani sömürüye ve ihanete karşı verilen bir mücadele olmasındadır. Ontex'te yaşanan işçi kıyımı örgütlü işçi inisiyatifi için sermaye ile sendika bürokrasisi işbirliğiyle gerçekleşti. Bunun için MİB MYK, Ontex işçilerini selamlarken, direnişle dayanışma görevinin altını çizmektedir. Bu kapsamda direnişçi işçilerin başlatmış bulunduğu Ontex-Canbebe boykotuna destek verilecek, bu boykotun etkili biçimde sürdürülmesi için çaba gösterilecektir.

- MYK ayrıca içerisine girdiğimiz bahar dönemine ilişkin değerlendirmelerde bulunmuştur. Bahar döneminin metal greviyle birlikte sınıf mücadelesinin damgasını vurduğu bir mücadele dönemi olarak örgütleyerek bu dönemi kazanmak için çalışma seferberliği içerisine girme ihtiyacına vurgu yapan MYK, özellikle burjuva siyasetinin seçim oyunları ile sınıf mücadelesini yolundan saptırmaya çalışıyor olmasına karşı uyanık olmaya ve işçi sınıfının bağımsız siyasal çıkarlarının gerektirdiği bir bağımsız tutumun geliştirilmesi ihtiyacına vurgu yapmaktadır. Çünkü alınacak bu tutum seçimlerin ardından sermaye cephesinden bugünden sinyalleri verilen saldırı hazırlıklarına karşı gerçek bir mücadele dönemi olacaktır. Bu nedenle seçim oyunlarına kanmadan mücadele mevzilerini güçlendirmek doğrultusunda seferber olmalıyız.

- Bülten üzerine değerlendirme ve planlama:

MYK Bültenin Mart ayı sayısının gündemini grev ve grevle bağlantılı görevlerle bağlantılı olarak oluşturmuştur. Bu çerçevede yapılacak katkıların en geç 10 Mart tarihine kadar gönderilmesi gerekmektedir.

(...)

Metal İşçileri Birliği
1 Mart 2011

MİB Kartal'da "GREV var" diyecek!

Metal İşçileri Birliği, MESS grup TİS sürecinde grev kararlarının alınmasının ardından çalışmalarını hızlandırdı. Çalışmalar kapsamında grev kararlılığının sınıfın geniş kesimlerine duyurulması hedefiyle basın açıklamaları ve toplu bildiri dağıtımları gerçekleştiriliyor.

MİB İstanbul Yürütmesi de 6 Mart Pazar günü Kartal Meydanı'nda olacak. Yürütme adına yapılan açıklamada MESS'in dayatmalarına ve kölelik yasalarına karşı grev kararlılığının yükseltildiği belirtilerek, grevin sınıfın davası olduğu ifade edildi ve ortak mücadeleyi yükseltme çağrısı yapıldı. MİB üyeleri 6 Mart günü saat 17.30'da Citibank önünde buluşarak Kartal Meydanı'na yürüyecekler.

Metalde grev yolunda mücadele sertleşiyor, saflar netleşiyor!

Birleşik Metal'in grev kararına grev oylamaları ve lokavt saldırısıyla karşı koymak isteyen MESS'e metal işçilerinin yanıtı yine tok oldu. Grev oylamaları sırasında fabrikalarda adeta terör estiren MESS ve patronlar, buna rağmen sadece 6 işyerinde "hayır" çıkarırken 21 işyerinde ise işçiler "greve evet" dediler.

Bu arada grev kararlılığı karşısında MESS içerisinde de kopmalar yaşanıyor. Grev korkusuyla MESS'ten ayrılan **Çemaş Döküm** patronu "sınıf kardeşleri"ni yalnız bıraktı.

Böylelikle mücadelede saflar netleşirken, metal işçilerini grev yolunda yalnız bırakmamak önem taşıyor.

Birleşik Metal: Mücadelede en kritik evreyi geçtik!

Birleşik Metal-İş Sendikası ise Grup TİS sürecinde gelinen noktaya ilişkin şu değerlendirmede bulundu.

"Biz grev oylaması sürecinin bu mücadelenin en kritik evresi olacağını çok önceden söyledik.

Bu evreyi başarıyla geçtik.

Şimdi, grev oylaması sürecine kadar işçilerin kafasını bulandırmaya çalışanlar, baskı, tehdit ve yalanlarla işçileri bölmeye çalışanların ellerinde hiçbir koz kalmadı.

Ya metal işçilerinin taleplerine yanıt verecekler ya da 21 yıldır kapılarına uğramayan sorunu üretim alanına davet edecekler.

Artık saflar dizildi. İşbirlikçi ve dayatmacı toplu sözleşme düzeni yıkılacak.

Özgürlük mücadele eden işçilerle gelecek" MESS 12 Eylül'ün ürünü silahlarına güveniyor

MESS'in grev kararlılığına karşı sarıldığı "Lokavt" ve "Yüksek Hakem Kurulu" ise 12 Eylül darbesinin ardından iş kanunlarına sokuldu. Böylelikle grev silahı etkisizleştirilmek istendi. 2822 Sayılı Toplu İş Sözleşmesi Grev ve Lokavt Yasası'na göre Lokavt, greve çıkan işçilerin patron tarafından çalıştırılmaması veya iş sözleşmelerinin askıya alınması anlamına geliyor. "Yüksek Hakem Kurulu" ise grev oylamaları ve hükümetlere tanınan grevi yasaklama hakkını uygulama zemini kazandırmak için bulunmuş bir yöntem.

Tüm bunlardan dolayı bu uygulamaların yasalardan çıkarılması işçi sınıfının talebidir.

Mücadelede durum

MESS 22 Şubat tarihinde yaptığı yönetim kurulu toplantısında sendikanın grev kararı ilan ettiği 28 işyeri için lokavt kararı aldı ve işyerlerinde bu kararı ilan etti.

MESS kapsamındaki 28 fabrikadan 27'sinde yapılan grev oylamaları sonucunda son tablo şöyle şekillendi:

Halihazırda grev kararının uygulanacağı fabrikalar şunlar:

Demisaş, Süsler Doruk (Eskişehir Şube), **Kroman Çelik, Sarkuysan, Çayırova Boru, Yücel Boru, Areva, Arfesin, Bosal Mimaysan, Poly Metal** (Gebze Şube) **Bekaert, Standart Depo** (Kocaeli Şube), **Aksan Metal, Remas, ABB Elektrik** (İstanbul 1 No'lu Şube), **Çimsataş, Başöz Enerji** (Anadolu Şube), **RSA, Paksan Makine** (İstanbul 2 No'lu Şube), **Prysmian, SCM** (Bursa Şube)

MESS'ten istifa eden Çemaş Döküm (Anadolu Şube) fabrikasında ise grev uygulama kararı alınmayacak.

Fabrikalarda yapılan grev oylamalarında "greve hayır" oylarının baskın çıktığı **Makine Takım, Akkardan** (Gebze Şube), **Isuzu, Anadolu Motor** (İstanbul 1 No'lu Şube), **Şenkaya** (İzmir Şube), **Çimtaş** (Bursa Şube) fabrikaları Yüksek Hakem Kurulu'na gönderilecek. Bu 6 fabrikanın Yüksek Hakem Kurulu'na gönderilmesine ilişkin sendikanın 3 gün içinde itiraz hakkı bulunuyor. 3 günlük sürenin ardından ise 15 gün içinde Yüksek Hakem Kurulu karar verecek. Bu fabrikalar için verilecek kararın Türk Metal çetesi ile MESS arasında imzalanan sözleşmenin aynısı olması bekleniyor.

SCM'de nöbet!

Birleşik Metal-İş'in örgütlü olduğu MESS üyesi fabrikalarda grev kararları asılırken metal işçilerinin eylemleri de devam ediyor. Grup TİS sürecinde fabrika eylemlerini aksatmadan sürdüren Birleşik Metal-İş Bursa Şube üyesi **SCM işçileri** eylemdeydi.

TİS sürecinde en hareketli fabrikalardan biri olan SCM'de işçiler, MESS'in oyunlarına karşı önlemler alıyor. Akşam vardiyasında çalışan işçiler alkış ve sloganlarla fabrikaya girip işbaşı yaparken sabah

vardiyasında çalışan işçiler yine alkış ve sloganlarla kapı önüne çıktılar. Kapı önünde basın açıklamasının ardından ufak bir değerlendirme toplantısı alındı.

Bosal'da patronun fabrikadan makineleri kaçırma girişiminden ders çıkaran SCM işçileri, bu haftadan itibaren oluşturdukları ekiplerle çalışma saatleri dışında da fabrika önünde nöbet tutmaya başladılar.

Kızıl Bayrak / Bursa

Mehmet Beşeli:

30 yıllık bir düzen çatırdamaya başladı

MESS'le yürüttüğü görüşmelerde uyuşmazlık aşamasında olan ve 21 fabrikada grev uygulama kararı alan Birleşik Metal-İş Sendikası hazırlıklarını sürdürüyor. Süreçle ilgili gelişmeleri, bu gelişmeler ışığında ortaya çıkan son tablo üzerine Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Sekreter Yardımcısı Mehmet Beşeli ile konuştuk.

- Metal işçisi grev yolunda kararlılıkla ilerliyor. Metal grup TİS sürecinde gelinen noktayı özetler misiniz?

Öncelikle şunu belirtelim. Uyuşmazlık kapsamında bulunan 28 tane işyerinde grev kararları alındı.

Bunların bir kısmında grev oylaması talebinde bulunuldu. Bu talebin sonucunda da 22 işyerinde grev kararı devam ediyor.

Geri kalan 6 işyerinde yapılan grev oylamalarında "hayır" kararı çıktı. Bu 22 işyerinden 1 tanesi (Çemaş) geçtiğimiz günlerde MESS'ten istifa etti. Dolayısıyla şu anda grev kararlarının uygulanacağı 21 tane işyerimiz var. Diğer 6 işyerinin grev kararları düştü ve grup toplu iş sözleşmesinin dışında kaldılar. Muhtemelen bu işyerleri tarafımızca Yüksek Hakem Kurulu'na gönderilecekler. İşyerlerinin şu anki durumu kısaca böyle.

Bunun anlamını değerlendirecek olursak, bu süreçte başarılı bir sınav verdiğimiz söyleyebiliriz. Çünkü daha önce özellikle sermaye cephesi, "11 Aralık'ta yapılan Merkez TİS Komisyonu'nda aslında grev kararı çıkmamıştı. Yarı yarıya dengeli bir durum söz konusuydu ve sendika biraz zorlayarak bu kararı aldı" gibi yorumlar yapıyordu.

Tablo şimdi çok açık ortada ve aslında değişen bir şey yok. O günkü durum neyse bugünkü durum da aynıdır. O gün grev istemeyen işyerlerimizin bir kısmı grev oylamasında bu tavırlarını sürdürdüler. Bu sonuç aslında beklediğimiz bir şeydi. Bir kısmında kapsam dışıların sayısı itibariyle kağıt üzerinde başından olanaksız görünen yerler (işçiler greve evet kararına uydular ama kapsam dışı sayısı yeterli olmadı) vardı. Birleşik Metal-İş Sendikası bu süreçte oldukça başarılı bir sınav verdi. Grev oylamasında hayır çıkan işyerlerini de içine katarak ifade edersem %90'ların üzerinde oran sendikanın arkasında durdu.

Kararımız metal işçileri tarafından bir kez daha onaylandı. Kararı biz onlarla birlikte almıştık. Grev oylamasına katılmamızın, oy kullanmamamızın bir sebebi de budur. 30 yıllık bir düzen çatırdamaya başladı. Burada, işbirliği ve dayatmacı bir anlayış var. Sürecin tüm aşamalarında biz iyi bir sınav verdik diye düşünüyoruz. Sendika olarak, örgüt olarak iyi bir sınav verdik. En kritik aşamanın grev oylamaları aşaması olacağını söylemiştik. O aşamayı da en başarılı şekilde geçtik. Grevde 'hayır' çıkanlar da, aslında bir açıdan bakıldığında grev sürecinde bizim elimizi güçlendirdi. Bu sonucu böyle değerlendiriyoruz. Dolayısıyla bu süreci gerçekten de çok başarılı bir biçimde geçtik ve adım adım bu işbirliği ve dayatmacı toplu sözleşme düzenini yıkmaya doğru ilerliyoruz. Hedefimiz bu dönem itibariyle bunu yıkabilmektir. Bundan sonraki süreçte, hangi sendikaya üye olurlarsa olsunlar tüm metal işçileri MESS'in ve sarı sendikanın dayatmalarına maruz kalmayacaklar. Bizim içimizde çatlak oluşturmaya çalışanlar kendi içlerinde çatladılar. Şu andan itibaren MESS'in kendi üyelerine greve çıkmak dışında önereceği bir şey kalmadı.

"30 yıllık düzenle hesaplaşmak zorundayız"

- Bu süreçte sermaye cephesi nasıl bir konumlanmış içerisinde?

MESS, bugüne kadar oyalama taktiğini seçti. Biz grev oylamalarından başarıyla çıkınca artık üyelerine söyleyeceği tek söz kaldı: "Greve çıkalım. Yapacak birşeyimiz yok. Bunların bununu sürtelim" olacaktır. Ama bizim gözlemimiz de, işyerlerinin hiçbirinin grevi kaldıracak durumda olmadığıdır. Bu işyerleri grevi istemiyor. Sermayedarlar, Birleşik Metal-İş Sendikası'nı greve sürükleyecek bir pozisyonda değiller. Sermayedarlar içinde bir çözülme süreci yakın zamanda gerçekleşecektir. Yani önümüzdeki günler içerisinde çözülme, dağılma, panik süreci yaşayacaklardır. Ancak biz bütünlüklü gitmek istiyoruz. Buradaki zaferin anlamı çok büyük. Parça parça kazanmak niyetinde değiliz. Biz bütün işyerlerinde zafer kazanabilirsek bunun anlamlı olduğunu düşünüyoruz.

Bu mücadeleyi başlatmamızda, ücret zammı, zammın dağılımı ve yasa değişikliklerinin toplu sözleşmeye getirdiği belirsizlikler gibi üç tane nedenimiz var. Her zaman söylüyoruz. Eğer bir şey değiştirmek istiyorsak bu işbirliği, dayatmacı 30 yıllık düzenle hesaplaşmak zorundayız. Bunun yolu buradan geçiyor. Mücadelenin ana eksenini de buraya oturtmuş durumda. Aslında mücadele kararı alınmasının temel nedenlerinden biri de budur. "Bu dayatmaya artık yeter" dediği için bugünkü koşullar oluştu.

Her şey bizim lehimize gelişti şu ana kadar. Biz her geçen gün daha da güçlenerek çıktık ve örgütümüz toparlandı. Pek çok işçi, sendikasına sahip çıkar noktaya geldi. İşçilerin güveni ve inancı arttı. Sürecin başında 'greve hayır' eğiliminde olan işyerleri bile süreç içerisinde döndüler ve şu anda en kararlı işyerlerimiz haline geldiler. Bunlar gözle görülür değişikliklerdir.

- MESS'in grevle ilgili çeşitli girişimlerde bulunduğu biliniyor...

Bu dönemde sermaye cephesi, Kuzey Afrika ve Magrip'teki ayaklanmaların demir çelik sektörünü olumsuz etkileyeceği, sektörün yeni bir krizle

karşılaşabileceği gibi şeyleri yaygınlaştırmaya çalışıyor. Bunların hepsi olabilir ama buradaki ayaklanmaların şu an üretime yansması söz konusu değil. Ekonomik başka şeylere yansıdı. Borsa düşüyor, Türk parasının değeri düşüyor, benzin pahalılaşıyor vb. ama sonuç itibariyle bu devrimler uzun sürebilecek bir savaşla sonuçlanmazsa belirli bir müddet sonra durgunlaşacaktır. Yine basında yer alan, Otomotiv Sanayicileri Derneği'nin hükümetten, çeşitli bakanlardan grevin ertelenmesi talebinde bulunulduğu haberleri var. Eğer Birleşik Metal-İş greve çıkarsa yan sanayiye durduracağı ve dolayısıyla otomotiv sanayinin de büyük darbe yiyeceği yaklaşımı var.

Tüm bunlar bizim ne kadar haklı olduğumuzu ve tespitimizin doğruluğunu gösteriyor.

Esas itibariyle bakıldığında hükümetle olan ilişkilerinde bu güçleri var mı? Belki vardır ama konjonktür 90'lardaki 98'lerdeki konjonktür değil. Bir grev ertelenmesinin yükü hükümet açısından çok ağır olur. Yani şu aşamada grevin ertelenmesi gibi bir ihtimal görmüyorum. Siyasal konjonktür, uluslararası konjonktür değişirse böyle bir darbeyi yapma eğiliminde olabilirler.

"Grevle dayanışma yaygınlaşmalı"

- Hazırlıklar ne durumda?

Bizim çok özel bir hazırlığımız yok. Sonuçta bu bir grev ve işçilerin kendilerini bu mücadeleye hazırlamaları gerekiyor ve hazırlar. Bu grevi işyeri kapıları önünde durarak sürdürecektir onlar onun büyük dezavantajı olacağını düşünüyoruz. Bu grev hergün daha toplumsallaşarak ve yaygınlaşarak sürmek durumunda. Grup toplu iş sözleşmesindeki grev, sadece işyerlerinin kapılarına asılan pankartlar ve grev ziyaretçilerinden ibaret bir grev olamaz.

Grev yayılacak. Bulunduğu yerlerde daha geniş kesimlere ulaşacak, daha kitlesel etkinliklerle devam edecek bir grev olacaktır. Onun dışında diğer işyerlerimize de çağrıda bulunduk. Grup sözleşmesi kapsamı dışında olan işyerlerinde grevle dayanışma komiteleri örgütleniyor.

Sadece işyeri düzeyinde değil, eğer işçilerin ilişkileri varsa mahallelerde, spor kulüplerinde, derneklerde siyasi partilerde 2011 metal grevleriyle, MESS grevleriyle dayanışma komitelerinin çoğaltılması gerekiyor. Dayanışmasız süreçte bir grev değil. Dayanışmanın mümkün olduğu kadar yaygınlaşması ve aslında içinde bulunduğumuz dönemde cumhuriyet tarihinin işçilerinin haklarına en ciddi saldırının hazırlandığı bir dönemde bu grevi de saldırının önündeki barikat olarak görmek gerekiyor. Bu süreç greve doğru gittiğinde kaçınılmaz olarak bunu oluşturmaya çalışacağız.

"Artık başka şeyler konuşulacak"

- Son söz olarak ne söyleyebilirsiniz?

Bu dönem özel bir dönemdir. Biz bu fırsatı kaçırmayacağız. Bu fırsat, 30 yılda bir gelen fırsattır. Sonuç itibariyle bu toplu iş sözleşmesini metal işçilerinin lehine bitireceğiz. Artık bir dahaki dönemden itibaren metal grup sözleşmelerinde başka şeyleri konuşuyor olacağız.

D.S.C işçilerine polis terörü

Kocaeli'de kurulu Güney Kore sermayeli D.S.C Otomotiv Koltuk Sistemleri San. ve Tic. AŞ'de sendikaya üye oldukları için işten atılan Birleşik Metal üyesi işçiler, işten atılmalarının ardından yerlerine yeni işçi alınmak istenmesini engellemek istedikleri için polis saldırısına maruz kaldılar.

Fabrikaya yeni işçi alımının yasadışı olduğunu belirten işçiler 24 Şubat sabahı 07.45 sıralarında dışarıdan bir grup işçinin işbaşı yaptırılmak istenmesine müdahale edince polis terörünün hedefi oldular.

Polis saldırısı sırasında çok sayıda işçi çeşitli yerlerinden yaralandı. Fabrika önünde yaşanan polis saldırısı sırasında Birleşik Metal-İş Kocaeli Şube Başkanı Hami Baltacı kaburgalarına aldığı darbeler sonucunda hastaneye kaldırıldı.

Diğer yandan, patronun tehditlerine boyun eğmedikleri için 22 Şubat günü 25 işçinin işten atıldığı D.S.C'de 24 Şubat günü itibariyle işten atılan işçilerin sayısı 35'e yükseldi.

Polis terörüne maruz kalan işçileri, 25 Şubat günü DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi ve Birleşik

Metal-İş Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu ziyaret etti. Fabrika önünde işçilere seslenen Çelebi "Baskıyla ileri demokrasi olmaz. Aklıma, acaba polis devleti mi oluyoruz soruları geliyor. İş ve ekmek mücadelemiz sonuçlanana kadar arkadaşlarımızla omuz omuza kavga edeceğiz. Sizlere son sözüm, 'zalimin zulmü varsa işçinin de DİSK'i var.'" dedi.

Polis maşalık yaptı

DİSK yöneticilerinin fabrika önünden ayrılmalarının ardından direnişçi işçilerle polis arasında yine gerginlik yaşandı. Servis araçlarıyla fabrikaya sokulmak istenen yeni işçilerin girişine izin vermeyen Birleşik Metal üyeleri, işçileri taşıyan araçların önünü kesti. Patronun uşaklığını yapan kolluk güçleri ise direnişçi işçileri çevik kuvvet aracında bir süre tutarak patronun maşalığını yaptı. İşçilerin fabrikaya sokulmasının ardından çevik kuvvet aracındaki işçiler serbest bırakıldı.

Kızıl Bayrak / Kocaeli

Casper'de dayanışma eylemi

Ümraniye'de Casper bilgisayar fabrikasında, sendikacı oldukları için işten atılan işçiler 21 Şubat tarihinden bu yana kapı önünde direnişlerini sürdürüyorlar. 25 Şubat Cuma günü Casper önünde bir dayanışma eylemi gerçekleştirildi. Kitlese bir katılım ve coşkulu bir atmosferde yapılan eylemde "Bundan böyle sendikalıyız / Casper işçileri - Birleşik Metal-İş" pankartı açıldı.

Fabrikada çalışan işçiler de fabrika bahçesinde kitlese biçimde yerlerini alırken, Birleşik Metal üyesi işçiler eyleme, flamalarla ve dövizleri ile katıldılar. Eğitim Sen 2 Nolu Şube, TKP, BDSP, EMEP ve ÖDP de eyleme destek verdi.

Birleşik Metal İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu bir konuşma yaparak DİSK ve Birleşik Metal İş'in mücadelecisi tarihine değindi.

Serdaroğlu, Casper'da kararlılıkla mücadele edeceklerini, asla işçiyi yalnız bırakmayacaklarını ifade ederken, aynı mücadelecisi ve kararlı tutumu grev kararı alan metal işçileriyle birlikte de sergileyeceklerini söyledi.

DİSK Örgütlenme Daire Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu ise, Casper patronunun işten atma saldırısıyla birlikte DSC direnişine polis saldırısını kınadı. İşçileri birleşip örgütlenerek, sermayeye karşı mücadele etmeye çağırdı.

Yapılan konuşmaların ardından, çalışan işçiler sloganlarla fabrikaya uğurlandı. Direnişçi işçiler, pankartlarını astıkları direniş alanında direniş ateşini yakarak ziyaretçilerle sohbetler gerçekleştirdiler.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

KDS'de işçi kıyımı sürüyor

Gebze Organize Sanayi Bölgesi (GOSB) Arka Kapısı karşı, Pelitli Köyü yolu üzerinde kurulu bulunan KDS Pres Döküm AŞ'de işçilerin güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşamaya karşı başlattığı hak arama mücadelesine, patron yeni bir işçi kıyımıyla yanıt verdi.

Yaklaşık 200 işçinin çalıştığı KDS Pres Döküm A.Ş'de 29 Ocak günü 3 işçinin keyfi gerekçelerle işten atılmasının ardından, 21 Şubat Pazartesi gününden başlayarak birer gün aralıklarla, tesfiye bölümünden 3, döküm bölümünden 1 ve kalite kontrol bölümünden 1 işçi daha keyfi gerekçelerle işten atıldı.

Metal işçileriyle dayanışma gecesi

Fabrikalarında grev hazırlıkları yapan işçiler 8 Mart akşamı Gebze'de gerçekleştirilecek salon etkinliğinde biraraya gelecekler. Grup TİS kapsamında bulunan MESS üyesi fabrikaların ağırlıkta olduğu Gebze bölgesinde düzenlenecek "Metal İşçileriyle Dayanışma Gecesi" 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'ne denk gelmesi açısından ayrı bir anlam ve önem taşıyor.

Sanatçı Pınar Sağ'ın da sahne alacağı gecenin kitlese bir katılımı coşkulu bir atmosferde geçmesi bekleniyor. Geceye, sendikalar, demokratik kitle örgütleri, siyasi partiler ve devrimci güçlerin de katılım sağlaması bekleniyor.

Gece programı:

- * Folklor Ekibi
- * Dünya Emekçi Kadınlar Günü (Kadın işçiler adına Birleşik Metal-İş üyesi bir kadın işçi)
- * Adnan Serdaroğlu (Birleşik Metal-İş Genel Başkanı)

* Sinevizyon gösterimi

* DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi

Yer: Gebze Kapalı Spor Salonu / Kocaeli

Tarih: 8 Mart 2011

Saat: 17.00

Uzel işçileri Taksim'de yürüdü

Uzel Traktör Fabrikası'nda aile bireylerinin miras dağılımı konusunda yaşadıkları uyuşmazlık ve kirliliğin faturasını ödemek zorunda bırakılan Türk Metal üyesi işçilerin eylemleri sürüyor.

Toplamda 50 milyon TL'yi bulan ücret ve kıdem tazminatı haklarının 3 yıl geçmesine rağmen ödenmemesine karşı işçiler geçtiğimiz haftalarda fabrika binası önünde bir eylem gerçekleştirmişti. İşçilerin bir sonraki eylem alanı ise Taksim Meydanı oldu.

27 Şubat günü Taksim Meydanı'nda toplanan işçilerin taşıdıkları Türk bayrakları ve Türk Metal flamaları dikkat çekerken Uzel işçileri davul eşliğinde halaylar çektiler. Soğuk havaya rağmen sayıları artan işçiler Galatasaray Lisesi'ne yürüyerek hakları için mücadele edeceklerini duyurdular.

Basın açıklamasını okuyan Türk Metal Sendikası İstanbul 1 No'lu Şube Başkanı Murat Salar, Mart 2008'de faaliyetleri duran Uzel'de çalışan bine yakın Türk Metal üyesi işçinin 50 milyon TL'yi bulan alacakları olduğunu hatırlattı.

Uzel'e ait taşınmaz ve taşınır malvarlıklarının değerinin, işçilerin tüm alacaklarını rahatlıkla karşılayabilecekken Uzel aile bireylerinin ve işveren yetkililerinin işçilerin mağduriyetini görmemezlikten geldiğini sözlerine ekledi. Eylem atılan sloganlarla son buldu.

İşçilerin 3 yıl önce gerçekleştirdiği eylemler sırasında sendika ve patron arasında gerçekleştirilen görüşmelerde işçilerin alacaklarının 4 yıl taksitle ödenmesi kararlaştırılmıştı.

Türk Metal sendikasının kefil olması üzerine teklifi kabul eden işçiler eylemlerini sonlandırmışlardı.

Aradan 3 yıl geçmesine rağmen işçilere ödeme ile ilgili verilen hiçbir söz tutulmadı. Bu süreçte sendika da göstermelik adımlar dışında birşey yapmadı. Bugün devam eden eylemler ise Uzel işçilerinin sendikaya yaptığı basınç sayesinde gerçekleştiriliyor.

Metal işçileri yalnız yürümeyecek

“Metal işçisi kazanı

Metaldeki grev sürecine ilişkin görüşlerini aldığımız DİSK, KESK ve Türk-İş'e bağlı sendikaların yönetici ve temsilcileri grev sürecinde metal işçisinin yanında olacaklarını, metal işçisinin kazanımının tüm işçi sınıfının kazanımı olacağını belirtiyorlar.

“Mücadeleyi birleştireceğiz”

Binali Tay (T. Deri-İş Tuzla Şube Başkanı): Deri-İş Sendikası şimdiye kadar bütün grevlerde, demokratik haklarını kullanan ve sendikalaşma mücadelesi veren bütün işçilerin yanında olmuştur. Bundan sonra da olmaya devam edecektir. İçinden geçtiğimiz dönemde yoğun bir saldırı dalgasıyla karşı karşıyayız. Metal sektöründe, deride, kamuda ve örgütlenmenin olduğu her yerde saldırılar artıyor. Böyle bir süreçte sınıfın, emek ve demokratik kitle örgütlerinin birlikte hareket etmeleri gerektiğini düşünüyorum. Telekom grevi ve peşinden gelen TEKEL mücadelesinin de getirdiği sinerji metal işkolunda da devam ediyor. Biz de sendika olarak tüm üyelerimizle Birleşik Metal'in mücadelesinin yanında olacağız ve bu mücadeleyi destekleyeceğiz. Aynı zamanda bizim de toplu sözleşmelerimiz başlıyor. Önümüzdeki günlerde Deri İşverenleri Sendikası'na taslaklarımızı sunacağız. Mücadeleyi birleştireceğiz ve gelen saldırılara topyekün karşı duracağız. Birleşik Metal-İş Sendikası'nın da bu süreçte gelen saldırılara karşı tabanın isteği doğrultusunda hareket edeceğine eminiz. Bu konuda elimizden gelen ne varsa arkadaşlarımızın yanında olacağız. Onlarla birlikte mücadele edeceğiz.

“Metaldeki mücadele kamu TİS'lerini de etkileyecek”

Hüseyin Över (T. Harb-İş İstanbul Anadolu Yakası Şube Başkanı): Metal işçilerinin uzun yıllardan

sonra greve çıkmasını, sınıfın önünü açması açısından önemli buluyorum. Metal işçilerinin toplu sözleşme sürecindeki bu grevinde başarı veya başarısızlıklar önümüzdeki aylarda başlayacak kamu toplu sözleşme sürecini de yakından ilgilendiriyor. Eğer burada bir başarı sağlanırsa kamu sözleşmelerinin de ufku açacaktır. Bu domino etkisidir. Buradaki başarı kamu sözleşmelerini, kamu sözleşmelerinden sonra gelecek olan memurların toplu görüşmelerine yansıtacaktır. Metaldeki mücadele konusunda herkesin dayanışma içerisinde olması gerekiyor. Birlikte mücadeleyi örmek gerekiyor. Bu süreçte biz de üzerimize düşen katkıyı vereceğiz. Bu süreci takip ediyoruz. Kendi kurullarımızda ve toplantılarımızda bunun önemini öne çıkarıyoruz.

“Metal işçisinin grevi ortaklaştırılmalı”

Mustafa Özgen (Petrol-İş Sendikası Ankara Şube Başkanı): Birleşik Metal-İş Sendikası'nın mücadelecilik yapısını takdir ederek izliyorum. Birleşik Metal-İş Sendikası, Petrol-İş'e, sınıfı mücadelesi ve dayanışma anlamında çok yakın olduğunu hissettiğim bir sendikadır. Dolayısıyla işkolları itibariyle son derece güç koşullar altında çalışılan ve belki de emek sömürsünün en yoğun olduğu işkollarından biri olan metal işkolunda Birleşik Metal-İş Sendikası'nın örgütlü olduğu işyerlerinde grev aşamasına gelmiş olması sınıf hareketi ve mücadelesi açısından son derece önemlidir. Petrol-İş Sendikası Ankara Şubesi olarak destek ve dayanışma duygularımızı Birleşik Metal-İş Sendikası ve tüm üyeleriyle paylaşıyoruz. Referandum ve ardından gelen torba yasanın yanı sıra kriz nedeniyle milyonlarca işçinin işsiz kaldığı, çalışanlar açısından krizin faturasının tamamen işçi ve emekçilere kesildiği bir süreci yaşıyoruz. Torba yasayla beraber hayata geçen yasal düzenlemeler bunun önemli bir göstergesidir. Aslında bu sürecin, kamu işyerlerinde de toplu iş sözleşmesi sürecinin başladığı bir döneme denk gelmesi önemlidir.

Türk-İş, kamuda örgütlü sendikalara üye 280 bin kamu işçisini kapsayan toplu sözleşme sürecinin 12 Haziran genel seçimlerinden önce başlatılmasını ve belirlenen taleplerin hükümete iletilmesi kararını almıştır. Burada hem bir sınıf dayanışması hem de taleplerin birleştirilerek büyük bir mücadelenin örgütlenebileceği atmosfer de kendiliğinden oluşmuş durumda. Dileğimiz, kamu işyerlerinde sözleşme bekleyen, sorunlarına ve sıkıntılarına çözüm bekleyen işçiler, emekçilerle Birleşik Metal-İş'in metal işkolunda başlatacağı grevin ortaklaştırılarak sınıfın bütün taleplerini kapsayan bir mücadelenin 12 Haziran genel seçimleri de öngörülerek sınıfın taleplerinin siyasallaştığı bir biçimde hayata geçirilmesidir. Bu anlamda metal işçilerine başarılar diliyoruz. Her zaman dayanışacağız. Her zaman Birleşik Metal-İş'in haklı, onurlu ve gururlu mücadelesiyle birlikte olacağız.

“Ortak bir mücadele hattı örülmeli”

Savaş Gürkan (TÜMTİS Mersin Şube Başkanı): Bu dönem işçi sınıfının onlarca yıldır bir yığın bedel ödeyerek kazandığı haklarına yönelik bir taraftan IMF ve Dünya Bankası, bir taraftan AKP hükümeti eliyle ciddi bir saldırı tehlikesiyle karşı karşıyayız. Çok yakın bir süreçte Torba Yasa'sı meclisten geçti. Kıdem tazminatlarını ortadan kaldırmaya yönelik girişimler sürüyor. Bu dönemde özellikle 15 bin civarında metal işçisini kapsayan toplu sözleşme görüşmeleri MESS'in dayatmaları nedeniyle tıkanmış durumda. Biz şube olarak metal işçilerinin grevini sonuna kadar destekleyeceğiz. Onların grevini, mücadelesini ve almış oldukları her kararı kendi kararımız gibi algılayıp destek, dayanışma içerisinde olacağız. Bunun da ötesinde, sermayenin ve hükümetin saldırılarına karşı işçiler ve onların örgütlerinin birlikte hiçbir dönem olmadığı kadar mücadele etmesi gerektiğini düşünüyorum. Artık sözün bittiği noktaya doğru gidiyoruz. Bu noktada hepimize düşen, ileri işçilere, mücadelecilik sendikalara düşen görev, konfederasyon ayrımı yapmaksızın ortak bir mücadele platformunun oluşturulmasıdır. Alınan kararların en küçük işyerinden başlayarak uygulanmasını bir mücadele hattının örülmesi gerektiğini düşünüyorum.

“Birleşik Metal'in yanındayız”

Nimetullah Sözen (Petrol-İş Sendikası Genel Örgütlenme ve Eğitim Sekreteri): Grev, işçinin en son başvuracağı yöntemdir. Grevi hiçbir zaman amaç olarak değerlendirmiyoruz. Sermayenin saldırıları uzun süredir devam ediyor. 12 Eylül'den başlayarak aslında Türkiye'de grev, direniş yapmak zorlaştı. Yıllardır, kazanılmış haklarımız elimizden alındı. Torba Yasası dediğimiz yasayla işçinin kazanılmış hakları elinden alındı. Neden alınıyor, nasıl alınıyor buna bakmak gerekiyor. Bu haklar bu kadar kolay nasıl elimizden alınıyor? İşçinin geçmişte ayak sesleri duyulduğunda, Türk-İş ve DİSK bir eylem takvimi önüne koyduğunda hükümetler yerinde duramıyordu. Hükümetler alelacele o dönemin yönetimiyle görüşme kanalları açmaya çalışırlardı. Son 20-25 yıldır Türkiye'de sendikaların ağırlığı ve saygınlığı azaldı. Bunun sebebi sendikaların dağılıklığı, yetersizliği, Emek Platformu'nun dağıtılması vb. etkenlerdir. Eskiden işçilerin aleyhine bir kanun veya yasa çıkarmak istediklerinde yüz kere düşünürlerdi. İşçi, emek ne der diye hükümetler düşünürlerdi? Bugün, hükümetin Çalışma Bakanı bir sendikanın genel kurulunda “istihdamın artırılabilmesi için kıdem tazminatlarının gözden geçirilmesi gerekiyor hatta kaldırılması lazım” diyebiliyorsa ve o genel kurulda alkışlanabiliyorsa sendikaların geldiği noktayı gösteriyor. Bugün Birleşik Metal'in 15-20 bin üyesi var. Öte tarafta Türk Metal'in 120 bin üyesi var. Birleşik Metal'in gösterdiği direniş ve ortaya koyduğu

Ya hepimiz kazanırız”

tavrı Türk Metal de gösterebilse birlikte hareket etseler MESS buna dayanabilir mi? İşveren sendikaları ve sermaye buna dayanabilir mi? İşçinin talebini reddedebilir mi? Ya da işçi sınıfını aşağılayan ücret teklifi veya esnek çalışma gibi tekliflerde bulunma cesaretini gösterebilir mi? Gösteremez. Bugün işçi sınıfının, emek örgütlerinin dağınık duruşu, hatta bazı sendikaların sistemin kuyrukçuluğunu yapması, hükümetin arka bahçesi olmasının arkasında birşeyler yatıyor. Bir taraftan işçi sınıfının yanında duracaksınız, onun mücadelesini vereceksiniz, bir taraftan da sermayenin işbirliği yaptığı hükümetlerle ittifak yaparak uzlaşarak sorun çözüme, işçi sınıfının ekonomik, demokratik haklarını geliştirme nerede, hangi tarihte görülmüştür. Bu açıdan biz hem Birleşik Metal'in koyduğu bu direniş, tavır, emeğe olan saygısını ve değeri önemsiyoruz. Elbette ki sadece Birleşik Metal'in değil Türkiye'deki bütün emek örgütleriyle dayanışma içinde olmayı, onların yanında olmayı istiyoruz. Petrol-İş olarak nerede bir direniş, grev, eylem varsa orada olmak isteriz. Birleşik Metal bizim değer verdiğimiz bir sendikadır. Birleşik Metal'i kardeş sendika olarak görüyoruz. Tabiki Birleşik Metal böyle bir greve gidecekse biz onun maddi-manevi olarak yanında oluruz.

“Grevin yanında olacağız”

Veysel Demir (DİSK/Genel-İş İstanbul Anadolu Yakası Bölge Başkanı): Her şeyden önce Birleşik Metal'in aldığı bu karar doğru bir karardır. Yıllardır teslimiyetçi, sarı sendika Türk Metal'in işverenlerle işbirliği içinde yaptığı sözleşmeler ortadadır. Bu sözleşmelerde birçok hak gaspı yaşandı. Bu hak kayıpları diğer emekçi kesimleri de ister istemez etkiledi. Birleşik Metal'i, aldığı bu karardan dolayı kutluyorum. Onların direnişini kendi direnişimiz olarak görüyoruz. Genel-İş İstanbul Anadolu Yakası Bölge Başkanlığı olarak tüm işçi arkadaşlarımızla grevin yanında olacağımızı, grevin başladığı ilk günden kazanımla sonuçlanacağı güne kadar mücadele edeceğimizi söylüyoruz. Tabi bu süreçte biz destekçi konumundayız. Bu süreci asıl belirleyecek olan oradaki işçi arkadaşlarımızın kararlılığı olacaktır. İnanıyorum ki bu ekmek davasında, ekonomik ve demokratik taleplerin iç içe olduğu bir dönemde metal işçisinin grevi önemlidir. Önümüzde, kıdem tazminatının

gasp edilmesi tehlikesi var. Türkiye işçi sınıfı dünya işçi sınıfının parçasıdır. Tunus ve Mısır gibi ülkelerde yaşanan mücadeleler inanıyorum ki Türkiye işçi sınıfı tarafından da verilecektir. İşçi sınıfımızın mücadele tarihinde bu direniş ruhunu görmek mümkündür. Yılmamak, yılmamlığa geçit vermemek gerekir.

“Grev mücadelenin önünü açacak”

Ahmet Sarpağ (DİSK/Genel-İş Sendikası İstanbul 1 No'lu Şube YK Üyesi): Metal işçileri ve Birleşik Metal-İş Sendikası aldığı grev kararıyla onurlu bir yola girmiştir. Biz de DİSK ve Genel-İş Sendikası olarak metal işçilerinin yanındayız. Hükümet, torba yasa gibi yasalarla var olan hakları elimizden almak istiyor. İleriki süreçte kıdem tazminatının gaspedilmesi gündemde. Seçimden sonra kıdem tazminatlarımız hedefe konulacak. Bu yüzden metal işçisinin grevi bu saldırılara karşı da yanıt olacaktır. Metal işçilerinin grevi işçi sınıfı mücadelesinin de önünü açacaktır. Bu süreçte grev, direniş çadırlarında metal işçisi yalnız kalmayacaktır. Grev devam ettiği sürece maddi ve manevi her türlü desteğimizi metal işçilerine sunacağız.

“Metal işçisi kazanırsa hepimiz kazanırız”

F. Serkan Öngel (DİSK Genel Merkezi / Sosyal-İş Sendikası İşyeri Temsilcisi): İşçi sınıfının nabız atışlarını en iyi duyabileceğiniz sektör olan metal sektöründe grev süreci giderek yaklaşıyor. Metal işçileri, büyük bir mücadeleye hazırlanıyor. Sınıf mücadelesinin en yalın haline tanıklık edeceğiz. Sermayenin en örgütlü ve ideolojik sınıf örgütü MESS'e karşı verilecek bu mücadele sadece metal işçilerinin mücadelesi değildir. Çünkü bu mücadelede metal işçisi kazanırsa, kazanan aynı zamanda umutları ekmekleri için direnen tüm işçiler olacaktır. O yüzden metal işçisinin direnci, işçi sınıfının direncidir. O direnci düşürmemek ise hepimizin sorumluluğundadır. Biz DİSK Genel Merkez emekçileri olarak, metal işçisi kardeşlerimizin sonuna kadar yanında olacağız. Onları yalnız bırakmayacağız. Yaşasın metal işçilerinin onurlu mücadelesi! Yaşasın mücadelemiz!

“Grev süreci gündemimizde!”

Bekir Taştan (KESK/Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası İstanbul 1 No'lu Şube Sekreteri): Torba yasayla beraber emek kesimine karşı ciddi bir saldırı yaşandı. Saldırı; işçiler, güvencesizler, memurlar gibi pek çok kesimi vurdu. Son olarak da Birleşik Metal-İş Sendikası grev kararlarını astı. Öncesinde emek kesimi TEKEL'deki direniş sürecinde biraraya gelmeyi başardı ve kararlılığını ortaya koydu. Biz bir noktada mücadeleyi bırakıp teslim olduk. Öyle bir teslim olduk ki; direnişlerine devam eden TEKEL işçilerini yalnızlaştırdık. Bu noktada hepimize önemli görevler düşüyor. Bazı yerlerde yüzdelik zamlar için

mücadele veriliyor gibi gözüksün de bugün geleceğin güvencesizleri, 4/C'lileri, 4/B'lileri olarak var olan durumumuzu koruma savaşı veriyoruz. Bu kazanımların üzerine yenilerini koyacak birleşik bir mücadeleyi öremedik. Bütün çabalarımız bunun üzerine olmasına rağmen adım atamadık. Birleşik Metal'in grevine ilişkin de aynı şeyi söylemek istiyorum. Tüm sınıf bileşenleri biraraya gelerek grevler, eylemler ve etkinliklerde birlikte mücadele etmeliyiz. Geçtiğimiz günlerde, bileşeni olduğumuz birer grupla beraber Birleşik Metal'e destek ziyareti gerçekleştirme kararı aldık. Bu ziyaretleri grev sürecinde de devam ettireceğiz. BTS olarak da metal işçilerinin grev süreci bizim de gündemimizdedir. Birleşik Metal-İş'i almış olduğu bu karardan dolayı cesaretlendirmek gerekiyor. Emek bileşenleri olarak yanında olduğumuzu göstereceğiz.

“Metal işçisinin kazanımı sınıfın kazanımı olacaktır”

Taylan Özgür Tekmil (BES İstanbul 3 Nolu Şube Basın-Yayın Sekreteri): İşçi ve emekçiler için güvencesizlik ve geleceksizlik anlamına gelen torba yasa saldırısının ardından sermaye sınıfı yeni saldırılara hazırlık yapıyor. Seçimlerden sonra milyonlarca emekçiyi daha kapsamlı bir saldırı dalgası bekliyor. Böylesi bir dönemde 15 bine yakın metal işçisinin yürüttüğü grev hazırlığı bu saldırı dalgasına karşı mücadelede büyük önem taşıyor. Birleşik Metal-İş Sendikası'nın aldığı grev kararı örgütlü ve örgütsüz tüm kesimlerin dayanışmasını fazlasıyla hak ediyor. Bu anlamda sendikaların, demokratik kitle örgütlerinin, devrimci güçlerin ve tüm emek dostlarının metal işçisinin grev kararlılığının yanında olması, maddi-manevi her türden dayanışmayı ortaya koyması oldukça önemlidir. Metal işçisinin MESS'e karşı mücadelesinde sağlayacağı kazanım Türkiye işçi sınıfı ve tüm emekçilerin kazanımı olacaktır. Kamu emekçileri olarak, metal işçisinin grev sürecine gereken desteği vereceğiz. Grev çadırlarında ve direniş alanlarında metal işçilerini yalnız bırakmayacağız.

“Grevle omuz omuza olacağız”

Emel Altunkaya (KESK/Yapı-Yol Sen İstanbul Şube Mali Sekreteri): Metaldeki grev süreci kamu emekçileri olarak bizim de gündemimize girmiştir. Biz de metal işçisinin MESS'e karşı giriştiği bu savaşta sınıf dayanışmasını bir görev olarak görüyoruz. Çünkü metal işçisinin kazanımı sadece bir sektörde sağlanan kazanım anlamına gelmeyecektir. Bu kazanım, sınıfın diğer bölüklerinin de kazanımı olacaktır. Bugün torba yasa gibi saldırılarla kamu emekçilerini de güvencesizlik beklemektedir. Böyle bir süreçte Yapı-Yol Sen üye ve yöneticileri olarak metal işçisinin greviyle yan yana omuz omuza olacağız.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İşimizi geri istiyoruz!

Yaşasın Ontex / Canbebe direnişimiz!

Bizler Canbebe, Helen Harper, Canped markalarını üreten Ontex fabrikasında çalışan işçilerdik. Yüreğimizde, içerisinde bulunduğumuz kölece çalışma koşullarına ve düşük ücretlere karşı yıllardır biriken bir öfke taşıyorduk. Fabrikamızın 2011-2013 toplu iş sözleşmesi sürecine girmesiyle birlikte de harekete geçtik.

İlk olarak öncü işçiler olarak bir araya geldik ve sürece nasıl hazırlanacağımızı tartıştık. Sendika yöneticilerimizin ve temsilcilerinin sorumluluklarını yerine getirmemelerine ve yaşadığımız diğer sorunlara ilişkin neler yapabileceğimizi belirledik. Görece daha az sayıda işçiyle başladığımız toplantılarımız giderek 200'ü aşkın işçi arkadaşımızın katıldığı biçimlere büründü.

Sendikamızdan herhangi bir katkı görmeden tamamen kendi olanaklarımızla yürüttüğümüz bu süreçte giderek sendika yöneticilerimizin ve temsilcilerimizin tepkisiyle karşılaştık. Fabrika içerisinde işçilere, düzenlediğimiz eğitim toplantılarına katılmama yönünde tehditler savruldu. Kısa bir süre sonra da sendikamızın yöneticileri ihanet sözleşmesini imzaladılar. Taleplerimiz ve irademiz hiçe sayılarak imzalanan sözleşmenin ardından bizler de tepkimizi sendika yöneticilerimize yönelttik. Sendika şubemize yaptığımız ziyaretin ertesi günü, 17 Şubat sabahı vardiya girişinde işten çıkartma saldırısıyla karşılaştık. Bu saldırıya cevabımızı da sürecin başından beri kararlaştırdığımız şekilde direnişle verdik.

17 Şubat'tan itibaren başladığımız direnişimizi fabrikamızın hemen karşısına kurduğumuz çadırımızda kararlılıkla sürdürüyoruz. İşçi sınıfının onurlu bir bölüğü olduğumuzun bilinciyle gerçekleştirdiğimiz direnişimiz, sermaye sınıfının pervasızlığına karşı olduğu kadar sendikal bürokrasinin bizleri arkamızdan hançerleyen ihanetçi tutumuna karşı da bir tavidir. Talebimiz, ilk etapta işimize geri dönmektir. Ancak bizleri esas motive eden ve sınıf kinimizin yoğunlaştığı nokta ise -yola çıkış gerekçemiz gibi- sendikal demokrasinin örgütlerimiz içerisinde uygulanmasıdır.

Mücadelemizin sermayeye karşı sürdürdüğümüz yanı sıra yıllardır sömürüle büyüyen Ontex'i hedeflemektedir. En büyük mali tekellerden biri olan Goldman Sachs'ın sahibi olduğu Ontex, 13 ülkeye yaydığı sermayesiyle onlarca halktan milyonlarca emekçinin emeğini sömürerek serpilmiştir. Hijyenik ürünlerde Avrupa pazarının lideri konumundaki Ontex International'ın en fazla ciroya sahip kolu konumundaki gözdesi Ontex Türkiye ise bu

Direniş Çadırı
Adres: Yenibosna Merkez Mah. Asena Sok.
Ontex fabrikası karşısı Bahçelievler/ İstanbul
(Altınyıldız köprüsü)
Tel: 0544 734 14 08

konumunu yoğun sömürü koşullarına borçludur.

Ontex Türkiye işçileri artan kıdemlerine rağmen asgari ücretin biraz üzerinde bir maaşa çalışmaktalar. Yılları bulan işbirlikçi tavrın sonucu fabrika, sendikanın işçiler adına işlevsizleşip işveren adına çalıştığı, baştemsilcinin aynı zamanda başformen olduğu bir tabloya bürünmüştür.

Direnişimiz tüm bu ilişkileri karşısına alarak iki yönlü bir hat izlemeyi önüne koymuştur. Bunun bir ayağını fabrikamızda ürettiğimiz Canbebe, Helen Harper, Canped markalarına karşı gerçekleştirdiğimiz boykot çağrısı oluşturmaktadır. Bu çağrı tüm işçi emekçilere maruz kaldığımız yoğun sömürüye karşı tepki gösterme çağrısıdır. Sendika yöneticilerimizle kol kola işlerimize son verenlerin ürünlerini tüketmeme çağrısıdır.

Direnişimizin diğer ayağında ise ilk başta da belirttiğimiz gibi sendikal bürokrasiye karşı mücadele bulunmaktadır. Bu noktada ise talebimiz oldukça basit ve nettir. Sendikal demokrasi örgütlerimizin tamamında eksiksiz bir biçimde uygulanmalıdır. İnisiyatif tabanda birleşen işçilerde olmalıdır.

Biliyoruz ki direnişimiz yalnız kaldığı ölçüde hedeflerini tam olarak yerine getiremeyecektir. Bu yanıyla çağrımız tüm işçi sınıfıdır. Yükselttiğimiz bu mücadele bayrağını her bir fabrikada, sanayi bölgesinde bulunan sınıf kardeşlerimiz de elden ele taşımalıdır, tabanda bir araya gelmelidir. Hemen hemen her eylemimizde slogan olarak tekrarladığımız gibi tek başına bir kurtuluşumuz olmayacaktır.

Taleplerimiz:

İşimizi geri istiyoruz!

Tüm sendika yöneticilerimiz ve temsilcilerimiz istifa! Başta temsilcilerimiz olmak üzere tüm yöneticilerimiz demokratik seçimlerle belirlensin!

İşçi iradesini yok sayan sözleşme iptal edilsin! TİS taleplerimiz kabul edilsin!

Yoğun sömürü koşullarına ve sendikal bürokrasiye karşı başlattığımız direnişimizi tüm sınıf kardeşlerimizle el ele büyütmeyle!

Yaşasın Ontex direnişimiz!

Canbebe'ye boykot, direnişe destek!

Sendikalar işçilerindir, ağalar defolsun!

Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!

Boykot için e-posta yağmuruna!

Patron ve sendika bürokrasi elbirliğiyle karşılaştıkları işten atma saldırısına karşı direniş bayrağını yükselten Ontex işçileri, Ontex bünyesindeki markaları boykot etme çağrısını büyütüyorlar.

Bu çerçevede hazırladıkları metinleri kamuoyuyla paylaşan direnişçi işçiler, boykot çağrısını güçlendirebilmek için Ontex Türkiye yönetimini ve Belçika'da bulunan Ontex Genel Merkezi'ni e-posta yağmuruna tutma çağrısında bulunuyorlar. Direnişçi işçilerin boykot çağrısını yükselttikleri metinleri paylaşıyoruz:

Ontex/Canbebe'ye Boykot, Direnişe Destek!

Merhaba,

Bizler Canbebe, Canped ve Helen Harper gibi markaların üreticisi, uluslararası bir şirket olan Ontex'te çalışan işçileriz. Çalışma koşullarımızı düzeltmek ve sendikal haklarımızı kullanmak için verdiğimiz mücadeleden dolayı, 17 Şubat 2011 günü Ontex yönetimi ile sendikamızın yöneticilerinin işbirliğiyle işten atıldık. İşten atıldıktan sonra İstanbul Yenibosna'da kurulu bulunan fabrika önünde çadır kurarak direnişe başladık.

Haklarımızı aradığımız için bizleri kışın soğukunda sokağa atan, böylelikle çocuklarımızın da hayatını hiçe sayanları protesto etmek ve işe alınma talebimizi kabul ettirmek için Ontex ürünlerini boykota çağırıyoruz.

Boykota destek vermek ve sesimize ses katmak için aşağıdaki metni, Ontex'in Türkiye yönetiminin ontexturkiye@ontexglobal.com ve Belçika'da bulunan genel merkezinin hr@ontexglobal.com mail adreslerine göndermenizi istiyoruz.

*Ontex International Management,
I have learned that you sacked workers of Ontex production plant in Turkey because they used their union rights. Owing to the fact that you endeavour to punish the struggling workers and their children by putting them on the street in the depth of winter, I am protesting you. Therefore, I am boycotting your Canbebe, Canped, Helen Harper and other brands until sacked workers are reinstated and their demands are met.*

Name Surname e-mail

Türkçesi:

Ontex yönetimine,

Türkiye'de kurulu bulunan fabrikamızda çalışan işçileri, sendikal haklarını kullandıkları için işten attığınızı öğrenmiş bulunuyorum. Haklarını arayan işçileri sokağa atarak onları ve çocuklarını kışın ortasında cezalandırmaya kalkmış olmanızdan dolayı sizi protesto ediyorum. Bu nedenle işçiler işe geri alınmaya ve diğer talepleri kabul edilinceye kadar Canbebe, Canped, Helen Harper ve diğer markalı ürünlerinizi boykot ediyorum.

Ad Soyad e-posta

Ontex işçileri boykota çağırıyor

İşten atma saldırısına ve üyesi oldukları Selüloz-İş Sendikası'nın ihanetine karşı direnişe geçen işçiler aldıkları eylem kararları çerçevesinde Ontex'te aynı konsorsiyuma bağlı firmalar önünde eylemlere başladılar. İşçilerin direnişi fabrika önünde devam ediyor.

Ontex işçileri 24 Şubat günü Eminönü'nde eylemdeydi. Direnişçi PTT taşeron işçilerinin eylemine katılarak sınıf dayanışmasını yükselten Ontex işçileri, ardından Eminönü Meydanı'nda gerçekleştirdikleri basın açıklamasıyla Ontex Grubu'na boykot çağrısı yaptılar.

İşçilere, PTT ve BEDAŞ direnişçileri ile ilerici ve devrimci kurumlar destek verdiler. Çevredekilerin eyleme oldukça ilgili olması dikkat çekti. Bazı emekçiler alkışlarla yürüyüşe destek verdi.

Eminönü Meydanı'na gelindiğinde işçiler gerçekleştirdikleri konuşmalarla mücadelelerini aktardılar. Toplu sözleşme sürecinde taban örgütlülükleri sayesinde sürece müdahale etmeye çalıştıklarını belirttiler. Fakat işçilerin bu mücadelesinin patron ve sendika işbirliği ile engellendiğini vurgulayarak, sendikalarından hesap sorduklarında ise işten atma saldırısına maruz kaldıklarını belirttiler. Mücadelelerinin işten atma saldırısının yanı sıra sendikal ihanete karşı da olduğunu altını çizdiler. Bu konuşma "Kahrolsun sendika ağaları!" sloganıyla karşılandı.

Burger King önünde boykot çağrısı

Ontex tarafından üretilen Canbebe, Canped ve Helen Harper markalarını boykot çağrısında bulunan işçiler direnişlerinin 10. gününde (26 Şubat) Ontex'in de sahibi olan Goldman Sachs Capital Partners ve Texas Pacific Group bünyesinde bulunan **Burger King** önüne yürüdüler.

Galatasaray Lisesi önünde biraraya gelen işçiler, Taksim Meydanı'nda bulunan Burger King önüne yürüdüler. Yürüyüşe BDSP, ESP, Sosyalizm ve Tekstil-Sen de destek verdi.

Yürüyüş boyunca yapılan konuşmalar ve dağıtılan bildirilerle Canbebe, Canped ve Helen Harper'ı boykot çağrısı yapıldı. Basın açıklamasından önce söz alan direnişçi Ontex işçisi **Gamze Kayhan** patron ve sendika bürokrasisi işbirliğiyle işten atıldıklarını belirterek herkesi Canbebe ürünlerini boykot etmeye çağırarak ve bu mücadeleye herkesin omuz vermesini istedi.

"Ontex kazanırsa hepimiz kazanırız"

Basın açıklamasını gerçekleştiren Ontex işçisi **Niyazi Aslan**, kölelik koşullarının kader olmadığını ve değiştirilebileceğini belirtti. Örgütlü mücadelenin önemine vurgu yapan Aslan, sendikal bürokrasiyi de teşhir etti.

TEKEL ve ÇEL-MER örneklerini veren Aslan, Ontex işçilerinin bu onurlu bayrağı devraldığını belirtti. Haklı mücadelelerini fabrikalarının önünde devam ettirdiklerini belirten Aslan, "Bu yüzden biz Ontex işçilerinin direnişini sahiplenmek, bizlerin mücadelesine güç katmak aynı sömürüyü, eşitsizliği yaşayan ve aynı çıkarlara sahip olan sizler için de bir görevdir" dedi. Maddî ve manevî her türlü destek beklidiklerini belirten Aslan, Canped, Canbebe, Helen Harper'ı boykot etme çağrısında bulundu.

PTT işçisi **Rıza Soylu** ise, dünyanın her yerinde işçi sınıfına yönelik saldırıların olduğunu belirterek, bu saldırılara karşı topyekün mücadele edilmesi gerektiğini

söyledi. Soylu, birleşik mücadele çağrısı yaparak konuşmasını sonlandırdı. Ardından söz alan Tekstil-Sen Başkanı Engin Gül, sermayenin işçi sınıfını açığa ve yoksulluğa mahkum etmeye devam ettiğini belirterek, işçi sınıfının hem sermayenin saldırılarına hem de sendikal ihanete karşı savaştığını ifade etti.

İşçilere ve emekçilere yönelik saldırıların ve kölece yaşam koşullarının daha da arttığını belirterek konuşmasına başlayan **BDSP temsilcisi** ise Ontex

işçilerinin karşılaştıkları bu hak gaspının, toplam saldırıların sadece bir parçası olduğunu belirtti. Sendikal bürokrasiye de değinen BDSP temsilcisi "Ontex kazanırsa işçi sınıfı kazanır" dedi. Sendikal bürokrasiyi teşhir etti.

Yapılan konuşmaların ardından Ontex işçileri, Canped, Helen Harper ve Canbebe ürünlerini yere atarak boykot çağrısını yinelediler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

PTT işçileri imzaları yolladı

PTT Genel Müdürlüğü'ne bağlı taşeron şirketlerde karşılaştıkları işten atma saldırısına direnişle yanıt veren PTT taşeron işçileri, yürüttükleri imza kampanyasını 24 Şubat günü gerçekleştirdikleri eylemle noktaladılar. Sirkeci'de bulunan PTT Merkez Müdürlüğü önünde basın açıklaması gerçekleştirilerek topladıkları binlerce imzayı meclise gönderen direnişçi işçiler, mücadelelerine kazanana dek devam edeceklerini vurguladılar.

Sirkeci Tramvay Duracağı'nda buluşan direnişçi PTT işçileri ve destekçi güçler Sirkeci PTT Merkez Müdürlüğü önüne yürüdü. PTT işçilerini, yoğun polis yığılmasının yapıldığı PTT Merkez Müdürlüğü önünde direnişçi Ontex işçileri sloganlarla karşıladı.

Eylemde konuşan PTT direnişçisi **Rıza Soylu**, PTT'de karşılaştıkları işten atma saldırısına ve bu saldırı karşısında ördükleri direniş sürecine ilişkin bilgilendirmede bulundu. Topladıkları imzaları mecliste grubu bulunan partilere yollayacaklarını söyleyen Soylu, işlerine geri dönene ve haklı talepleri karşılanana dek direnmeye ve mücadele etmeye devam edeceklerini sözlerine ekledi.

Soylu'nun ardından basın açıklamasını Topkapı'daki direnişçi işçilerden **Cafer Kalağ** gerçekleştirdi.

Meclise gönderdikleri imzalardan hiçbir beklentileri olmadığını söyleyen Kalağ şöyle konuştu:

"Bizler kazanımların ancak ve ancak mücadeleyle elde edileceğini biliyoruz. Bizim ve diğer sınıf kardeşlerimizin kurdukları çadırlarda bunun göstergesidir"

Ontex işçileri adına yapılan konuşmada, Ontex'in ürettiği CanBebe, CanPed ve Helen Harper markalarını boykot etme çağrısında bulunuldu. Direnişlerini kazanana dek sürdüreceklerini vurgulayan Ontex işçisi, PTT işçilerinin mücadelesinin de kendi mücadeleleri olduğunu ifade etti.

24 Şubat 2011 / Sirkeci

Ontex işçisinin konuşmasının ardından **Grup Emeğe Ezgi** üyeleri söz alarak işçilerin direnişini ve mücadelesini selamladılar.

İmzalar gönderildi

İmzaların yollanmasının ardından bir konuşma yapan **Avukat Ümüs Seğmen**, PTT taşeron işçilerinin başlattıkları hukuki sürece ilişkin bilgi verdi. Seğmen, Topkapı'daki işçilerin 18 Mart, Sarıyer'deki işçilerin ise 24 Mart günü işe iade davalarının görülmeye başlanacağını söyledi. Seğmen, işten atma saldırısına karşı direnişe geçen işçilerin mücadelesini daha da büyütmenin önemine değindi. Bu süreçte asıl önemli olanının hukuki mücadeleden çok ortaya konacak fiili mücadele olduğunu vurgulayan Seğmen, mücadelenin kazanana kadar devam edeceğini de sözlerine ekledi.

Eyleme aralarında BDSP, ESP, Mücadele Birliği ve SODAP'ın da bulunduğu devrimci ve ilerici güçlerin yanı sıra Haber-Sen ve Eğitim Sen 6 Nolu Şube de destek verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Eğitim Sen şubelerinde genel kurullar

KESK'e bağlı Eğitim ve Bilim Emekçileri Sendikası (Eğitim Sen) şube genel kurulları devam ediyor.

Kayseri Şube'de genel kurul

Eğitim Sen Kayseri Şubesi Genel Kurulu 26 Şubat günü gerçekleştirildi. Genel kurulun açılış konuşmasını yapan **Şube Başkanı Sedat Ünsal**, AKP'nin icraatlarını ve özellikle de son Torba Yasa saldırısını eleştirdi. Kayseri yerelinde çok önemli icraatların altına imza attıklarını, İç Anadolu'da üye kaybetmeyip Eğitim Sen'e yeni üye kazandıran tek sendika şubesi olduklarını söyledi.

Çekişmeli geçen ve üç listenin yarıştığı genel kurulda, programatik temelde benzer bir çizgiye sahip olan ve referandumda hayır kampanyasının yürütülmesi konusunda anlayış birliği içinde hareket eden gruplar farklı listelerle seçime girdi. Taban Oluşumu olarak kendisini tanımlayan bir liste, Sendikal Birlik ve Emek Hareketi'nden oluşan ikinci liste ile Devrimci Sosyalist Eğitim Emekçileri listeleri yarıştı.

Devrimci-sosyalist kamu emekçileri genel kurul öncesinde ve genel kurul salonunda tüm güçleriyle Eğitim Sen'in daha güçlü olması için neler yapılabileceği noktasına dikkat çekmeye çalıştılar. Ortaya bir program koyarak, Eğitim Sen'in içinde bulunduğu bunalımın aşılması ve sorunların çözümüne dair yaklaşımlarını işyerlerine ulaştırdılar. Yüzlerce materyal kullandılar. Yönetim çekişmesi içinde bulunan reformist grupların özünde aynı çizgiyi savduklarını döne döne işlediler.

Sosyalist Kamu Emekçileri'nin genel kurula çeşitli başlıklar altında sundukları önergelerin tümünün oy birliği ile kabul edilmesi ve ortaya konulan ilkesel tutarlı tutum son derece anlamlıydı. Yapılan seçim sonucunda Sedat Ünsal, Sami Kılıç, Özkan Göktaş, Serap Polat, Tülay Kopan ve Sinan Daşkın yönetim kurulu üyeliklerine seçildi.

Kırklareli Şube'de genel kurul

Eğitim Sen Kırklareli Şubesi 8. Olağan Genel Kurulu 26 Şubat günü gerçekleştirildi. Kurulda, karma olan iki liste yarıştı. Listelerden biri 4 kişilik Devrimci Sendikal Dayanışma (DSD), 1 Kamu Emekçileri Cephesi (KEC), 2 de bağımsız adaydan oluşuyordu. Diğer liste ise Demokratik Emek Meclisi (DEM-

EDP'liler) ve sosyal demokratların oluşturduğu liste idi. Coşkunun zayıf olduğu kurulda, adayların konuşmaları sırasında ufak bir gerginlik de yaşandı.

EDP-Sosyal demokratların oluşturduğu listeden aday olan bir delege konuşmasında; sendikaların hiçbir siyasi partinin arka bahçesi olamayacağını, önceki dönemde bunların yaşandığını, bundan dolayı şubenin üye kaybettiğini, kendisinin öz iradesiyle aday olduğunu, referandum sürecinde "evet" diyenlerle nasıl aynı listeden aday olursun diyerek şu an bir siyasi partinin başkanının kendisini eleştirdiğini söyledi. Bu arada salondaki bir delege kürsüden konuşma yapan kişiye bağırarak burada olmayan kişiler hakkında konuşmamasını söyledi. Aynı listeden söz alan başka bir aday da genel kurul süreci öncesinde kamu alanında yaşanan sıkıntılarla ilgili çalışmalar yapılması gerekirken başka şeylerle ilgili çalışmalar yapıldığını söyledi. Sendikal mücadelenin tartışılacağı geniş katılımlı toplantılar yapılması ve velilerle buluşma anlamında çalışmalar yapılması gerektiğini belirtti. Delegelik sisteminin değişmesi gerektiği vurgusu yaptı. İşyeri örgütlülüklerinin güçlendirilmesi için adım atılması, kamusal, bilimsel, laik, anadilde eğitimle ilgili çalışmalar yapılması gerektiğini söyledi. Son olarak söz alan şube başkanı da yapılan eleştirilere cevaben sendikayı bir siyasi partinin arka bahçesi olmakla suçlayanların, KESK ve Eğitim-Sen MYK'sının eksenini nasıl kaydırıldığına bakmaları gerektiğini söyleyerek, polis şefleriyle yemek yemenin, şanlı TEKEL işçilerinin eylemlerini satmanın eksenini kaydırıldığını dile getirdi. "Birinin beni eleştirebilmesi için benden daha fazla iş yapması lazım" diyen şube başkanı, işyeri temsilcileri toplantısına gelinmediğini vurgulayarak "biz Ankara'da sopa yerken siz nerdediniz?" diye sordu. Şube başkanı "Beni evet diyenlerle aynı listede diye suçladılar diyor bir arkadaş. Bakalım adı "evet" diyenlerle aynı listede mi değil mi?" diyerek sözlerini bitirdi.

Sosyalist Kamu Emekçileri ise Eğitim Sen'e ve KESK genel kurullarına yönelik çıkartılan iki ayrı broşürün dağıtımını yaptılar. Sosyalist Kamu Emekçileri tarafından Eğitim Sen şube genel kurullarına dönük hazırlanan ve delegelerin desteği ile sunulan altı önerge ile bunlar dışındaki iki önerge de oylanarak kabul edildi.

Seçimlere 260 delegeden 181'i katıldı. 4 DSD'li, 1 KEC'li 2 de bağımsız adayın yer aldığı liste yönetime seçildi.

Eğitim Sen İstanbul 3 Nolu'da genel kurul

Eğitim Sen İstanbul 3 Nolu Şube 4. Olağan Genel Kurulu 27 Şubat Pazar günü Mecidiyeköy Kültür Merkezi'nde yapıldı. Genel kurulun açılış konuşmasını yapan **Şube Başkanı Nebat Bükrek**, direnen tüm halkları selamladı. Son üç yıl içerisinde sermayenin ve AKP hükümetinin işçi ve emekçilere yönelttiği saldırılardan söz eden Bükrek, işyeri eksenli bir mücadele hattıyla faaliyet yürüttüklerini, TEKEL direnişine şube olarak yaygın destek sunduklarını 25 Kasım grevine kitlesel katılım sağladıklarını ve 26 Mayıs grevine katıldıklarını belirtti. Çok sayıda okulun satışa çıkarıldığını, buna karşılık Okuluma Dokunma İnişiyatifi oluşturduklarını söyleyen Bükrek, "biz burada olduğumuz sürece hiçbir okulu sattırmayacağız" dedi. Bükrek, devlet güdümlü sendikaların karalamalarına maruz kalmalarına rağmen

üye sayılarının arttığını, önümüzdeki üç yılın zorlu bir dönem olarak yaşanacağını ifade ederek yeni dönemde de yönetime aday olduklarını ilan etti.

Genel kurulda, faaliyet raporu üzerine söz alan delegelerden **Yaşar Aydoğdu**, kurulların işletildiği bir yapı ihtiyacına değinerek sendikalarda yeniden yapılanma gerektiğini söyledi ve geniş tabanlı yönetimler, yeni formlar bulmak üzere seçimsiz kurullar yapılması önerisi getirdi.

Güldeniz Şener ise yönetime ve üst kurul delegeliğine bağımsız adaylığını açıklayarak, sendikaların sınıfa önderlik edebilmesi için mücadelede birlik olması gerektiğini, kişilere değil programa dayalı ve yapılması gerekenler üzerinden tartışılması gerektiğini belirterek, yönetimlerin karar mekanizmaları olmaktan çıkartılarak uygulayıcı kurullar haline dönüştürülmesi gerektiğini ifade etti.

Kadın Sekreterliği için bağımsız aday olduğunu açıklayan **Aliye Dülger** ise bağımsız kadın sekreterlikleri talebini ileterek, Eğitim Sen'in yarısının kadın olduğunu ve kadına dönük politikalar üretilmesi gerektiğini vurguladı.

Esnek çalışma saldırısına ve kadına dönük şiddete değinen **İlkbahar Atılgan**, yeni bir sendikal anlayışın oluşturularak kapsayıcılığın sağlanması gerektiğini söyledi ve kapalı kapılar ardında yürütülen pazarlıkları eleştirdi.

Yönetime adaylığını açıklayan **Hüseyin Tosu** ise, TEKEL direnişine yeterli destek verilememesini ve Torba Yasa karşısında yetersiz kalınmasını eleştirdi. Sendikalarda hantallaşma ve bürokratikleşme yaşandığını belirten Tosu, KESK'in yeniden yapılandırılması ve geniş tabanlı meclislerin karar organları olması gerektiğini söyledi.

KESK'te sendikal bürokrasinin hakim olduğunu ve basın açıklamalarına inen bir eylem anlayışının var olduğunu söyleyen **Nilay Orhan** ise karar süreçlerinin tabanı dışladığı eleştirisi getirerek, yönetim kurullarının yürütme haline getirilmesi, işyerlerinde işyeri meclislerinin, şubelerde şube meclislerinin ve merkezde ise merkez meclislerinin karar organı olması gerektiğini söyledi.

Üç yıllık dönemde her okulda emeklerinin olduğunu söyleyen ve işyerlerinde kadın üyelere dönük gelişen saldırılara müdahalelerini anlatan **Ali Güneş**, "delegelik kalksın, üyeler oy kullansın deniyor, biz Emek Hareketi olarak hepsinin arkasındayız" dedi.

4B'li öğretmen **Banu Çetin** ise 4B'li öğretmenlerin yönetimlerde söz sahibi olması için Tabanda Birlik listesinden yönetime aday olduğunu açıkladı. **Kenan Akbal**, adaylığını açıklayıp destek isterken **Özlem Noyan** ise disiplin kurullarının ve disiplin yönetmeliklerinin tekrar gözden geçirilmesi gerektiğini söyledi. **Bora Erdoğan**, mücadele yol ve yöntemlerini konuşmak gerekirken kürsünün tanıtım ve oy istemek biçiminde kullanılmasının çok acı olduğunu belirtti. Listeler üzerinden konuşmak yerine sendikal program tartışmalarının yapılması gerektiğini söyleyen Erdoğan, taban inisiyatifine önem verdiklerini belirterek "Demokrasi Dayanışma İçin Birlik Listesi ile politikamıza kazansak da kaybetsek de devam edeceğiz" dedi.

Demokrasi anlayışının temsili düzeyden çıkması gerektiğini ve Eğitim Sen'in yapısal olarak bunu çözmesi gerektiğini söyleyen **Ayşe Panuş**, KESK'te taciz iddiası üzerinden yaşananlara atıfta bulunarak "bu konuyu KESK tartışmadı, gruplar tartıştı" dedi.

Yalçın Erdoğan, "asıl olarak hangi hakkı kazandık

diye bakmalıyız” dedi ve sendikanın yeni bir örgütlenme anlayışına ihtiyacı olduğunu söyledi.

Oğuz Kaan Bozkuş ise 3 Nolu şubenin çalışmalarından rahatsız olanlar olduğunu, bu şube kadar eyleme üye katan, okullara sahip çıkan olmadığını söyledi.

Bağımsız adaylığını açıklayan **Aytaç Ural** ise sendikanın atanamayan öğretmenlere ilişkin politikasının olmadığını, şubede çeşitli bahanelerle Güvencesizler Komisyonu'nun işletilmesinin önüne geçildiğini ve göstermelik birkaç basın açıklaması yapıldığını söyledi. Yapılan konuşmaların ardından Şube Başkanı Nebat Bükrek eleştirilere cevap vermek için tekrar kürsüye çıkarak kendilerine iş üzerinden eleştiri gelmediğini, bunun ise delegasyonun kendilerini onayladığı anlamına geldiğini söyledi.

Bükrek'in konuşmasının ardından raporlar aklandı ve çok sayıda önergeyi tasnif etmek üzere Önerge Komisyonu oluşturuldu. Genel kurulun geç başlaması ve konuşmaların geç saatlere kadar sürmesi nedeniyle sunulan çok sayıda önerge niteliğine göre gruplandırılarak topluca oylandı ve oybirliği ile kabul edildi.

Sosyalist Kamu Emekçileri de, grup temsilcilerinden ve delegelerden aldıkları imzalarla Eğitim Sen şube kurullarına dönük olarak hazırlamış oldukları önergeleri sundular. Diğer önergelerle

birlikte “sendika çalışanlarının ücretlerinin profesyonel yöneticilerin ortalama ücretlerine yükseltilmesi, temel talepler doğrultusunda bahar aylarından başlayan ve grev eksenine dayalı merkezi bir mücadele programının oluşturulması, genel kurul sürelerinin iki yıla düşürülmesi, şube genel kurullarında delegelik sisteminin kaldırılması, geniş tabanlı organların karar organı yönetimlerin ise yürütme organı olarak tanımlanması, tüzükte profesyonelliğe ilişkin sınırlama getirilmesi” içerikli bu önergeler de oybirliği ile kabul edilmiş oldu.

Yönetim Kurulu üyelikleri için 6'şar aday çıkaran Tabanda Birlik Listesi (Emek Hareketi'nin listesi) ile Demokrasi Dayanışma İçin Birlik Listesi'nin (Demokratik Emek Platformu-Yurtsever Emekçiler, Devrimci Sendikal Dayanışma, Kamu Emekçileri Cephesi ve Şube İnişiyatifi'nin ortak listesi) yarıştığı genel kurulda bağımsız olarak adaylığını koyanlar da oldu. Yapılan seçim sonucunda Tabanda Birlik Listesi'nden 2, Demokrasi Dayanışma İçin Birlik Listesi'nden 4 ve bir bağımsız aday yönetime seçildi.

Sosyalist Kamu Emekçileri kurulda Eğitim Sen'e dönük olarak çıkarılan broşür ile “KESK'te Genel Kurullar Süreci ve Sosyalist Kamu Emekçileri'nin Temel Mücadele İlkeleri” başlıklı broşürün dağıtımını yaptılar.

sosyalistkamu.com

Genel kurulda dayanışma

Direnışteki Ontex ve PTT işçileri, 27 Şubat günü Mimar Sinan Üniversitesi'nin Fındıklı'daki kampüsünde gerçekleştirilen Eğitim Sen İstanbul 6 Nolu Üniversiteler Şubesi Genel Kurulu'na katıldılar.

Fındıklı Tramvay Durağı önünde buluşan direnişçi işçiler, sloganlar eşliğinde üniversitenin girişi kapısına yürüdüler. Ontex ve PTT işçilerinin attığı “Yaşasın sınıf dayanışması!”, “Direne direne kazanacağız!”, “Sendikalar bizimdir, ağalar defolsun!”, “Yaşasın onurlu mücadelemiz!” sloganları kamu emekçileri tarafından alkışlarla karşılandı.

Ardından salon girişinde, Ontex ve PTT işçilerinin dayanışma amacıyla çıkarttıkları kitap ayrıçları ve bildirilerinin olduğu bir stant açıldı.

Direnışçi işçiler emekçilere seslendi

İlk bölümün sonunda Ontex Direniş Komitesi adına Mustafa Bozkurt söz alarak kamu emekçilerine seslendi.

“Türkiye’de yılları bulan kararlı ve militan bir mücadeleyle işçi ve emekçilere yol gösteren KESK ve Eğitim-Sen’in açtığı yolda bizler de sendikal bürokrasiye ve sermayeye karşı her türlü fiili ve kararlı mücadelemizle yolumuza devam edeceğiz ve kazanacağız” sözleriyle konuşmasına başlayan Bozkurt, sendika-patron işbirliğiyle karşılaştıkları işten atma saldırısına karşı bilgilendirmede bulundu.

Sendikalara hakim olan uzlaşmacı anlayışa ve sermayenin saldırılarına karşı kamu emekçilerine mücadeleyi birlikte büyütme çağrısı yapan Bozkurt konuşmasını şu sözlerle tamamladı:

“Genel kurulunuzu bu çerçevede bir kez daha selamlıyor bu genel kurulun kamu emekçilerinin onurlu mücadelesini büyütmesini diliyoruz. Bizler direnişçi Ontex işçileri olarak TEKE’den devraldığımız işçi sınıfının onurlu mücadelesini daha ileri taşıya bilmek için sizlerden her türlü maddi ve manevi desteği bekliyoruz

16 arkadaşımızın ve çocuklarımızın geleceğini gasp eden Ontex patronunu, Ontex ürünleri olan Canbebe, Helen Harper, Canped gibi markaları boykot etmeye davet ediyoruz”

Bozkurt’un ardından direnişçisi PTT taşeron işçisi Rıza Soylu da söz alarak kamu emekçilerine seslendi. Soylu da sözlerini kamu emekçilerini direnişleriyle destek olmaya ve mücadeleyi ortak bir şekilde büyütme çağrarak sonlandırdı.

PTT ve Ontex işçilerinin kürsüde yaptıkları konuşmalar kamu emekçilerinin alkışlarıyla karşılandı.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece

KESK'ten torba yasa eylemleri

yürüyüşte, "Torba yasa iptal edilsin!", "İşçi memur el ele genel greve!", "Güvenceli iş, güvenli gelecek!" ve "Sermayeye değil emekçiye bütçe!" sloganları atıldı.

Kocatepe Camisi yanındaki Media Eldem Sokak'ta bulunan AKP İl Başkanlığı yakınlarına gelen kitlenin önü polis barikatıyla kesildi. Burada dönem sözcüsü Tuğrul Culfa tarafından yapılan açıklamada Cumhurbaşkanı'nın yasayı onaylayarak hükümetin esnek çalışmayı, güvencesizliği ve performans sistemini içeren kamu personel rejimi uygulamasına ortak olduğu ifade edildi.

Adana

DİSK, KESK, TMMOB Adana İKK, Adana Tabip Odası tarafından gerçekleştirilen eylem için bileşenler 5 Ocak Meydanı'nda toplanarak buradan İnönü Parkı'na yürüdü.

KESK Dönem Sözcüsü Eğitim Sen ve Adana Şube Başkanı Güven Boğa tarafından yapılan basın açıklamasında torba yasanın Cumhurbaşkanlığı tarafından da onaylandığı hatırlatıldı. Ancak yasanın emekçiler nezdinde onaylanmadığı söylenerek, emekçilerin sesine kulaklarını tıkayan iktidarın her açıdan çalışma hayatını yeniden düzenlediğine dikkat çekildi. Fiili ve meşru mücadelenin önemine vurgu yapıldı. Yaklaşık 60 kişinin katıldığı eyleme direnişlerinin 60. gününde olan Numune işçileri de kendi pankartlarıyla katıldı.

Çaycuma

Çaycuma Öğretmenevi önünde yapılan eylemde “Açıka görüyoruz ki sayın Cumhurbaşkanı cumhurun temsilcisi olarak değil, AKP'nin Noteri gibi davranmıştır” denildi.

Torba yasanın hazırlık sürecinde AKP'nin emek ve meslek örgütlerinin görüşlerine başvurmadan, eleştiri ve değerlendirmelerini dikkate almadan kendi “ileri demokrasi” anlayışına uygun davrandığının hatırlatıldığı açıklamada, AKP'nin kamuoyunu yanıltmaya ve 3 Şubat'ta görüldüğü gibi binlerce emekçinin tepkisini bildik faşizan tutumuyla bastırmaya kalkıştığı söylendi.

Kızıl Bayrak / Kayseri - Adana

1 Mart 2011 / Kayseri

Torba yasanın Cumhurbaşkanlığı tarafından onaylanmasının ardından KESK gerçekleştirdiği eylemlerle mücadele çağrısı yaptı.

Kayseri

KESK Kayseri Şubeler Platformu torba yasanın cumhurbaşkanı tarafından onaylanmasını 1 Mart günü protesto etti.

Basın açıklamasını KESK Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Ali Yıldırım okudu. Basın açıklamasında cumhurbaşkanının sendikaların yasayla ilgili görüşme talebine dahi yanıt vermeyerek sermayenin talepleri doğrultusunda hareket ettiğini gösterdiği vurgulandı.

Eyleme Eğitim-Sen, SES, BES ile BDSP ve EMEP üyelerinin içerisinde olduğu 35 kişi katıldı.

Ankara

KESK Ankara Şubeler Platformu Kızılay Sakarya Caddesi'nde biraraya gelerek buradan AKP İl Başkanlığı'na yürüdü. Meşalelerin yakıldığı

Tuzla'da yaygın faaliyet...

ROTA tersane işçileriyle buluştu

Tersane İşçileri Birliği Derneği'nin (TİB-DER) aylık yayını olan ROTA, tersane işçilerine ulaştırılmaya devam ediyor.

Hakları ve gelecekleri için tersane işçilerini TİB-DER çatısı altında örgütlenmeye çağıran ROTA, torba yasa karşıtı mücadelenin de havzadaki kürsüsü oldu. Bu çerçevede, tersane işçilerine torba yasanın ne anlama geldiği anlatıldı ve sermayenin saldırılarına karşı mücadeleyi büyüme çağrısı yapıldı.

Ortadoğu halklarının isyan ruhunu da tersanelere taşıyan ROTA, tersane işçilerinden yoğun ilgi gördü. Tuzla Gemi, Çiçek, Sedef Tersaneleri ile İçmeler Merkez Köprü ve Aydıntepe Tren İstasyonu önünde yaygın ROTA dağıtımını yapan TİB-DER'liler, tersane işçilerine yönelik sesli ajitasyonlarla da mücadeleyi yükseltme çağrısında bulundular.

Bülten dağıtımı

Tuzla'da kurultay hazırlıkları yoğun biçimde sürüyor. 2 Mart sabahı saat 07.00'de Tuzla Orta Mahalle'de Tuzla OSB KHK Bülteni ve 8 Mart BDSP bildirisi işçi ve emekçilere ulaştırıldı.

Dağıtım sırasında Öz Gıda-İş'te örgütlü olan Apikol işletmesindeki işçilerle kurultay ve sendikaların bugünkü durumu üzerine sohbetler edildi.

Dağıtım sırasında yaklaşık 150 adet bülten ve 8 Mart bildirisi kullanıldı.

Aydınlı'da yaygın faaliyet

24 Şubat sabahı Tuzla OSB KHK Bülteni işçilere ulaştırıldı. İşe gidiş saatinde gerçekleştirilen dağıtım sırasında işçilerle bültenin içeriği ve yaşadıkları sorunlar üzerine sohbetler gerçekleştirildi.

Dağıtım sırasında yaklaşık 200 adet bülten kullanıldı. İşçilerin bültenle ilgi göstermeleri dikkat çekti.

Akşam saat 17.30'da ise Aydınlı'da bulunan Emin Teknik fabrikasına bülten dağıtımını yapıldı. Daha önce dağıtımını engellemek için servisleri içeri çektiren patron yalakalarına rağmen sınırlı sayıda bülten işçilere ulaştırıldı. İşçiler, bir önceki dağıtımın fabrikada önemli bir etki yarattığını söylediler. İçeride çalışan işçilerin dağıtımına tepkilerinin olumlu olduğunu belirttiler. Dağıtım sırasında bazı Emin Teknik işçileri "sizin dağıtımınızdan işverenler korkuyor" diyerek

dağıtımların sürmesini istediler.

25 Şubat günü sabahı da Tepe Durağı'nda Tuzla OSB KHK Bülteni işçilere ulaştırıldı.

Dağıtım sırasında işçilerin oldukça ilgili olması dikkat çekti. İşçilerle kurultay ve kurultayın hedefleri üzerine sohbetler gerçekleştirildi. Bazı sendikalı işçiler fabrikalarında sendikaların işlevsel olmadığına dair tepkilerini dile getirdiler.

Emin Teknik, Konveyör, Sega, Kubatoğlu fabrikalarının servislerinin içine girilerek işçilere bülten ulaştırıldı. Servislerde kurultay üzerinden ajitasyon konuşmaları yapılarak bölgede yaşanan sorunlar ve kurultayın hedefleri anlatıldı. Yaklaşık 15 servise girilerek dağıtım yapıldı.

Dağıtım sırasında işçilerin yaklaşımı çok olumluydu ve onlarca işçiyle sohbet edildi. Dağıtımda yaklaşık 350 adet bülten kullanıldı.

Yaygın yazılamalar

Diğer yandan direnişlerini sürdüren Ontex işçilerinin sesi Tuzla'ya taşınıyor. BDSP'liler bölgede yürüttükleri faaliyetlerle Ontex işçileriyle dayanışma çağrısı yapıyorlar. Mısır ve Tunus'un ardından Libya'ya sığınan isyan dalgasını da selamlıyorlar.

Aydınlı Mahallesi'nin merkezi noktalarına yaptıkları "Ortadoğu halkları yol gösteriyor!", "Libya'da direniş kazanacak!", "Libya'da isyana omuz ver!" şiarlı BDSP yazılamalarıyla Libya halkıyla dayanışma çağrısı yapan BDSP'liler "Direniş Ontex seninleyiz!", "Ontex'te direniş kazanacak!" şiarlı BDSP yazılamaları ile de Ontex direnişinin sesini bölgeye taşıyorlar.

Kızıl Bayrak / Tuzla

GOP-Topkapı İşçi Kurultayı hazırlıkları

İstanbul Gaziosmanpaşa -Topkapı İşçi Kurultayı hazırlıkları devam ediyor. Hazırlıklar çerçevesinde son olarak, tekstil işçilerinin geniş katılım sağladığı toplantıyla kurultaya ilişkin hedef ve yönelimler belirlendi.

Toplantının başında, kurultaya ilişkin kısa bir konuşma yapan işçi kurultayı çalışanı, tekstil işçilerinin yaşadığı sorunlara karşı birliğin ve işyeri komitelerinin önemine dikkat çekti. Sendikalarda örgütlenmenin önemine vurgu yaptı. Ardından sözü diğer işçilere bıraktı. Tekstil işçilerinin birliği ve yaşadıkları sorunlara karşı birtakım adımların atılması zamanının geldiği yapılan tartışmalarda öne çıkan ortak fikir oldu.

3 Nisan 2011 tarihinde yapılacak kurultaya giden yolda tekstil işçilerinin kurultaya katılımının önemine değinildi. Pratik çalışmalar ve çıkarılacak materyaller belirlendi. Fabrikalarda ve tekstil işçilerine ulaştırılmak üzere kurultay gündemli Tekstil İşçileri Bülteni çıkarılması kararlaştırıldı. Kurultayı gündemleştirmek ve tekstil işçilerinin gücünü kurultayda birleştirmesini sağlamak için fabrikalarda kullanılmak üzere anket hazırlanması karara bağlandı.

Fabrikalara yönelik özel müdahalelerin tartışılmasının ardından kurultaya uzanan süreçte toplantıların düzenli hale getirilmesinin önemi üzerinde duruldu.

Mamak'ta kurultay çalışmaları

Nisan ayında yapılması planlanan Ankara İşçi Kurultayı hazırlıkları devam ediyor. Oluşturulan Mamak Komisyonu 1 Mart Pazartesi günü Tuzluca'yı'dan Ege Mahallesi'ne kadar işçi servis noktalarına ve otobüs duraklarına "İşçi cinayetlerine son! İş kazalarına, güvencesiz çalışmaya karşı; mücadeleye, örgütlenmeye" şiarlı afişleri yaptılar.

Önümüzdeki günlerde de işçi sağlığı ve iş güvenliği gündemli bir panel gerçekleştirmeyi planlayan Mamak Komisyonu, İvedik ve OSTİM'de gerçekleşen iş cinayetlerini teşhir ederek, yaşananların kaza değil katliam olduğu gerçekliğinin altını bir kez daha çizecek. Kurultay çalışmaları önümüzdeki günlerde anket, imza kampanyası ve daha pek çok materyalle devam edecek.

Begos'ta dağıtım

Tekstil İşçileri Bülteni'nin yeni sayısı ve emekçi kadın buluşması çağrıları 24 Şubat sabahı Buca Ege Giyim Organize Sanayi Bölgesi'nde (BEGOS) tekstil işçilerine ulaştırıldı.

İşe giriş saatinde gerçekleştirilen dağıtım işçiler tarafından ilgiyle karşılandı. Sirkülasyonun çok fazla olduğu ve sürekli yeni işçilerin çalışmaya başladığı organize özellikle yeni işçiler bültenin içeriği ve amacına dair sorular sorarak bilgi almak istediler.

Bültende yer alan "Şirinyer Tekstil işçilerine çağrı" başlıklı yazı, bu işyerinde çalışanlar arasında heyecan yarattı. Başta bülten almayan bazı işçiler de yazıyı görünce gelip bülten aldılar ve yazıya dair tartıştılar.

Geçtiğimiz haftalarda BEGOS'ta bulunan Dalgıç Tekstil'e yönelik bir dağıtım yapılmış, bu bildiri rahatsız olan patron, polis çağırarak faaliyeti engellemeye çalışmıştı.

Kızıl Bayrak / GOP- Ankara - İzmir

Işıksoy Tekstil'de işten atma saldırısı

Bursa Demirtaş Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan 320 işçinin çalıştığı Işıksoy Tekstil fabrikasında kölece çalışma koşullarına karşı işçiler DİSK-Tekstil İşçileri Sendikası'na üye oldukları için işten atıldı. Işıksoy patronu 145 işçiden 50'sini hiçbir gerekçe göstermeden kapının önüne koydu. İçerideki işçilere ise sendikadan istifa etmeleri için baskı yapıyor. Fabrikada işçilere 12 saat çalıştıkları halde

sadece asgari ücret veriliyor. İşyeri hekiminin bulunmadığı fabrikada işçilere fazla mesaileri de ödenmiyor.

Konuyla ilgili DİSK-Tekstil Bursa Şubesi'nde bir basın toplantısı gerçekleştirildi. Açıklamaya DİSK-Tekstil Bursa Şube Başkanı Celal Çam, işyerinde işçilerin kölelik koşullarında çalıştığını ve Işıksoy Tekstil patronunun yoğun bir sömürüyle dört yılda sekiz kat büyüdüğünü belirtti.

Çam'ın ardından söz alan Avukat Özlem Durdağı da Işıksoy Tekstil patronunun hukuksuzluk yaptığını, sendikaların anayasal bir hak olduğunu vurguladı. Ardından hukuksal prosedür hakkında bilgilendirmede bulundu. Hukuksal boyutun mücadelenin bir yanı olduğunu belirterek direnişin kazanımla sonuçlanması için işçilerin mücadelecilik tutumunun belirleyici olacağını vurguladı.

Yaklaşık 60 kişinin katıldığı basın toplantısına BDSP ve Partizan da destek verdi.

Tunus ve Mısır'da emekçilerin mücadelesi devam ediyor...

Süreç sert sınıf mücadelelerine gebe!

Arap dünyasında halk ayaklanmalarına yenileri eklenirken, diktatörleri alaşağı eden Tunus ve Mısır'da hareketli günler yaşanıyor. Her iki ülkede de kovulan diktatörlerin suç ortakları ile bazı burjuva partiler, genç kuşaklarla emekçilerin iradesini kırmak için kesintisiz bir uğraş içindeler.

Ayaklanma ile emekçilerin ulaştığı fiili kazanımları kemirmeye yeltenen rejimler, emperyalist güçlerle Türkiye gibi gerici devletlerden yardım alıyorlar. ABD ile AB emperyalistleri sürece doğrudan müdahale etmeye çalışırken, Türk devleti ise, "etkin taşeronluk" heveslerini ortaya koyan uğursuz girişimlerde bulunuyor. Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu'nu Tunus'a gönderen sermaye devleti, bugünlerde Abdullah Gül'ü de Mısır'a yollamaya hazırlanıyor.

Emperyalistlerle Türk devleti gibi gerici işbirlikçilerinin çabaları, ayaklanma ile sarsılan Tunus ve Mısır rejimlerini tahkim etmeyi hedefliyor. Ayaklanma boyutuna varan dinamikleri aşamalı bir şekilde pasifize etmek, emekçiler lehine atılacak adımları güdükleştirmek, böylece ayaklanmaları, kokuşmuş rejimlerin reforme edilmesi için bir olanağa çevirmek de öncelikli hedefler arasında yer alıyor.

Rejimin silahlı bekçileri yine işbaşında...

Tunus'ta geçici hükümetle, Mısır'da generallerden oluşan bir konseyle yoluna devam etmeye çalışan egemen sınıflar, genç kuşaklarla emekçileri oyalamak için "geçiş dönemindeyiz, sabredin" söylemine sarılıyor. Oysa her iki ülkedeki yönetimlerde ordu, istihbarat, kolluk kuvvetleri, yargı, bürokrasi gibi rejimin temel kurumları yerli yerinde duruyor; hareket alanları ve pervasızlıkları, politikleşen emekçiler tarafından sınırlanmış olsa da...

Ayaklanma ile diktatörleri alaşağı eden emekçilerle genç kuşaklar, bu durumun farkındalar elbet. Bundan dolayı alanlara çıkan yüzbinler, kovulan diktatörlerin suç ortaklarının da yönetimden temizlenmesini, dahası onlardan hesap sorulmasını talep ediyorlar.

Bu taleplerle alanlara inen emekçiler, bir kez daha rejimin kolluk kuvvetlerinin saldırılarına maruz kalıyor.

İsyan ateşi sönmeden sahne almaya başlayan burjuva devletin militarist güçleri, emekçileri ayaklanmaya sürükleyen rejimin halen işbaşında olduğunu gözler önüne seriyor; bu ise, oyalama taktiğinin etkili olmasını daha da güçleştiriyor.

Geçici yönetimler, emekçileri hedef alan saldırıların arkasında durmayı henüz göze alamıyorlar. Buna karşın kolluk kuvvetlerinin rejimden bağımsız hareket etmeleri söz konusu olamayacağına göre, işbaşındaki yönetimler de saldırganlığın dolaysız sorumluları konumundalar. Mısır'da emekçilere karşı ordu sopayı ele alırken, Tunus'ta Bin Ali rejiminin temel direklerinden biri olan resmi/sivil polis teşkilatı, gösterici avına çıkabilecek derecede pervasız davranabiliyor.

Olaylar, diktatörler kovulmuş olsa da, hem Tunus'ta hem Mısır'da genç kuşaklarla işçi ve emekçilerin daha çok işi olduğuna işaret ediyor.

"Devrimin kazanımlarını savunmak için..."

Egemen sınıflar, emperyalist güçlerin desteği/yol göstermeleri ile kapitalist sistemi ve onun bekçisi olan devleti tahkim etmenin yollarını ararken, genç kuşaklarla işçi sınıfı ve emekçiler de kazanımlarını koruyup pekiştirmenin yollarını arıyorlar. Burjuvazi sömürü ve kölelik düzenini fazla taviz vermeden sürdürmenin telaşı içinde iken, emekçiler ise ekonomik, sosyal, siyasal baskı ve şiddete karşı, insanca çalışma ve onurlu bir yaşam için mücadeleye devam ediyorlar.

Diktatörleri kovmanın yalnızca ilk adım olduğunun farkında olan genç kuşaklarla emekçiler, isyanın kazanımlarını koruyup geliştirmek için meşru militan mücadeleden başka yol olmadığını da görüyorlar. Hem Mısır hem Tunus'ta alanlara çıkan yüzbinler, taleplerinin karşılanmasını istemekle kalmıyor, bu talepler karşılanana kadar alanları terk etmeyeceklerini de ilan ediyorlar.

Tunus'ta "devrimin kazanımlarını savunma komiteleri" kuran emekçiler, hükümetin dağıtılmasını, halkın destekleyeceği bir hükümetin kurulmasını, siyasi polis aygıtının lağvedilmesini, gençleri katledenlerden hesap sorulmasını, ekonomik, sosyal, siyasal reformların derhal başlatılmasını vb. talep ediyorlar. Kasaba kentinde sürekli eylem kararı alana emekçiler, şimdiden çok sayıda bakanla birlikte başbakan Gannuşi'yi istifa etmek zorunda bıraktılar.

Mısır'da ise hem Tahrir Meydanı'na çıkan yüzbinler hem ordu şefleriyle görüşen gençlik örgütlerinin temsilcileri, taleplerinin arkasında durduklarını bildirdiler.

"Mübarek yargılansın", "Askeri mahkemeler lağvedilsin", "30 yıllık olağanüstü hale son verilsin", "Siyasi tutuklular serbest bırakılsın", "Sivil bir hükümet kurulsun", "Siyasi polis dağıtılsın" vb. talepleri yükselten genç kuşaklarla işçi ve emekçiler, ayaklanma ile ulaşılan kazanımların heba edilmesine izin vermeyeceklerini, temel taleplerinin arkasında duracaklarını, bu uğurda mücadele etmekten kaçınmayacaklarını ilan ettiler.

Görüldüğü üzere emperyalist güçlerin desteği ile hareket eden egemen sınıfların işi hiç de kolay değil. Zira hem Tunus hem Mısır'da genç kuşaklarıyla işçi sınıfı ve emekçileri eskisi gibi aldatmanın veya sahte vaatlerle kandırmanın koşulları kalmamıştır. Artık moral üstünlüğü kazanan, korkuyu yenen, birleşmesini bilen, kendine güvenen, gücünün farkına varan genç kuşaklarla emekçiler var...

Ayaklanmaların Libya, Bahreyn ve Yemen'i sarması ile Ürdün, Umman Sultanlığı, Irak ve Moritanya gibi ülkelerde kitle eylemlerinin başlaması ise, Tunus ve Mısırlı emekçilerin psikolojik üstünlüğünü daha da pekiştirecektir. Bu ise, Arap dünyasında başlayan yeni sürecin sert sınıf mücadelelerine gebe olduğuna işaret etmektedir.

İşçi sınıfı ve emekçilerin bu mücadeleden zaferle çıkabilmelerinin temel koşulu, anti-kapitalist/anti-emperyalist bir programı temel alan, devrimci öncü partinin inşa edilmesidir.

Verili koşullarda devrimci öncüden yoksunluk, emperyalistlerle işbirlikçilerini rahatlatırken, işçi sınıfıyla birleşmiş devrimci öncü partinin mücadele sahnesine çıkması ise, onların kabusu olacaktır. Zira o zaman sadece diktatörlerle değil, onları besleyen kapitalist sistemle de köklü hesaplaşmanın zamanı gelmiş olacaktır.

Hollanda'da 'gri koalisyon' protestosu

Hollanda'da 2010 yılının şubat ayında Afganistan'da bulunan Hollanda askerleri üzerine CDA (Hristiyan Demokrat Partisi) ve PVDA (İşçi Partisi) koalisyon hükümeti arasında başlayan kriz hükümetin çökmesine neden olmuştu.

Ardından yapılan genel seçimlerde PVV (Özgürlük için Parti) ırkçı faşist parti dışında diğer partilerin büyük oy kaybetmesiyle mecliste parçalı bir tablo ortaya çıktı. Uzun süre devam eden koalisyon kurma çalışmalarının ardından PVV ırkçı partinin dışarıdan verdiği destekle gri azınlık hükümeti kuruldu. İşçi ve emekçilere yönelik sosyal hak gasplarına bu gri hükümet döneminde daha da hız verildi. Sistemin ağırlaşan krizini emekçilere ödetmek için adeta kolları sıvadılar. Birçok konuda yılların kazanımlarını tırpanlayarak krizin faturasını emekçilere ödettiler.

Yalan ve aldatmacaya devam...

Azınlık hükümetine dışarıdan destek veren PVV şantaj yoluyla burjuvazinin emekçilere karşı saldırısını adım adım hayata geçiriyor. Henüz direk iktidarda olmasını istemeyen ve yıpranmasını diye bir kenarda tutulan PVV, toplumun kabullenmesi için topluma sindirilmeye çalışılıyor. Bir yandan da yeni saldırıların önünü açmak için temel haklar konusunda tartışmalar açılıyor. Bu saldırı programlarını zamana yayarak ve bazı paketlere ırkçı parti karşı çıkıyormuş görünümü vererek toplumda itibar kazandırmaya çalışılıyor. Hollanda devleti şimdi de en temel haklardan olan "yasal işten çıkarma yasası"nı hayata geçirmek istiyor. Bilindiği gibi taşeron firmalar yoluyla işçi çalıştırmada Avrupa ülkeleri arasında model ülke olarak gösterilen Hollanda bu çalışma sistemini değiştirmek istiyor. İktidar partisi VVD (Özgür Demokratik Halk Partisi), şimdi de taşeron firmalarla çalışma sistemini kaldırmak istiyor. Çünkü işten çıkarmaların yasallaşması durumunda taşeron firmalar aracılığıyla çalışma sistemine gerek kalmayacaktır.

İşçi ve emekçiler için can alıcı bir sorun olan yasal işten çıkarma yasasına karşı şimdilik şiddetle karşı çıkan ve hükümetten desteğini çekeceğini söyleyerek itibar kazanmaya çalışan G. Wilders'in partisi PVV emekçileri kandırmaya çalışıyor.

Hollanda burjuvazisinin işçi ve emekçileri kandırma ve aldatma politikasının bir parçası olan bu hamleyle beraber PVV'nin, 2 Mart 2011'de Hollanda'da yapılacak yerel seçimlerde oylarını daha da arttıracığının propagandası yapılıyor. Hollanda'da oluşturulan G. Wilders PVV karşıtı platformlar ve anti-faşist oluşumlar ise protestolarını sürdürüyorlar. 26 Şubat günü Hollanda'nın Arnhem, Den Haag ve Leeuwarden kentlerinde yüzlerce kişinin katıldığı eylemlerle G. Wilders PVV ve gri koalisyon hükümetinin saldırı programı protesto edildi. Den Haag'daki eylemde çevik kuvvet ve atlı polislerle adeta gözdağı verildi.

Türkiye ve işbirlikçi Kıbrıs rejiminin çabalarına rağmen Kıbrıs emekçileri eylemine sahip çıktı...

“Ankara elini yakamızdan çek!”

Kıbrıs'ta sendikal Platform tarafından düzenlenen toplumsal Varoluş mitingi, özellikle işgalci Türk sermaye devletini hedefleyen sloganlarıyla öne çıkmıştı. Yıllardır “yavru vatan” adı altında sömürge statüsünde yaşatılan Kıbrıs'ın emekçilerinin bu çıkışı başta Ankara olmak üzere büyük tepki çekmiş ve Erdoğan tarafından Kıbrıs halkına yönelik türlü hakaretler yağdırılmıştı. Ayrıca sermaye devleti Kıbrıs büyükelçisini değiştirerek ada halkının tepkisini çeken bir isim olan Halil İbrahim Akça'yı getirdi. Tüm bu adımlar Kıbrıslı işçi ve emekçilerin öfkesini daha da bileli ve Sendikal Platform, grevlerle süren mücadelelerini 2 Mart günü gerçekleştirilen kitlesel bir mitinge taşıdı.

2. Toplumsal Varoluş Mitingi özellikle kitleselliği ile öne çıktı. Kıbrıs'ın uzun yıllardır gördüğü en kitlesel miting olduğu kaydedilen eyleme katılımın, Annan planı ve referandum süreçlerinde düzenlenenleri de kat be kat aştığı kaydedildi.

Sömürgeciler ve işbirlikçiler tedirgin...

İlk mitingde öne çıkan şiarların TC'yi rahatsız etmesi nedeniyle bu kez güvenlik önlemleri artırılmış, çevre binalara Türkiye bayrakları asılmış ve işbirlikçi partilerin kitlesel katılım göstermesine çalışılmıştı. Eylemde ayrıca çeşitli sendikaların TC

ve KKTC bayrakları taşınması da dikkat çekti.

Cumhurbaşkanı Derviş Eroğlu ve Başbakan İrsen Küçük de mitinge dair açıklamalarda bulundu. Eroğlu mitingin Türkiye'ye yönelikmiş gibi gösterilmesinin yanlış olduğunu söyleyerek eylemi ve emekçilerin tepkisini çarpıtmaya çabalarken Küçük, önceki mitingden zararlı çıktığını söyledi. Yapılan açıklamalarda alışı olunan sağduyu çağrıları da yapıldı...

Ancak bunların hiçbiri işçi ve emekçilerin tepkisini dizginleyemedi. Geçtiğimiz mitingde polis müdahalesi ile karşılaşan “Ankara elini yakamızdan çek!” pankartı bu kez pek çok sendika ve grup tarafından taşınmaktaydı.

Coşkulu ve kitlesel miting

Sabah erken saatlerden itibaren Kıbrıs genelinde hayat durdu. Grevde olmayan işyerlerinde de üretimi durduran emekçiler mitingin yapılacağı İnönü Meydanı'na doğru yöneldiler.

Giriş noktalarında Kıbrıs polisi yer yer provokatif tutumlar takınarak Kıbrıs bayraklarına “İşgalci TC Devleti Kıbrıs'tan Defol!”, “Ankara elini yakamızdan çek!” ve Tayyip Erdoğan'ın fotoğrafının yer aldığı “Sen kimsin be adam!” pankartlarına el koymaya çalıştı. Pankartlara sahip çıkılması üzerine polis eylemcilerin üzerine saldırdı ve küçük çaplı arbedeler yaşandı.

Kürsüden yapılan konuşmalarda ise hedefte geçen mitingde olduğu gibi Ankara ve Erdoğan vardı. Ankara'nın politikaları eleştirilerek “*Stratejik önemimiz varmış, var. Doğal gazı ve petrolü kontrol ediyoruz, peki buradan beslenen kim Sayın Erdoğan*” sözleriyle Erdoğan'ın Kıbrıs halkına hakaret eden sözleri kınandı.

Mitingin genel atmosferi emekçilerin Ankara'ya ve sömürge politikalarına karşı bir tepkiyi yansıtıyordu. Düzen partilerinin dahi bağımsızlık talebini öne çıkarmak durumunda kalmaları emekçilerin tepkisinin boyutu hakkında da fikir veriyor. Görülüyor ki Kıbrıs halkı Türkiye merkezli sömürü politikalarına karşı mücadelesini gün geçtikçe büyütüyor.

27 Şubat 2011 | Zagreb

İsyanın son durağı Zagreb

Kuzey Afrika ve Ortadoğu'yu saran isyan dalgası Avrupa'ya sıçradı. 27 Şubat günü Hırvatistan'da binlerce kişinin katıldığı eylemlerde yaşam şartları ve eşitsizlik protesto edildi.

Hırvatistan'ın başkenti Zagreb'de 20 bin kişi alanlara çıkarak taleplerini dile getirdi. Polisle yaşanan çatışmalar sonucu onlarca kişi yaralandı.

Hükümetin finansal politikalarını protesto eden göstericiler, iktidar üyelerinin gündün güne zenginleştiğini söyleyerek Hırvatistan Başbakanı'nın istifasını istedi. Kitlenin hükümet binasına yürümesini önlemek isteyen 2 bine yakın polisle protestocular arasında çatışma yaşandı. Başkent savaş alanına dönerken Zagreb'de 300'den fazla araç ateşe verildi, onlarca işyerinin camları kırıldı. Yaşanan çatışmalarda 9'u ağır 38 kişi yaralandı, 65 kişi de gözaltına alındı.

Hindistan'da yüzbinler yürüdü

23 Şubat günü Hindistan'ın başkenti Yeni Delhi'de yüzbinlerce işçi parlamentoya yürüdü. İşçiler yüksek gıda fiyatlarının düşürülmesi, güvencesiz çalışmaya son verilmesi, işsizliğin önüne geçilmesi ve özelleştirmelerin durdurulması taleplerini yükselttiler.

Son yıllarda Yeni Delhi'de gerçekleştirilen en büyük eylem olduğu belirtilen yürüyüşe, yolsuzluk skandallarıyla gündemde olan hükümetteki Kongre partisine bağlı sendikalar da katıldılar.

Asya'nın üçüncü en büyük ekonomisi olan 1 milyar nüfuslu Hindistan, geçen seneden başlayarak çift haneli bir gıda enflasyonu boğuşmakta. Ülkede yüz milyonlarca aç ve yoksul insan bulunuyor.

Hindistan'da 9 milyon sendika üyesi var, fakat hükümetin ekonomik reformları başlatarak devlet tarafından işletilen firmaları özelleştirmeye giriştiği 1991 senesi sonrasında sendikaların etkisi azalmıştı.

Almanya'da metal işçileri iş bıraktı

Almanya'da 24 Şubat günü IG Metall'in (Alman Metal İşçileri Sendikası) çağrısıyla 1360 fabrikada 210 bine yakın işçi iş durdurdu. IG Metall sendikasının “İyi bir yaşam” (Für ein Gutes Leben) başlıklı kampanyası çerçevesinde taşeronlaştırmaya karşı hayata geçirilen eylemlere Ver.Di sendikasının yanı sıra devrimci ve ilerici güçler de destek sundu.

IG Metall'in yürüttüğü kampanyanın bir ayağı olarak gerçekleştirilen iş bırakma eyleminde, taşeron firmalardan işçi alımının durdurulması ve işe alınacakların kadrolu olması talebiyle toplanan imzalar da fabrika yetkililerine sunuldu.

IG Metall eylem öncesi kamuoyuna yaptığı bilgilendirmede, taşeron işçi sistemi içinde çalışan işçi sayısının Almanya'da 1 milyonun üzerine çıktığını söyleyerek, taşeron çalışmanın sınırlandırılması ve taşeron işçilerin kadrolu işçilerle aynı koşullarda ve ücretli çalışmasını talep etmişti.

Genç meslek eğitimi yapan işçilerin işe kadrolu olarak alınması da talep eden IG Metall, gerçekte 60 yaş üzeri işçilerin metal ve elektronik sanayisinde hemen hemen çalışmamalarına rağmen emeklilik yaşının 67'ye çıkarılmamasına da tepki göstermişti.

Söz konusu talepler üzerinden hayata geçirilen eylemlerde, tersanelerden otomotiv sanayine kadar ülke çapındaki birçok fabrikadan işçiler iki saat boyunca iş bıraktı.

İş bırakma eylemlerine paralel olarak kent merkezlerinde protesto gösterileri de gerçekleştirildi.

Taşeron işçi çalıştırma gündemli yasa tasarısının parlamentoda görüşülmeye başlanması da eylemlerde tepkiye konu edildi. Yasa tasarısında taşeron çalışmaya ilişkin ne eşit işe eşit ücretten, ne süresiz çalışan işçilerle ücret eşitliğinden, ne de bu çalışmada sınırlamaya gidilmesinden bahsediliyor.

Ortadoğu'da emekçiler ayakta!

Suudi Arabistan Bahreyn'e tank gönderdi

Suudi Arabistan'a komşu olan Ürdün, Bahreyn, Umman ve Yemen'deki eylemler bu ülkedeki hoşnutsuzlukların da tepkiye dönüşmesine yol açıyor. İşsizliğin öncelikli bir sorun olduğu Suudi Arabistan'da krallığın, iktidarını devam ettirmesi noktasında kaygıları var. İktidarını sarsacak etmenleri ise çeşitli yöntemlerle bertaraf etmeye çalışıyor. Bunun bir tarafı, kesenin ağzını açması iken, diğer tarafı ise çevre ülkelerdeki isyanları kontrol altında tutmak için iktidarlara işbirliği yapmak.

Suudi Arabistan'da kamu çalışanlarının ücretlerinin yüzde 15 arttırılacağı açıklamasını, öğrenciler ve işsizler için yeni mali yardımların yapılacağı haberleri izledi. Ayrıca kredilerde ödeme kolaylığı sağlanacağı da vaadedildi.

Bununla beraber Mısır'da yayınlanan el Mısır el Yevm gazetesinin görgü tanıklarının ifadelerine dayanarak duyurduğu haberde Suudi Arabistan'ın dün Bahreyn'e tank gönderdiği ifade ediliyor. Suudi Arabistan'ın her biri iki tank taşıyan yaklaşık 15 taşıyıcı aracı Bahreyn'e gönderdiği bildirildi.

Yemen'de katledilenler anıldı

1 Mart günü, ülkenin en büyük ikinci kenti Aden'deki gösterilerde polis tarafından katledilenleri anmak için bir eylem gerçekleştirildi.

Sana Devlet Üniversitesi önüne toplanan binlerce kişi protesto eylemi düzenledi. Eylemlerde kadınların ön plana çıkması dikkat çekti. Cumhurbaşkanı'na hakaret içeren pankartlar, karikatürler asılırken, kadınlar kitleye seslenerek mücadele çağrısı yaptı. Yine kadınlar tarafından okunan şiir ve ezgilerle coşan kalabalık Salih'in aleyhine ağır sloganlar attı. Polis buna müdahale etmemesi dikkat çekti. Ayrıca 7 ve 10 Mart günlerinde kitlesel eylemler gerçekleştirilmesi planlanıyor.

Öte yandan, Uluslararası Af Örgütü, ülkede gösteriler sırasında çıkan çatışmalarda bugüne kadar 27 kişinin öldüğünü duyurdu.

Umman'da polis saldırısı

Polis, Umman'ın sanayi kenti Sohar'da sokağa çıkan halka kurşun sıkarken 6 kişi öldü. Polise taşlarla karşı koyan halkın öfkesi karşısında bölgeye ordu birlikleri sevk edildi.

Ülkenin güneyindeki Salallah kentinde de cuma gününden beri valilik binası yakınına kamp kuran

25 Şubat 2011 | Irak

protestocular eylemi sürdürüyorlar.

Ülkede 19 Şubat günü başlayan gösterilerde siyasi reform ve ücret artışı talep ediliyor.

Gösterilerin büyümesi üzerine Umman Sultanı Kabus Bin Said manevra yapmak amacıyla, kabinesinde revizyona giderek 6 bakanı değiştirmişti.

Irak'ta "Öfke günü"

25 Şubat'ı "Öfke Günü" ilan eden halk başta Bağdat, Musul ve Baska kentlerinde olmak üzere sokaklara çıktı. Gösterilere saldıran kolluk güçleri en az 5 kişiyi öldürdü.

Başkent Bağdat'ın merkezindeki Tahrir Meydanı'nda toplanan emekçiler, işsizlik, yolsuzluk ve yetersiz hizmetleri protesto ettiler. Meydanın çevresini kuşatan kolluk güçleri ile halk arasında yer yer taşlı, sopalı çatışmalar yaşandı. Göstericiler "İşsizliğe son!", "Yalancı El Maliki'ye hayır!" sloganları attı. ABD uşağı Başbakan Nuri El Maliki "gösteriler El Kaide ve Saddam taraftarlarının işi" diyerek, eylemlere katılımı düşürmeye çalışmıştı.

Musul'daki gösterilerde 3 kişinin öldüğü 15 kişinin de yaralandığı bildirildi. Ülkenin kuzeyindeki bir diğer şehir olan Hawija'da ise iki kişi yaşamını kaybederken 22 kişi yaralandı.

Basra şehrindeki gösteriye yaklaşık 4 bin kişi katılırken, kalabalık belediye binası önünde toplandı.

Özerk Kürdistan Bölgesi'nin Süleymaniye kentine bağlı Kelar ve Seyid Sadiq ilçelerindeki gösterilerde ise en az 21 kişi kişinin yaralandığı bildirildi. Kelar'da KDP bürosu önünde yapılan gösteride halkın üzerine ateş açan güvenlik güçleri 15 kişiyi yaraladı. Seyid Sadiq'daki yaşanan çatışmalarda ise 6 kişi yaralandı.

Bolivya'da genel grev

Bolivya'da 5 yıldır iktidarda bulunan Morales hükümetinin politikalarına karşı protestolar yükseliyor. Bolivya'da işçi ve emekçi kitleler gıda fiyatlarının yükselmesini protesto etmek için geçtiğimiz hafta cuma günü genel greve gitti.

Genel grev ve militan direnişlerle neo liberal saldırılara karşı alanlara çıkan Bolivyalı işçi, emekçi ve yerlilerin desteği ile seçimleri kazanan Sosyalizme Doğru Hareket (MAS) lideri Morales'in politikaları emekçi kitlelerin tepkisini çekiyor. Gıda fiyatlarının yükseltilmesine tepki olarak 25 Şubat Cuma günü gerçekleştirilen grev nedeniyle La Paz, Cochabamba, Santa Cruz ve Oruro başta olmak üzere ülkenin bütün kentlerinde yaşam durdu. İşçiler şehir merkezlerine yürüdüler, caddeleri ve otobanları kapattılar ve hükümetten ücret artışı talep ederken, besin maddelerinin azalmasına ve fiyatlarının artmasına karşı önlemler almasını talep ettiler. İşçiler uzun kollar halinde Cochabamba sokaklarında yürürken, binlerce işçi, öğretmen, sağlık emekçisi, kamu emekçileri La Paz'da şehir merkezini işgal etti.

Morales'e tepki büyüyor

MAS yönetimi 2009 yılında yüzde 62 oy alarak yeniden seçilmesinden bu yana kitleler nezdinde güvenilirliğini kaybediyor. Emekçilerin tabandan gelen basıncı sayesinde emekçiler lehine çeşitli düzenlemeler yapan MAS yönetimi, özel mülkiyet düzeninin temellerini sarsacak bir mücadeleden kaçındı.

Morales, geçtiğimiz yılın sonunda akaryakıt fiyatlarına verilen süspansiyonların kaldırılacağını açıklamış, bu uygulamaya bağlı olarak benzin fiyatları yüzde 72 oranında yükselmiş, mazota da yüzde 82 oranında zam yapılmıştı. Bunun üzerine şiddetli protestolarla emekçiler tepkilerini dile getirirken Morales bu kararı geri aldığını ve süspansiyonları etap halinde kaldıracağını açıklamak zorunda kalmıştı.

Bu taktik tutum ise kısa sürede yüzde 10'dan yüzde 50'lere varan ücret artışını beraberinde getirdi. Bu ise yeni protestolara neden oldu. Son bir ay içinde 5 bin kişi güney batıdaki Llallagua şehrinde iki kez yürüyüş gerçekleştirdi. Protestolar, maden işçileri ve yerel köylü sendikaları tarafından örgütlendi. Yoksul köylüler yürüyüş için şehre geldiğinde dükkanları yağmaladı.

Morales 10 Şubat'ta sömürgecilğe karşı gerçekleştirilen ayaklanmaları anmak için geldiği maden kenti Oruro'dan kaçmak zorunda kalmıştı. Maden işçileri, işçiler, işsizler burada hergün daha da kötüleşen ekonomik koşulları protesto etmek için etkinliği basmışlardı.

Sendikaların enflasyona bağlı olarak Bolivya'da bir ailenin geçimi için gerekli giderlerin 1.100 dolara yükseldiğini bunun 96 dolar olan asgari ücretin 11 katı olduğunu açıklamasına karşın Morales'in bunu "gülünç" bulduğunu açıklaması ise Bolivyalı işçi, emekçi ve yerlilerin tepkisini çekti. Ücret artışının enflasyona bağlı olarak yüzde 7 olacağını açıklaması öfkeyle karşılandı.

Ülkenin en önemli işçi Birlikleri Sendikası COB başkanı Pedro Montes, bu öfkenin neden olduğu ve kitlelerin açlığa, yoksulluğa, işsizliğe karşı kendiliğinden gelişen protestolarının kontrol dışına çıkmasını engellemek için genel greve çağrı yapmak zorunda kaldıklarını açıkladı.

Daha önceki protesto gösterilerinde en yoksul işçi kitlelerinin yaşadığı La Paz yakınlarındaki El Alto'da, kitlelerin öfkesi Morales yönetimine karşı gerekli tutumu almadığı için COB sendikasına yönelmişti. İşçiler sendikaya ait binalara saldırmış ve taşlamıştı. El Alto, 2003 yılında da ABD'nin desteklediği başbakan Gonzala Sanchez da Lozada'yı yıkan kitle ayaklanmasının merkeziydi. Burada 63 işçi askerler tarafından kurşunlanarak öldürülmüştü.

Gazi direnişi 16. yılında...

Katleden devlettir! Hesabı işçi ve emekçiler soracak!

Toplumdaki ırk, din vb. ayrımları kullanarak, provokasyonlar yaratmak ve katliamlar düzenlemek bir devlet geleneğidir. Kurulu düzen sahipleri işçi ve emekçiler üzerindeki egemenliklerini ancak böylelikle sürdürebilmektedirler. Ancak her zaman bu hesapları işlememekte, çünkü karşılarında emekçilerin direnişini bulmaktadırlar. 16. yıldönümü yaklaşan Gazi katliamı ve gösterilen direniş bunun en çarpıcı örneklerindedir.

Gazi katliamının yaşandığı süreçte sermaye sınıfı kriz içinde debelenirken devrimci hareket belirgin bir toparlanma yaşamaktaydı. 1994 yılında da 5 Nisan paketi adı altında işçi ve emekçilere dayatılan “acı reçetelerle” krizin faturası ödettiler istenmektedir. Bu yıllarda gerçekleşen devlet terörünün arka planında bir de bu gerçek vardır. Çünkü ancak sindirilmiş, korkutulmuş, yapay ayrımlarla bölünmüş emekçilere kriz faturasını ödetmek kolay olabilirdi. Gazi katliamı da bundan ayrı düşünülemez.

Bu yıllar aynı zamanda koyu devlet terörünün yaşandığı, kayıpların, infazların, katliamların sıradanlaştığı, Kürdistan’da kirli savaşın tırmandırıldığı yıllardır. Devlet toplumu yönetmek için bir kez daha provokasyonlara ve kitlesel katliamlara başvurmuştur. Gazi katliamının hemen öncesinde yaşanan Sivas katliamı buna çarpıcı bir örnektir. Bu tablo çökmeye mahkûm sömürü düzeninin yıkılışını geciktirmek isterken ne kadar vahşileşebileceğinin resmidir. Bu kanlı eserin sahiplerinin kullandığı tek renk bu yüzden kan kırmızısıdır.

Açık bir devlet provokasyonu

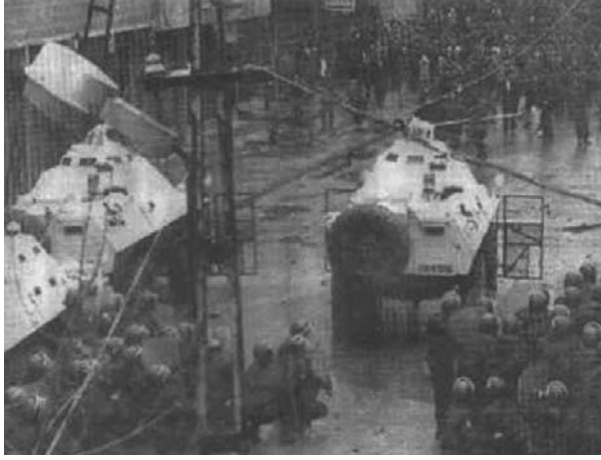
12 Mart 1995 yılında provokasyon, Alevi emekçilerin yoğun olarak yaşadığı Gazi Mahallesi’ndeki bir kahveye ateş açılması ve bir Alevi dedesinin katledilmesiyle başladı. Sermaye devletinin Çorum’da, Maraş’ta, Sivas’ta, 1 Mayıs ‘77’de yaptığına benzer bu açık provokasyonunu Gazi halkı bir direnişle yanıtladı. Provokatörlerin hesaplamadığı bir direniştir bu

Binlerce kişi failerin bulunduğu karakola doğru yürümüş, yürüyüş polis barikatları ve daha sonra sıkılan kurşunlarla engellenmeye çalışılmıştır. Gazili emekçiler barikatlar kurmuş, direniş mahalle çapında giderek yaygınlaşmıştır. Yaşanan çatışmalar tüm gün ve gece sürmüş, çatışmalarda polisin hedef gözeterek ateş açması sonucu 17 kişi katledilmiştir.

Gazi direnişinin etkisi İstanbul’un değişik semtlerinde de yankı bulmuş, bu semtlerde de kitlesel ve militan eylemler gerçekleştirilmiştir. Bu semtlerden birisi olan Ümraniye 1 Mayıs Mahallesi’nde gerçekleşen eylemlerde yine polisin saldırısı sonucu 5 emekçi katledilmiştir. Böylelikle Gazi katliamının bilançosu 22 ölü ve 500’e yakın yaralı ile kayıtlara geçmiştir. Katliamcı devletin kolluk güçleri cenazelerini mezarlığa götüren halkın üzerine panzer sürecek kadar acze düşmüş, direnişe geçen halktan korkusunu bir kez daha göstermiştir.

Düzen katillerine sahip çıktı

Gazi katliamının gerçek sorumluları ise bildik bir tavırla katliamdaki rollerini gizleme çabasına girişmişlerdir. Dönemin İçişleri Bakanı Nahit Mentşe

silahlı saldırıyı kimin yapmış olabileceği sorusuna kontrgerillanın ağzından “PKK de olabilir, İBDA-C veya Dev-Sol da olabilir. Tüm ihtimalleri değerlendiriyoruz” demekteydi. Burjuva medya ise her zamanki gibi efendisinin sesi olarak devredeydi. 15 Mart 1995 tarihli Hürriyet Gazetesi’nde Oktay Ekşi “Bu olaylar huzurumuzun ve laik cumhuriyetimizin iç düşmanları ile yurdumuzun dış düşmanlarının -bilerek veya bilmeyerek- yaptıkları işbirliğinin sonucudur. Onları kıskırtmak amacıyla düzenlenen bu alçakça suikastları, sabotajları kullanıp karışıklık çıkarmak isteyenler böyle ortamlarda çok faal olurlar” diye yazıyordu. 16 Mart tarihli Sabah gazetesinin manşetinde “Devletin elinde, hızlı tırmanan terör olaylarının ardında Yunan gizli servislerinin olduğunu gösteren belgeler var” “haberi” bulunmaktaydı.

Medya ne kadar saptırsa da tüm yaşananlar adresin devlet olduğunu gösteriyordu. Dava süreci de bu geçeği oldukça açık bir şekilde gözler önüne sermişti.

12 Mart gününden 15 Mart gününe kadar Gazi ve Ümraniye’de polis-asker kolluk kuvvetleri halka hedef gözeterek ateş açtığı, panzerlerle halkın kurduğu barikalara saldırdığı ve sonuçta 22 kişiyi katlettiği apaçık ortadayken, yargılama süreci bir aklama operasyonu biçiminde yürümüştür. Çünkü katleden de, yargılanan da devlettir.

Yargı süreci Gazi davasının sahiplenilmesinin önüne geçmek için duruşma yerinin Trabzon’a taşınmasıyla, katliamcılarının saklanmasıyla tam bir skandala dönüşmüştür. 2 polis, verilen göstermelik 4 yıllık hapis cezasını dahi yatmadan bırakılmışlardır. Kısacası bu dava, bu düzende

yargının esas misyonu konusunda az çok fikir sahibi olan herkesin tahmin ettiği gibi sonuçlanmıştır.

Geleceğe sadece direnenler kalır...

Yaşadığımız coğrafyada, “bin operasyonlarıyla” övünen katliamcı bir devlet geleneği bulunmaktadır. Bu gelenek Osmanlı’dan devralınmış, Dersim’de, ‘77 1 Mayıs’ında, Çorum’da, Maraş’ta, Sivas’ta devam etmiş, zindanlarda ve Kürt illerinde yaşanan katliamlarla bugüne gelmiştir. Katliamcı devletin baskı ve zulüm politikaları döneme göre şekil almış ama asla bu politika değişmemiştir.

Ancak aynı tarihin bir diğer yüzünde de büyük bir direniş geleneği bulunmaktadır. Bu coğrafyada, zulme asla boyun eğilmemiştir. Şeyh Bedrettinler’den Dadaloğlu’na Pir Sultanlar’dan, Seyit Rızalar’a, bu topraklarda direnişleriyle simgeleşen pek çok isim bulunmaktadır.

Evet, 12 Mart 1995 katliamcı devletin yakın tarihinde kanlı bir sayfadır. Ama ezilen, emekçi kitlelerin tarihine de “Gazi direnişi” olarak geçmiştir, yani gelenek değişmemiştir. Gazi’de bir kez daha emekçi halk tarafından tarih sayfasına “son sözü her zaman direnenler söyler” notu düşülmüştür. Sermaye devletinin provokasyonu ters tepmiş, direnen halk kazanmıştır. Önemli olan da bu kararlılık ve direnişçi tutumdur. Geleceğin temiz sayfalarında yitirdiklerimizin anısıyla birlikte bu halk direnişi de anılacaktır.

Gazi halkının ve devrimcilerin göstermiş olduğu, benzerlerine Filistin’de ve Kürdistan’da rastlanan Gazi direnişi beklendiği gibi sermaye sınıfının yüreğine korku salmıştır. “Bir gün varoşlardan inip boğazımızı kesecekler” sözlerini para babalarına sarfettiren de işte bu korkudur.

Kuşkusuz bu korkuları gerçek olacaktır. İşçiler, emekçiler ve tüm ezilenler bir gün fabrikalardan, semtlerden çıkıp burjuvazinin saraylarını, tahtlarını devirmek için üzerlerine yürüyecektir. İşçi sınıfı ve emekçi halkın örgütlü gücü bu sömürü düzenini temellerinden yıkacaktır. İşte o zaman her türden ayrımcılık ortadan kaldırılacak, katliamların hesabı sorulacak, insanın insan tarafından sömürülmediği ve baskı görmediği yeni bir düzen, sosyalizm kurulacaktır.

Gazi 12 Mart Platformu kuruldu

Gazi katliamının 16. yıldönümü yaklaşırken biraraya gelen ilerici ve devrimci kurumlar **Gazi 12 Mart Platformu**’nu oluşturdu. Platform bileşenleri Gazi Dört Yol’da 26 Şubat Cumartesi günü gerçekleştirdiği eylemle kendini duyurdu.

Gazi 12 Mart Platformu bileşenleri (BDSP, DHF, Devrimci Hareket, Kaldıraç, Mücadele Birliği Platformu, Partizan, PDD) “Gazi katliamının hesabını soracağız / Gazi 12 Mart Platformu” pankartını açarak bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Deletin gerçek yüzünü Gazi’de bir kez daha

gösterdiği belirtilerek şunlar söylendi: “1990’lı yılların ortalarından itibaren yükselmeye başlayan devrimci, ulusal ve sınıfsal mücadeleyi bastırmaya ve yok etmeye çalışan hakim sınıflar, 12 Mart 1995 tarihinde yüzünü Gazi Mahallesi’ne dönerek, katliamcı sicilini yeni bir halka daha eklemiştir” Gazi Mahallesi’nde 15, Ümraniye 1 Mayıs Mahallesi’nde 5 kişinin katledildiğine dikkat çekilerek 12 Mart’ta katillerden hesap sormak için alanlarda olma çağrısı yapıldı.

Uluslararası yağma kurultayı

İstanbul TOKİ tarafından düzenlenen 2011 Konut Kurultayı'na ev sahipliği yapıyor. 4-5 Mart 2011 tarihlerinde İstanbul Kongre Merkezi'nde gerçekleştirilecek olan kurultaya 19'u yabancı olmak üzere toplam 70 konuşmacı katılacak. Bilboardlardan ve TOKİ'nin resmi sitesinden haftalardır reklamı yapılan bu organizasyon için TOKİ kesenin ağzını açmış durumda.

Kurultay katılımcıları "Konut Sorunu ve Çözüm Politikaları", "Marka Kentler", "Kentsel Dönüşümde Arayışlar" ve "Kentsel Dönüşüm Türkiye'de Neden Gerekli?" gibi can alıcı başlıklar altında düzenlenecek oturumlarda bu soruların yanıtlarını arayacaklar.

Konut sorununu bizzat kendisi oluşturan bir sistem içerisinde bu soruna ne gibi çözümler üretilebilir? Bu sorunun cevabını yıllar önce Engels vermişti zaten. Kapitalist sistem içerisinde çözüm üretilemez. 2 gün de tartışmalar 2 ay da tartışmalar, dünyanın bütün otoritelerini de buraya toplasalar bu sorulara bir yanıt, bu soruna bir çözüm getiremezler.

Zaten onların bu meseleyi çözmek gibi bir derdi de yok. Bütün dert yağmadan pay kapabilmek, ekmeğine yağ sürebilmek. Gerisi laf! Onların bu noktadaki samimiyetsizliklerini Ayazma'da gördük, Kartal'da gördük, İç-Dış Kumsal'da gördük. Tozkoparan'da gördük... Bu uluslararası etkinlik de gösteriyor ki bir süre daha göreceğiz.

Yine çıkıp konuşacaklar kürsülerden, "şu kadar konut yaptık, onu yaptık, bunu yaptık" diye. Kentin dışına zorla tehcir ettirdikleri insanlar için, onları ev sahibi yaptık diyecekler. Yine aynı utanmazlıkla övecekler kendilerini. Emekçilerin yıkılıp dökülen evleri üzerine methiyeler düzecekler. Marifetmiş gibi yaptıklarını alkışlayacaklar, çatisından su akıtan konutları... Oysa bakan gözler görüyor. Biliyor insanlar kuş uçmaz kervan geçmez Taşoluk sırtlarını ve pek meşhur "Kayabaşı Konakları"nı... Biliyor insanlar, biliyoruz!

2011 Konut Kurultayı için hazırlanan internet sayfasında, TOKİ başkanı Erdoğan Bayraktar "Kentsel dönüşüm ile insanlarımız daha mutlu, huzurlu ve güvenli ortamlarda yaşayacaklar" diyor. Hangi insanlar?

Yerlerinden sürdürdüğünüz insanlar mı daha mutlu şimdi? Üzerlerine gaz bombalarıyla, coplarla saldırdığımız insanlar ne kadar güvende hissediyor kendilerini?

Ama hiç şüphe yok ki onların yanında kendilerini çok daha güvenli çok daha güçlü hissedendenler de az değil. Bakınız Ağaoğlu, Ayazma'da çekilen reklam filmlerinde gevrek gevrek gülüyor kameralara porselen dişleriyle, ne kadar da mutlu, ne kadar da huzurlu... "Tam burada bir havuz olacak" diyor, "ben yaptım olacak" diyor. Ve diğerleri, diğer beleşçiler, diğer leş kargaları... Bir akbaba misali uçuyorlar kentin üzerinde ve gözüne kestirdiklerini alıyorlar, çalıyorlar. Ormanlarımızı, suyumuzu, çocuklarımızın gittiği okulları, hastaneleri çalıyorlar. Birer birer çalıyorlar bu kenti, elimizde avucumuzda ne varsa alıyorlar.

Kentsel dönüşüm yılmız hayırlı olsun(!)

Bu yıl kentsel dönüşümün yılı olacak diyor Bayraktar. İşte bu kurultayın amacı da budur. Dönüşüme giden yolların taşlarını birer birer döşemek. TOKİ kendisine ayrıcalıklı olarak çıkartılan yasaları bir zırh gibi kuşanıp taarruza geçmişti çoktan. Ama daha ne kadar saldırabilir, sınırlarını nasıl zorlayabilir? İşte size kurultayın asıl tartışma başlıkları...

toplumcueksen.net

Hekimlerden eylemler

Üniversite hastanelerinde performans uygulamasına karşı hekimler çeşitli illerde yürüyüş ve basın açıklamaları gerçekleştirdi. Ankara'da, üniversite hastanelerinde performans uygulamasına geçilmesini 25 Şubat günü iş bırakarak protesto eden asistan hekimler "puanları Mario toplasin" dedi.

Hacettepe, Ankara ve Gazi Üniversitesi tıp fakülteleri asistan hekimleri iş bıraktı. Eyleme, Dışkapı, Numune ve Sami Ulus Hastaneleri ve Ankara Rehabilitasyon Merkezi'nden hekimlerin yanı sıra, SES Ankara Şube'si ile Eczacılık ve Dişhekimleri Fakülteleri de destek verdi.

Eyleme destek veren öğretim üyeleri adına konuşan Prof. Dr. Murat Akova, performans sisteminin üniversite hastanelerinde uygulanamaz olduğunu belirtti.

Daha sonra, Hacettepe Üniversitesi önünden Sağlık Bakanlığı'na yürüyüşe geçen hekimler, Sağlık Bakanlığı önünde de bir basın açıklaması yaptı. Asistan hekimler, performans sistemine yönelik olarak yazılan sembolik reçeteleri Sağlık Bakanlığı önüne bıraktılar.

Tıp Fakülteleri Öğretim Üyeleri Girişimi performans sistemini protesto etmek amacıyla 28 Şubat günü cübbeleriyle Laleli'deki İstanbul Üniversitesi Su Ürünleri Fakültesi önünde bir araya geldi. "Tıp fakültelerinin yok edilmesine karşı çok ses tek yürek" pankartı taşıyan hekimler İstanbul Üniversitesi Beyazıt Kampüsü Merkez giriş kapısı önüne yürüdüler.

Burada açıklama yapan Prof. Dr. Raşit Tükel, Sağlık Bakanlığı'nın ve YÖK'ün uygulamalarının tıp fakülteleri ve üniversite hastanelerini çöküşün eşğine getirdiğini belirtti.

Dr. Tükel konuşmasında "Getirilen performans sistemi ile eğitim ve araştırmayla ilgilenmemiz değil, kısa sürelerle çok sayıda hastaya bakarak puan kazanmamızdır, ağır ve zor hastalarla ilgilenmemiz değil, kısa sürelerle çok sayıda hastaya bakarak puan kazanmamızdır, hastalarımıza hastalığının gerektirdiği zamanı ayırmamız değil, kısa sürelerle çok sayıda hastaya bakarak puan kazanmamızdır" dedi. Bu koşullarda nitelikli tıp eğitimi ve uzmanlık eğitiminin verilmesinin imkânsız olduğunu belirten Tükel, yapılan düzenlemelerle hekimlerin özlük haklarının ellerinden alınmasına, hastaları müşteri olarak gören performans sistemine ve tıp fakültelerinin yok edilmesine karşı çıktıklarını ve bu düzenlemelerin hızla geri alınmasını talep ettiklerini belirtti.

Yapılan açıklamanın ardından öğretim üyeleri, 13 Mart Ankara mitingine katılım çağrısında bulundular.

Sağlık emekçilerinden çağrı

Sağlık Çalışanlarının Sağlığı Kongresi

Sağlık emekçilerinin sağlığının tehdit altında olduğunu dile getiren sağlık emek örgütleri, yaşananların görünür hale getirilmesi, nedenleriyle birlikte çözüm önerilerinin saptanması amacıyla, 11-13 Kasım 2011 tarihinde Sağlık Çalışanlarının Sağlığı 3. Ulusal Kongresi'ni gerçekleştirecekler.

Dev Sağlık İş, SES, Sosyal Hizmet Uzmanları Derneği (SHUD), Türk Dişhekimleri Birliği (TDB), Türk Ebeler Derneği (TED), Türk Eczacıları Birliği (TEB), Türk Hemşireler Derneği (THD), Türk Medikal Radyoteknoloji Derneği (TMRT-DER), Türk Tabipleri Birliği (TTB), Türkiye Diyetisyenler Derneği (TDD), Türkiye Fizyoterapistler Derneği (TFD) bütün sağlık emekçilerini, örgütlü yapıların çatısı altında kongreye katılmaya, kongre sürecinde yukarıda tanımlanmış kararları hayata geçirmek için kolektif üretme inisiyatifinde bulunmaya ve tüm sağlık çalışanlarını birlikte sürdürülecek olan mücadeleye katılmaya davet ettiler.

Medicana'da ücret eylemi

Ankara Tabip Odası, Medicana International Ankara Hastanesi'nde hekimlerin ücretlerinin yarıya düşürülmesini protesto etti. 24 Şubat günü hastane önünde yapılan basın açıklamasında "sağlıkta dönüşüm programı" ile hekimlerin güvencesizleştirildiğine dikkat çekildi.

Açıklamada, sektörün uluslararası sermayeye açılarak zincir hastanelerle tekelleşmenin yaratıldığı belirtildi.

ATO'nun Medicana International'da mevcut sözleşmelere uyulmayarak sabit ücretleri düşürülen hekimlerinin yanında olduğu vurgulanırken bu grubun son iki yılda sektöre 500 milyon dolar yatırım yaptığı, bu dönemde çalışan sayısını 1500'den 3500'e çıkardığı dile getirildi.

Puan şampiyonu VIP hastanesinin hekimlerin güvenceli ücretlerini yarıya düşürdüğü, belirsiz çalışma saatleri dayattığı ifade edildi. Açıklamanın sonunda, işten çıkarılan hekimlerin geri alınması, ücretlerin geçen yılki düzeye çıkarılması istendi.

AÜ'de eylemler...

Polis terörüne öfke

Gelecek ve Özgürlük İçin Mücadele İnisyatifi

Anadolu Üniversitesi'nde yaptığı çalışmalarla polis terörünü teşhir etti. Fakülte kantinlerinde masa açan inisiyatif, duvar gazeteleri ve afişlerle polisin 'faaliyetlerini' istatistiki verilerle, karikatürlerle, fotoğraflarla ve ajitasyon konuşmalarıyla öğrencilere anlattı. Hafta boyunca öğrenciler polis terörüne karşı mücadele etmeye çağrıldı. Fakültelere ve yemekhaneye asılan 'Sizce polis nedir?' ozalitini öğrenciler kendileri doldurarak, polis hakkında düşüncelerini aktardılar. Üniversitelinin polise nasıl baktığını anlatan yeni duvar gazetelerini oluşturdu. Bu duvar gazetelerinde üniversitede polise karşı çok ciddi bir öfke olduğu ortaya çıktı.

Hafta boyunca çalışması yürütülen polis terörü eylemi 1 Mart Salı günü, yemekhane önünde gerçekleştirildi. Yemekhane önünde müzik dinletisi verildi. Halayların çekildiği sloganların atıldığı dinletiyi öğrenciler tarafından ilgi ile karşılandı. Dinletinin ardından basın açıklaması gerçekleştirildi.

Devrimci bir havanın egemen olduğu ve 80 kişinin katıldığı eyleme TKP'li Öğrenciler, DYG, Öğrenci Kolektifleri, DPG, ÖGD, SDP ve SGD destek verdi.

Binali Yıldırım protestosu

Eskişehir Anadolu Üniversitesi'nde sistemin uşaklarından biri olan Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım'a üniversite rektörlüğünün 'fahri doktora' unvanı vermesi 28 Şubat günü protesto edildi.

Binali Yıldırım okula özel güvenlik önlemleriyle alınırken, ilerici ve devrimci öğrencilerin önu sivil polis ve çevik kuvvet barikatıyla kesildi. Öğrenci Kolektifleri'nin barikat önünde sloganlar atarak beklemesiyle başlayan eyleme, Gelecek ve Özgürlük İçin Mücadele İnisyatifi (DGH, DÖB, DPG, Ekim Gençliği, Eskişehir Gençlik Derneği ve YDG), Genç-Sen ve TKP'li öğrenciler de katıldı. Yunusmre Yurdu önünde toplanan gençlik örgütleri bir süre ajitasyon konuşmaları ve sloganlarla bekledikten sonra barikata yüklendi. Bu sırada pazarlık yapma girişimiyle kitleyi oyalamaya çalışan sivil polisler devrimci öğrenciler gereken yanıtı barikatu zorlayarak verdiler. Bir süre devam eden arbedeyle öğrenciler polis barikatını aşarak rektörlük önüne geldiler. Bu sırada Binali Yıldırım üniversitenin diğer kapısından çıkarılırken rektörlük önünde basına açıklamalar yapıldı.

AÜ'de rektörlükle görüşme

Anadolu Üniversitesi'nde rektörlük ile öğrenci örgütleri temsilcilerinin yapmakta olduğu görüşmelerin üçüncüsü gerçekleşti. 23 Şubat günü bir

raya gelen ilerici, devrimci öğrenciler "Söz yetki karar hakkı bizimdir/soruşturmalar geri çekilsin" pankartını açarak sloganlarla eylemlerini başlattılar. Daha sonra temsilciler rektörlükle görüşmeye gittiler. Ekim Gençliği, DHF Gençlik Komisyonu, Gençlik Derneği, DPG, SGD, Genç-Sen, Kolektifler, Gençlik Muhalefeti, ÖGD, TKP'li Öğrenciler, Emek Gençliği'nden temsilcilerin katıldığı toplantı yeni rektör yardımcısı Naci Gündoğan ile gerçekleşti.

Toplantı başlar başlamaz görüşmelerdeki amacının talepleri kabul etmek olmadığını sadece öğrencileri dinleyerek bu toplantıları 'diyalog' süreci olarak gördüğünü belirten rektör yardımcısına, "görüşmelerin amacının diyalog olmadığı, toplantıların, taleplerin kabul edilip edilmemesi açısından önemli olduğu, talepler kabul edilmezse görüşmelerin bir anlam ifade etmediği" görüşü iletildi. Rektör yardımcısı gericiğini daha önceki toplantılarda sözü verilmiş olan görüşmelerin tutanağa geçirilmesi konusunda da gösterdi. Görüşmenin tutanağa geçmesine karşı çıkan Gündoğan bu tutumunu 'benim sözüm yeter' gibi demagojik bir tavırla gösterdi.

Bu ön konuşmalardan sonra tüm öğrenci temsilcilerinin ortaklaşa sunduğu taleplere geçildi. İlk talepte rektörlüğün soruşturmasını geri çekmesi gerektiği ifade edildi ve rektörlüğün soruşturma konusundaki tavırlarına değinildi.

Osmangazi Üniversitesi'nde okuyan birçok öğrenciye 2 Eylül Kampüsü'ndeki olaylardan dolayı soruşturma açılması ve soruşturma kağıtlarının öğrencilere verilmesinden önce ailelere gönderilmesi örnekleri verilerek rektörlüğün bu konudaki saldırgan ve samimiyetsiz tutumuna dikkat çekildi. Rektör yardımcısından, soruşturmanın geri çekilmesi ve bir daha hiçbir öğrenciye soruşturma açılmayacağı konusunda söz istendi. Kendisinin böyle bir söz veremeyeceğini belirten rektör yardımcısı, "eylemler yasal mı yasal değil mi" tartışmasına yeltendi.

Öğrenciler ise taleplerinin kısa zaman içinde karşılanmaması durumunda toplantıların anlamsızlaşacağını ve toplantılara katılmayacaklarını açıkladılar.

Rektör yardımcısı iyice sıkışınca çareyi bir dahaki toplantıyı 11 kişiyle değil 5 kişiyle yapmak istediğini söyledi. Devrimciler ise buna şiddetle karşı çıkarak bu tutumu mahkum ettiler. Başta Öğrenci Kolektifleri olmak üzere Genç-Sen ve Gençlik Muhalefeti de bu tutuma tavır almayarak, 'değerlendiririz daha sonra biz içimizde' demekle yetindiler.

Dışarıda bekleyen kitlenin yanına gelinerek içerdeki konuşma hakkında bilgilendirmede bulunuldu.

Ekim Gençliği / Anadolu Üniversitesi

"Bologna süreci ve eğitimde dönüşümler"

İzmir'de TMMOB'nin çeşitli odalarına üye öğrenciler ile Genç-Sen üyesi mühendislik öğrencileri ve +İvme dergisinin oluşturduğu bileşenin yaptığı çalışmalar kapsamında 26 Şubat'ta bir panel yapıldı.

Saygı duruşuyla başlayan panelde Ada ve İstihdam adlı kısa filmler gösterildi.

İlk konuşmayı Dokuz Eylül Üniversitesi Araştırma Görevlisi Ümit Akıncı gerçekleştirdi. Akıncı konuşmasında Bologna Süreci'nin tarihsel sürecinden bahsetti. Bologna Süreci'nin hedeflerini, yaşam boyu öğrenimi, YÖK'ün uygulamalarını anlattı. Ardından sürecin kapitalizmle bağlarını ve sermayedarların konu hakkında söz sahibi oldukları halde öğrencilerin temsil edilmediğinden bahsetti.

Meltem Yıldırım ise modüler insan kavramından söz etti, ardından YÖK'ün kontenjan arttırma ve üniversite sanayi işbirliği çalışmalarının Bologna Süreci'yle bağlarını ortaya koydu.

Yıldırım'ın ardından sözü Dokuz Eylül Üniversitesi öğrencisi Yusuf Ekici alarak daha somutla Bologna Süreci'nin öğrencilere yönelik sonuçlarını anlattı.

Konuşmaların ardından soru-cevap ve serbest kürsü kısmına geçildi. Panelin ardından Konak Belediyesi taşeron işçilerinin başlattığı direnişe ziyarete gidildi.

İzmir'den Toplumcu Mühendislik Mimarlık Planlama Öğrencileri

Edirne'de ulaşım eylemi

Edirne Belediye Meclisi'nin, 2 Şubat'ta gerçekleştirdiği toplantıda şehiriçi ulaşım ücretlerine yaptığı yüzde 33'lük zamma tepkiler büyüyor.

21 Şubat günü şehir merkezinde gerçekleştirilen kitlesel protestonun ardından 24 Şubat günü Trakya Üniversitesi öğrencileri ulaşım zammına karşı sokağa çıktı. Trakya Üniversitesi Balkan Yerleşkesi'ndeki Fen Fakültesi önünde toplanan yaklaşık 500 öğrenci, Edirne Belediye Başkanı CHP'li Hamdi Sedefçi'yi protesto etti.

Öğrenciler yerleşkeye çıkan yolu trafiğe kapattılar. Zamların geri alınmasının talep edildiği eylemde öğrenciler yerleşke dışına çıkarak yaklaşık 10 kilometre uzaktaki Ayşekadın Yerleşkesi'ne yürümek istediler.

Yolu araç trafiğine kapatarak yürümek isteyen öğrencilere izin vermeyen kolluk güçleri 5 kilometrelik bir mesafeyi yürüyen öğrencilerin önünü keserek yürüyüşe izin vermedi.

Polis barikatının kaldırılmasını isteyen öğrenciler içerisinden TKP, Emek Gençliği, Öğrenci Kolektifleri ve Öğrenci Muhalefeti'nin yer aldığı grup kitleden ayrılarak polis eşliğinde yürüyüşlerine devam ettiler.

Trakya Üniversitesi Öğrenci Platformu ve bağımsız öğrenciler ise polis ablukasının kaldırılmasını istediler. Barikat önünde halaylar çeken öğrenciler oturma eyleminin ardından protestolarını sona erdirdiler.

Kızıl Bayrak / Edirne

Üniversitelerde soruşturma-ceza terörü

Ankara DÖK kuruldu

Devrimci Öğrenci Koordinasyonu, 24 Şubat günü Mülkiyeliler Birliği'nde düzenlenen basın toplantısı ile kuruluşunu ilan etti.

Son süreçte yaşanan saldırılar ve gençliğin yükselen muhalefetine devrimci bir kanala akıtmak için Ankara'da Ekim Gençliği, Yeni Demokrat Gençlik (YDG) ve Kızıl Hareket tarafından oluşturulan Devrimci Öğrenci Koordinasyonu, önüne ilk hedef olarak, önümüzdeki mart ayında yerel sorunları konu alan forumlar ve nisan ayında "Geleceğimiz ve özgürlüğümüz için örgütlü mücadeleye" kurultayını koydu. Ayrıca son süreçte Ankara'da yaşanan soruşturma terörüne karşı yoğun bir çalışma örmeyi kararlaştırdı.

Bu kapsamda 1 Mart günü soruşturma terörü ile ilgili bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

Yüksel Caddesi'nde "Soruşturmalar geri çekilsin, eğitim hakkımız engellenemez" ozalitinin arkasında bir araya gelen öğrenciler, son süreçte yoğunlaşan saldırıları protesto etti. Yapılan basın açıklamasında ise ne gözaltı terörünün ne de soruşturmaların devrimci faaliyeti engelleyemeyeceği belirtildi.

Yaklaşık 30 kişinin katıldığı eyleme DGH ve DÖB de destek verdi.

ÇÜ'de ceza terörü

Adana Çukurova Üniversitesi (ÇÜ) Rektörlüğü, devrimci, demokrat öğrencileri sindirmeye çalışıyor. Rektörlüğün ceza terörüne son olarak Cenk Ulaş isimli Yeni Demokrat Gençlik (YDG) faaliyetçisi eklendi.

Üniversitede yaşanan sorunlara karşı bildiri dağıttığı için Cenk Ulaş isimli öğrencinin 1 ay uzaklaştırma cezası alması devletin demokratlık maskesini bir kez daha düşürdü.

İstanbul Üniversitesi'nde OHAL!

Geçtiğimiz sene Bakan Nihat Ergün'ün protesto edilmesi üzerine açılan soruşturmalar bu ay sonuçlandı. TKP'li Öğrenciler'den 15, Öğrenci Kolektifleri'nden 8 öğrenciye birer ay uzaklaştırma cezası verildi. Cezaların büyük bölümü dönem tatiline denk getirildi. 5 kişinin bir aylık cezası ise bu dönem başında uygulanacak.

Avcılar Kampüsü'nde okuyan Gençlik Federasyonu'ndan 3 öğrenciye ise, 3'er dönem uzaklaştırma cezası verildi.

Açılan son 45 soruşturma sonuçlanmadan, aralarında Ekim Gençliği okurlarının da bulunduğu Merkez Kampüs ve Fen-Edebiyat Fakültesi'nden 40'a yakın kişiye yeni soruşturma açıldı. 12 Ocak günü Beyazıt Ana Kapı önünde gerçekleşen eylemle ilgili "basın açıklaması yapmak, slogan atmak, tarihi kapıya 'Bu üniversitede OHAL VAR' yazan ozaliti asmak, kimlik göstermeden içeri girmek, ÖGB'lere ağır hakaret ve aktif direniş, fiili saldırıda bulunma" gerekçe gösterildi.

7 Ocak günü çantasını aratmama tutumu nedeniyle, özel güvenliklerin saldırısına uğrayan ve yaralanan 3 Ekim Gençliği okurundan ikisi ise, Beyazıt Polis Karakolu'na ifade vermeye çağrıldı. Gönderilen tebligatta, saldırıya uğrayan devrimcilerin polise ifade vermeye gitmemeleri halinde haklarında TCK'ya göre işlem yapılacağı tehtidi yer alıyor.

Henüz sonuçlanmamış 100 kadar soruşturmadan onlarca yeni ceza çıkması bekleniyor. Bu kapsamlı saldırıya karşı geçtiğimiz dönem "arama kararının iptali" ve "soruşturma-cezaların geri çekilmesi" talebiyle başlatılan kampanya sürecinin devamı olarak devrimci ve ilerici güçler saldırıya yanıt vermeye hazırlanıyor.

Ekim Gençliği / İstanbul - Ankara- Adana

Ekim Gençliği faaliyetlerinden...

Beytepe

8 Mart yaklaşırken faaliyetlerine hız veren Ekim Gençliği okurları, 2 Mart günü Hacettepe Üniversitesi Beytepe Kampüsü'nde yaygın afiş çalışmasıyla 8 Mart ve Ortadoğu'daki isyanları işledi.

Çalışma kapsamında "8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde özgürlük ve gelecek için alanlara / Ekim Gençliği" şiarlı afişlerin yanı sıra Kuzey Afrika'daki gelişmeleri ele alan "İflas eden sadece zorba rejimler değil, kapitalist sistemin kendisidir. Özgürlük ve gelecek için mücadeleye / Ekim Gençliği" ve "Özgürlük ve gelecek için mücadeleye, söz yetki karar hakkımızı istiyoruz, kampüslerde sivil-resmi polis işgaline son, diplomalı işsiz güvencesiz çalışan olmayalım / Ekim Gençliği" şiarlı afişler kullanıldı.

Ontex direnişine destek çağrısı

Ayrıca sınıf devrimciliği bayrağını gençlik içerisinde dalgalandıran Ekim Gençliği okurları Ontex'teki direniş sürecini ele alan ve gençliği direnen işçilerle dayanışmayı yükseltmeye çağırarak açıklamayı büyük boy ozalitletler şeklinde kampüsün merkezi noktalarına astılar.

Ekim Gençliği'nin son sayısı ise öğrencilere ulaştırılmaya devam ediyor.

Ankara Üniversitesi

DTCF ve Cebeci kampüslerinde 1 Mart günü 8 Mart, Ortadoğu'daki halk isyanlarını işleyen "Söz-yetki-karar hakkı istiyoruz" afişleri yaygın bir şekilde kullanıldı. Ayrıca okula Ontex direnişini anlatan bir duvar gazetesi asıldı.

İTÜ

İTÜ'de 8 Mart'a ilişkin materyaller yaygın bir şekilde kullanıldı. "Geleceğimiz ve özgürlüğümüz için cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son", "Kadın olmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadın kurtulmaz - 8 Mart'ta alanlara" şiarlı afişler 75 Yüzyıl Yemekhanesi'nde ve FEB'de kullanıldı.

Kuzey Afrika ve Ortadoğu'daki halk ayaklanmalarına ilişkin afiş ve duvar gazeteleri ile de isyanlar selamlandı.

Ayrıca Ekim Gençliği'nin yeni sayısının satışı için masa açıldı.

Anadolu Üniversitesi

8 Mart'ın yaklaşmasıyla beraber kadın sorununu masaya yatıran bir toplantı gerçekleştirildi. İnsanlık tarihi içerisinde kadın sorununun ortaya çıkışı ve değişim aşamaları çok yönlü bir şekilde tartışıldı. Özel mülkiyetin ortaya çıkışı ile kadının toplumdaki yerinin geri plana itilmesi ve erkeğin egemen hale gelmesi ele alındı. Kadına uygulanan şiddet ve sınıflı toplumların getirdiği çeşitli sorunlar incelendi. Kadının ancak örgütlü bir yaşam içerisinde sürdüreceği kurtuluş mücadelesi ile özgürleşeceği sonucuna varıldı.

Ortadoğu halklarının onurlu mücadelesini selamlayan Ekim Gençliği afişleri tüm fakültelerde ve yemekhanelerde kullanıldı.

28 Mart günü ise "Cinsel ulusal sınıfsal sömürüye son", "Kadın olmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadın kurtulmaz!" şiarlı Ekim Gençliği afişleri ile 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde öğrencileri alanlara çağırdı.

Ekim Gençliği / Ankara - Hacettepe - İTÜ - Anadolu Üniversitesi

YÖK Başkanı'na "arsızlık" ödülü!

Devlet ve düzen cephesinden yeni bir arsızlık örneği daha!

YÖK Başkanı Yusuf Ziya Özcan'a "insani değerler" ödülü verildi. Bu büyük arsızlığa arsızlık katan YÖK Başkanı törende duygusal bir konuşma yaptı. Özcan, "Yıllarca kendi insanımızı yükseköğretim hakkından mahrum ettik" diye konuşurken, kendi döneminde üniversiteden onbinlerce öğrencinin ilişişinin kesildiğini unuttu(!)

Bu arsızın döneminde üniversitelerden 131 bin 452 öğrencinin ilişişini kesildi; 11 bin 482 öğrenci

uzaklaştırma cezası aldı; 497 öğrenci hakkında disiplin soruşturması açıldı.

İlişik kesme ve disiplin soruşturmalarının nedenleri arasında da "afiş asmak, bildiri dağıtmak, üniversite yönetimini protesto etmek" var.

Ama utanma duygusundan yoksun YÖK Başkanı "Niye bunu yapıyoruz insanımıza? Ben bugüne kadar tatminkar bir cevap bulamadım" diyerek "yüksek öğretimden mahrum bırakılanlar" için timsah gözyaşları döktü.

Şubat ayı bültenleri...

İsyan ruhu fabrikalara, havzalara taşınıyor

Ortadoğu ve Kuzey Afrika'da kapitalist sömürü ve köleliğe karşı ayağa kalkan emekçi halkların direnişinin tüm dünya halklarına yol gösterdiği bir süreçte Türkiye cephesinde devrimci sınıf mücadelesini yükselten sınıf devrimcileri işçi sınıfı ve emekçileri kesen tüm süreçlere müdahil oluyorlar.

“*Haklarımız ve geleceğimiz için örgütlü mücadeleye! İşyeri komitelerine, sendikalara*” şiarıyla başlatılan merkezi kampanyanın yerel ayaklarını ören sınıf devrimcileri, bölgelerde sistematik olarak seslenişlerini sürdüren işçi bültenlerinin şubat ayı sayılarını da ağırlıklı olarak yerelerde örgütlenen kurultayların hedefleri ve gündemleriyle paralel olarak örgütleniyorlar.

Yine önümüzdeki süreçte sınıfın toplamı açısından gündeme oturacak olan metal grup TİS süreci yerel bültenlerde oldukça geniş ve güçlü bir biçimde işleniyor.

Yerel bültenlerin bir diğer ortak noktasını ise, Araştırmacı-yazar **Volkan Yaraşır**'ın, Eksen Yayıncılık'tan çıkan son kitabı 'Yıkıcı Güç, Kolektif Özne'nin tanıtımına yer verilmesi oluşturuyor. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü gündeminin de işlendiği yerel bültenlerde ayrıca Tunus'la başlayan Mısır'la beraber tüm Arap coğrafyasını saran Ortadoğu halklarının isyan dalgası selamlanıyor. Direnen halklarla dayanışma çağrısı yapılıyor.

Adana İşçi Bülteni, şubat ayı sayısında sermayenin saldırıları ve torba yasa gündemini işliyor. İşçi katliamlarına dikkat çekiyor. “Haklarımız ve geleceğimiz için örgütlü mücadeleye!” çağrısının kapakta yer aldığı bültende Sanayi İşçileri Derneği'nin faaliyetleri de yansıtılıyor.

Metal İşçileri Bülteni ise grup TİS sürecinin nabzını tutuyor. Birleşik Metal'in örgütlü olduğu çeşitli fabrikaların işyeri temsilcileri ile grev hazırlıkları üzerine yapılmış röportajların dikkat çektiği bültende çeşitli fabrikalarda imzalanan tekil toplu sözleşmeler ve süreçle ilgili gelişmeler işleniyor. Bültende ayrıca İstanbul Esenyurt'ta kurulu Öztiryakiler'in suç dosyası ele alınıyor.

İzmir yerelinde çıkan **Demir-Çelik İşçileri Bülteni**, kapak sayfasında metal grup TİS sürecini işliyor. Sektördeki işçilere seslenen bültende, Bakırçay Havzası'nda çalışan demir-çelik işçilerine grevle dayanışma çağrısı yapılıyor. İzmir İşçi Kurultayı'na ilerleyen süreçte metal işçileri cephesinden yürütülen hazırlıkların yansıtıldığı bülten sayfalarında, Tariş direnişi ve Büyük Madenci Yürüyüşü hatırlatılıyor.

Bursa İşçi Bülteni'nin temel gündemlerini ise metaldeki grup TİS süreci ve Bursa yerelinde hazırlıkları süren Metal İşçileri Kurultayı oluşturuyor. Bültenin kapak sayfasında işlenen kurultay çağrısının yanı sıra grev hazırlıklarının sürdürüldüğü fabrikaların temsilcilerinin görüşlerine yer veriliyor. Ortadoğu halklarının yaktığı isyan ateşi de selamlanıyor.

Önümüzdeki nisan ayı içerisinde Kayseri yerelinde gerçekleştirilecek işçi kurultayına

hazırlanan sınıf devrimcileri **Kayseri İşçi Bülteni** aracılığıyla kurultay gündemini etkin biçimde işliyorlar. Farklı sektörlerden işçilerin yaşadıkları sorunların, kurultayın hedefleri ve gündemleriyle bağının kurularak ele alındığı bültende ağırlıklı olarak işçi yazılarının yer alması dikkat çekiyor.

Esenyurt İşçi Bülteni'nde ağırlıklı olarak, bölgede örgütlenecek işçi kurultayının çağrısına yer veriliyor. Metaldeki grev sürecinin de işlendiği bülten sayfalarında ayrıca, sona eren, süren veya kazanımla sonuçlanan direnişler de sıralanıyor. Öztiryakiler fabrikasındaki ağır çalışma ve kölelik koşullarının yansıtıldığı bültende 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü ve Ortadoğu'daki halk ayaklanmaları da unutulmamış.

Tersane İşçilerinin Sesi **ROTA** ise şubat ayı sayısında tersane işçilerine, TİB-DER'de örgütlenme çağrısını taşıyor. Tersanelerde yaşanan iş cinayetleri, patronların baskıları ve hak gasplarının işlendiği bülten sayfalarında çeşitli tersanelerden işçilerin kaleme aldıkları yazılar dikkat çekiyor. Zeynel Kızılaslan'ın zaferle sonuçlanan direnişinin de yansıtıldığı bültende Ortadoğu'daki ayaklanma dalgası işleniyor.

Kartal İşçi Kurultayı Özel Bülteni ise yerelde örgütlenen kurultay süreciyle paralel olarak yerel gündemlerin yanı sıra torba yasa gibi tüm sınıf bölüklerini kesen genel gündemleri de işliyor. Metaldeki grev süreci ise Birleşik Metal üyesi bir işçiyle yapılan röportajla gündemleştiriliyor..

İstanbul'da Ümraniye bölgesine seslenen **OSB-İMES İşçi Bülteni** ise sermayenin saldırılarının önümüzdeki süreçte daha da sertleşeceğine dikkat çekerek örgütlü mücadele çağrısını yükseltiyor. Mısır ve Tunus'taki halk ayaklanmalarının da işlendiği bülten sayfalarında metaldeki grev süreci de geniş biçimde yer buluyor. 3. Ümraniye İşçi Kurultayı çağrısının da göze çarptığı bülten sayfalarında bölgedeki çeşitli fabrikalarda yaşanan somut gelişmeler ve sorunlar yansıtılıyor. 8 Mart çağrısı ise bültenin temel gündemlerinden biri olarak yer tutuyor.

Tuzla'da yürütülen yerel kurultay çalışmasının bir aracı olarak çıkartılan **Tuzla OSB Kurultay Hazırlık Komitesi (KHK) Bülteni** ise Tuzla bölgesindeki farklı OSB'lere sesleniyor. Yereldeki kurultay hazırlıkları ile fabrikalara özgü sorun ve taleplerin birleştirildiği bültende “*Haklarımız ve geleceğimiz için işyeri komitelerine sendikalara*” çağrısı yapılıyor. Birleşik Metal üyesi bir ÇEL-MER işçisinin yanı sıra çeşitli fabrikalardan temsilcilerle yapılan röportajlar işyeri komitesi deneyiminin bölgedeki işçilere aktarılması açısından dikkat çekiyor. 8 Mart çağrısının da yer bulduğu bültende Ortadoğu'daki isyanlar da selamlanıyor.

İzmir yerelinde sistematik seslenişini sürdüren **Tekstil İşçileri Bülteni** ise İzmir İşçi Kurultayı hazırlıkları çerçevesinde tekstil işçileriyle buluşuyor. TEKSİF İzmir İl Temsilcisi Faruk Aksoy'la tekstil işçilerinin durumu ve sendikal örgütlenme üzerine yapılan röportajın göze çarptığı bülten sayfalarında farklı sanayi bölgelerinden tekstil işçilerinin yazıları yer buluyor. Bülten, 8 Mart çağrısıyla son buluyor.

İzmir'de taşeron işçileri direnişte

İzmir'de Konak Belediyesi taşeron işçileri 25 Şubat gününden beri belediye önündeki direnişlerine devam ediyorlar. Direnişin 1. günü 12 işçiyle eyleme başlayan işçilerin sayısı direnişin 4. gününde 110 işçiye ulaştı.

İşbaşı yapmadan direnişlerine devam eden Efe kent taşeronuna bağlı çalışan işçiler ilk gün yaptıkları açıklamada maaşlarını alamadıklarını söylemişlerdi. Eylemin etkisiyle bir kısım işçinin 890 TL tutarındaki tam maaş alacakları yatırılırken, işçilerin bir kısmı maaşlarını 100 TL eksik aldılar. Yine bir kısım işçinin de paralarının yatmadığı ifade edildi.

İzmir'e geleceği haberini aldıkları CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu'nu 26 Şubat günü protesto etme kararı alan işçiler “Taşerona hayır sendika hakkımızı istiyoruz / Konak Belediyesi Taşeron İşçileri” pankartını açarak Alsancak Sevgi yoluna yürüdüler. Alsancak'ta 'Sevgi Yolu'nun açılışını yapması beklenen Kılıçdaroğlu ise taşeron işçilerinin eylemi nedeniyle açılış programını iptal etti.

İşçiler 28 Şubat günü saat 17.00'de Konak Belediyesi önünden CHP İzmir İl binasına yürüyüş gerçekleştirdiler. Basın açıklamasında, neden direnişe başladıklarını, taşerona neden hayır dediklerini anlatan işçiler çalışma koşullarının kötülüğünden bahsettiler. Sendikalı-güvenceli çalışmak istediklerini belirten işçiler haklarını alana kadar mücadele edeceklerini duyurdular.

Baskı, tehditlere rağmen direnişlerinden vazgeçmeyeceklerini vurgulayan işçiler seçim zamanında işçilere söz verildiğini ama bu sözlerinin hala tutulmadığını belirttiler. Açıklamada ayrıca, belediye başkanı, sözünü tutmaya davet edildi.

Taşeron işçilerinin eylemine Konak Belediyesi şirketi olan Merbel'de çalışan işçiler ile Karabağlar Belediyesi şirketi olan Karbel bünyesinde çalışan işçiler de destek sundular.

Kızıl Bayrak / İzmir

Tepe Denizcilik işçilerinden işgal

Ücretlerini alamadıkları için Tuzla'da kurulu Tepe Klima Denizcilik'te direnişe geçen işçiler, taleplerinin karşılanmaması üzerine 24 Şubat günü fabrikayı işgal etti. Kendilerini içeri kilitleyen işçiler 4 aydır ödenmeyen ücretlerinin verilmesini istiyor.

Limter-İş üyesi 9 işçi üretimi durdurdu. 5 katlı binanın en alt katında bulunan atölyeye giren işçiler kendilerini içeriye kapattı. İşçiler kapıya barikatlar kurup kaynak cihazıyla kapıları kapattı.

Eylemin hemen ardından Tepe Klima Denizcilik patronu, polise haber verdi. Polis, Limter-İş Sendikası Genel Başkanı Kanber Saygılı ile görüştüktan sonra bir şey yapamayacağını belirterek fabrikadan ayrıldı.

İşgal eyleminin 2. gününde ise işçilerin aileleri fabrika önünde basın açıklaması gerçekleştirdi.

28 Şubat günü Yeni Mahalle Eski Karakol Durağı'nda toplanan aileler “Ücretleri ödeyin, bu zulme son verin” pankartıyla Tepe Klima Denizcilik patronu Necati Tepe'nin evine yürüdü. İşçilerin çocuklarının “Diren baba yanındayız” dövizleri taşınması dikkat çekti.

Necati Tepe eylemden kaynaklı evde bulunmazken, evin önünde basın açıklaması yapıldı. Limter-İş Sendikası Genel Başkanı Kanber Saygılı, Necati Tepe ile görüşmeye geldiklerini belirterek kendisinin kaçtığından kaynaklı görüşme gerçekleştiremediklerini söyledi.

Gazetemiz yayına hazırlandığı sırada işçilerin fabrika içindeki bekleyişleri devam ediyordu.

Mücadele Postası

“8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü’nü kutluyorum...”

Merhaba,
Göğün yarısı, yaşamın yarısı, insanlığın esas öğretene olan emekçi kadınlarımızın, alınteri, emek ve onurlu mücadeleleri ile yaşama sahip çıktıkları, tarihsel kazanımların bu gününde, sosyalist devrimci kadınlarımızın (kadın yoldaşlarımızın) yaşam karşısındaki emekçi ve direngen kişiliğinden duyduğum onurla 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü’nü en içten devrimci sosyalist duygularıyla, en içten dileklerle kutluyorum. Tüm emekçi kadınların

yaşamında ve mücadelesinde başarılar diliyorum.
Yaşasın 8 Mart!
Bji 8 Mart!
Jin u Jiyane!

Sevgilerimle
Ağırlaştırılmış müebbet hapis hükümlüsü
Alaattin Öğet
1 No’lu F Tipi Hapishanesi C-Tek-54
Tekirdağ

Tutsaklar ölüme yollanıyor

Adana’da sürekli hale gelen hasta tutsaklarla dayanışma eylemlerinin sonucusu 26 Şubat günü İnönü Parkı’nda yapıldı. Eylemde Diyarbakır Hapishanesi’nde yatan çölyak hastası Nesimi Kalkan ve Bolu F Tipi’nde diyabet hastası Ufuk Keskin’in durumuna dikkat çekildi.

Açıklamada, 6 yıldır çölyak hastası olan Kalkan’ın 1993 yılından beri hapiste olduğu ve 4 dakikayı geçmeyen bir tedavinin ardından Adli Tıp Kurumu’nun ceza ertelemesi vermediği dile getirildi. Diyabet hastası olan Umut Keskin’in ise düzenli olarak insülin tedavisi altında olması gerekirken bir süredir ilaçlarının verilmediği vurgulandı.

Ayrıca Tekirdağ 2 No’lu F Tipi’nden 4 Şubat 2011 tarihinde Kandıra F Tipi’ne sürgünle sevk edilen 11 tutsağın, sürgün sırasında ve götürüldükleri

hapishanede gardiyanlar tarafından sürekli darp edildikleri ve ince aramaya tabi tutuldukları dile getirildi.

Kırklar Hapishanesi’nde bulunan Talat Şanlı isimli tutsağın da dış tedavisine giderken kelepçelerinin açılmadığı, Osmaniye T Tipi Hapishanesi’ndeki tutsakların ise 13 Şubat 2011 tarihinden beri, çıplak kalacak şekilde soyunmalarının istendiği, uygulamayı kabul etmeyen tutsaklara ise işkence yapıldığı anlatıldı.

Hasta tutsaklar için yapılan bu eylem “Tecridi kaldırın, ölümleri durdurun” denilerek sona erdi. Eylem **BDSP**, Devrimci Proletarya, **Halk Cephesi**, **İHD**, **BDP**, Tuhay-der, **Emek ve Özgürlük Cephesi**, **ESP** ve **Odak** tarafından örgütlendi.

Kızıl Bayrak / Adana

“Baskılar altında kısılan sesimizi yükseltelim!”

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü yaklaşıyor, mücadele günümüz kutlu olsun!

Bizler tarlada, çapada, tekstilde, fabrikada, evde, mutfakta çalışan kadınlarız. Evin bütün işini omuzlayan, çocuk doğuran, büyüten anneleriz. Her yerde, çalışır, çalışır, çalışırız. Ama emeğimizin karşılığını hiçbir yerde alamayız, sömürülürüz, eziliriz.

Töre cinayetleri ezer bizi, koca dayağı ezer bizi, sokakta kör kurşun yok eder bizi!

Patronun kazanç hırsı sömürür bizi, işsizlik, yoksulluk ezer bizi!

Dünyanın her yerinde çekilen acılar üzer bizi. Çünkü emekçi kadınlarız biz; fedakârlız, duygusalız. Ama güçlüyüz aynı zamanda... Tarlada çalışır, çapa sallarız. Fabrikada çalışır, üretiriz. Çocuklar doğurur, zorluklara göğüs gererek büyütürüz. Üretmek ve büyütme bizim işimiz, emeğimiz bu yüzden kutsaldır.

Üreten, çalışan ve emeğinin karşılığını alamayan kardeşlerimiz! Doğuran, büyüten, her yükü omuzlayan annelerimiz! Sömürülen, ezilen, hor görülen emekçi

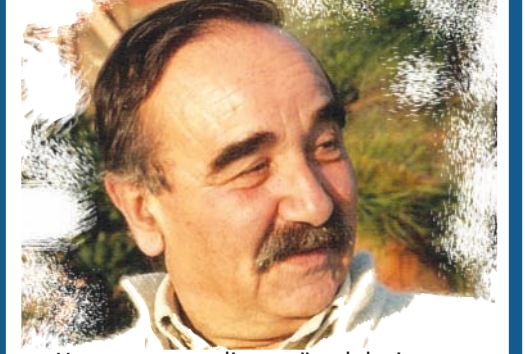

kadınlar! Gelin, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü’nde hep birlikte alanlara çıkalım! Baskılar altında kısılan sesimizi yükseltelim, haklarımızı, taleplerimizi hep birlikte haykıralım! Omuz omuza alanlara yürüyelim, birleşelim ve güçlenelim!

Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü!

Ev işçisi kadınlar

Orhan İyiler aramızdan ayrıldı

Yaşamını sosyalizm mücadelesine adanmış olan yazar Orhan İyiler aramızdan ayrıldı. Kanser hastalığına karşı verdiği savaşta 25 Şubat sabahı 07.55’te hayatını kaybeden Orhan İyiler, 76 yıllık yaşamı boyunca birçok esere imza attı. Sosyalist kimliğinden ödün vermedi.

Eselerinde daha çok devrimleri, devrimci insanın boyun eğmezliğini anlatan Orhan İyiler, ilk baskısı Eksen Yayıncılık’ta yapılan “Birgün Bile Yaşamak” adlı kitabıyla birlikte, “Yeni Dünya Gerçeği”, “Öldükleriyle Kalmadılar” gibi pek çok esere imza atmıştı. Orhan İyiler’in son kitabı “Aklın Lirizmi” geçtiğimiz günlerde yayınlanmıştı.

Sosyalist aydın kimliğinden ödün vermeyen İyiler, son nefesine kadar üretmekten ve direnmekten vazgeçmedi. Orhan İyiler’in anısı önünde bir kez daha saygıyla eğiliyoruz.

İyiler son yolculuğuna uğurlandı

Orhan İyiler 26 Şubat günü Sultangazi’deki Yayla Mezarlığı’na defnedildi. Gazi Halk Cephesi, Mücadele Birliği Platformu, İdil Kültür Merkezi, Grup Yorum üyeleri, Simurg Tiyatro çalışanı Mehmet Esatoğlu, Şair Ruhan Mavruk, İnsancıl Atölyesi emekçileri; Berrin Taş, Cengiz Gündoğdu, Yazar Bilgesu Erenus, Şair Rahime Henden, Şair Niyazi Yaşar, Şair Selah Özakin’in da aralarında bulunduğu kişi ve kurumlar İyiler’i son yolculuğuna uğurladı.

“Devrimci Aydın Orhan İyiler ölümsüzdür!”, “Devrimci aydınlar kavgamızda yaşıyor!” sloganlarıyla mezarlığa yürüyüş yapıldı. Mezarlıkta yapılan konuşmalar ve okunan şiirlerle Orhan İyiler’in yaşamı anlatıldı. Orhan İyiler’in eşi Zeynep İyiler, törende Orhan İyiler’i anlattı, “Verdiğim sözler sözümdür, gözün arkanda kalmasın” sözleriyle konuşmasını noktaladı.

“Devrimcilerin toplantıları Enternasyonal ile başlamalı ve Enternasyonal ile bitmeli” diyen İyiler’in bu söylemine uygun olarak mezarı başında Enternasyonal marşı söylendi.

EKSEN Yayıncılık Büroları

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Kemalpaşa Mh. Otel Asya yanı Vural Apt. No:2 D:3 İzmit
/ KOCAELİ

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

**Eşitlik
ve özgürlük
sosyalizmde!**

**Yaşasın
8 Mart!**